

ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ

นายอุทัย ชูแผน

ณ เมรุวัดด่าน ถนนพระราม 3 ซอย 34

แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพฯ

วันอาทิตย์ที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๑๓๐๕๙

สำนักพระราชวัง

๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

พระราชทานเพลิงศพ นายอุทัย ชูแผน ต.ช.,ต.ม. ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงพาณิชย์ ณ เมรุวัดด่าน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

วันอาทิตย์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๗.๐๐ น. พระราชทานเพลิง.

อัญชิษฐา/พิมพ์ / สุดดี / ทาน.

วัน	หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายอุทัย ชูแผน เพื่อทราบ เครื่องพระราชทานเพลิง และเจ้าพนักงานผู้เชิญมานี้ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานเพลิงศพ นายอุทัย ชูแผน ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ ล้นเกล้าล้นกระหม่อม เป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ผู้วายชนม์ และวงศ์ตระกูลอย่างหาที่สุดมิได้

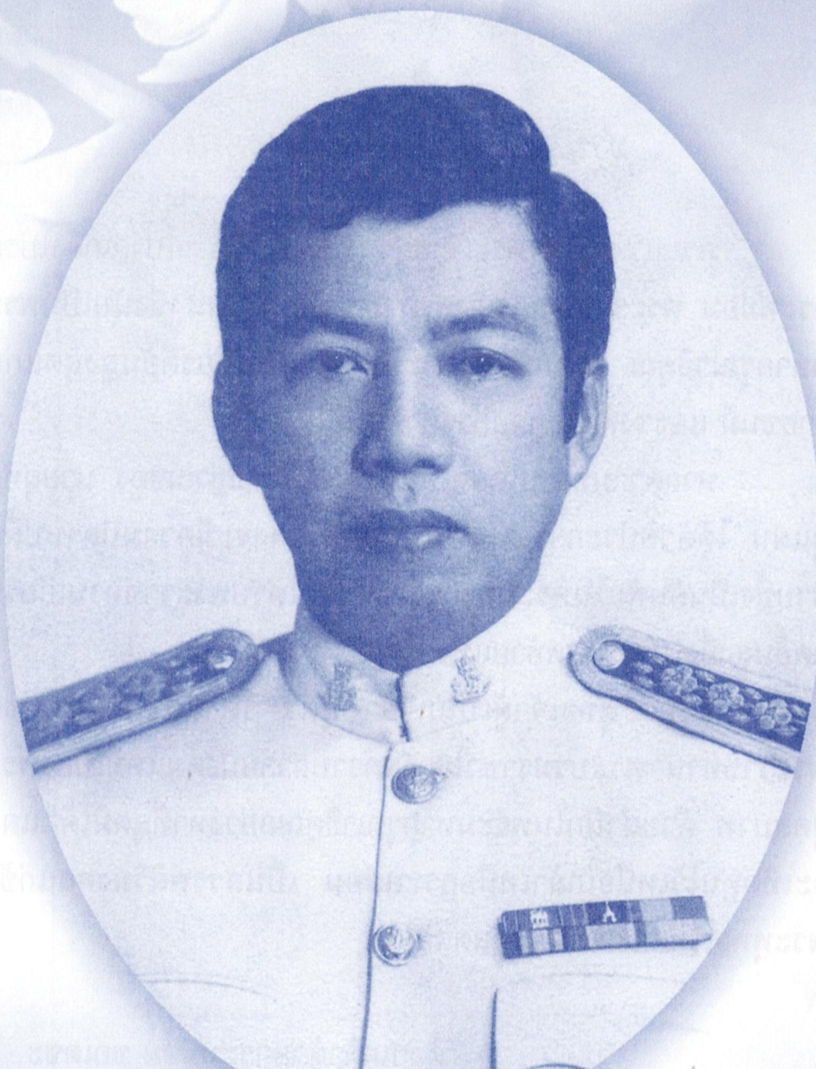
หากความทราบโดยญาณวิถีถึงดวงวิญญาณของ นายอุทัย ชูแผน ได้ด้วยประการใดในสัมปรายภพ คงจะมีความปลาบปลื้มซาบซึ้งเป็นล้นพ้นในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับพระราชทานเกียรติยศอันสูงยิ่งในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

ข้าพระพุทธเจ้าผู้เป็นภริยา บุตร ธิดาและหลานๆ ขอพระราชทาน พระบรมราชวโรกาสกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และจะเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม เป็นสรรพสิริมงคลแก่ข้าพระพุทธเจ้าและวงศ์ตระกูลตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

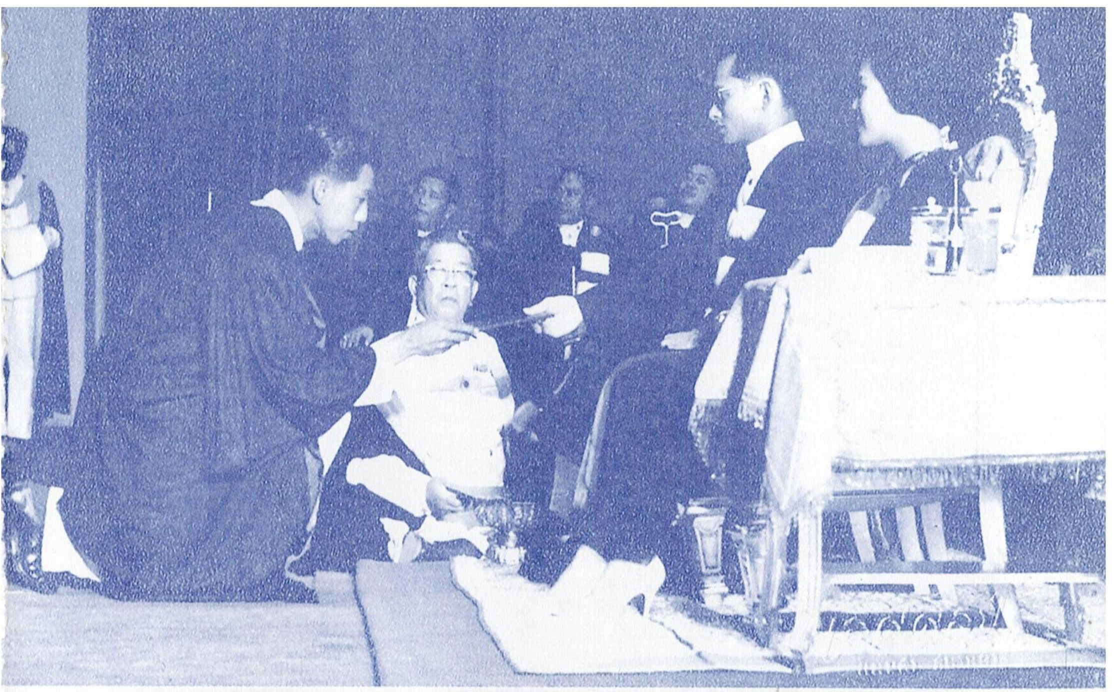
ข้าพระพุทธเจ้า

ครอบครัว ชูแผน

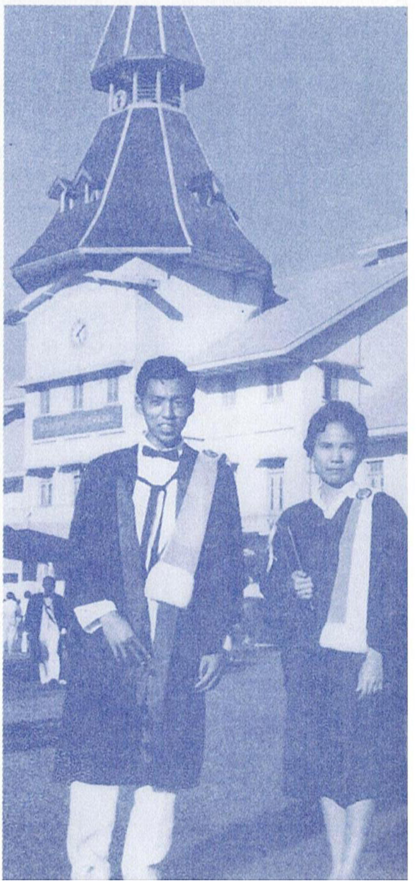

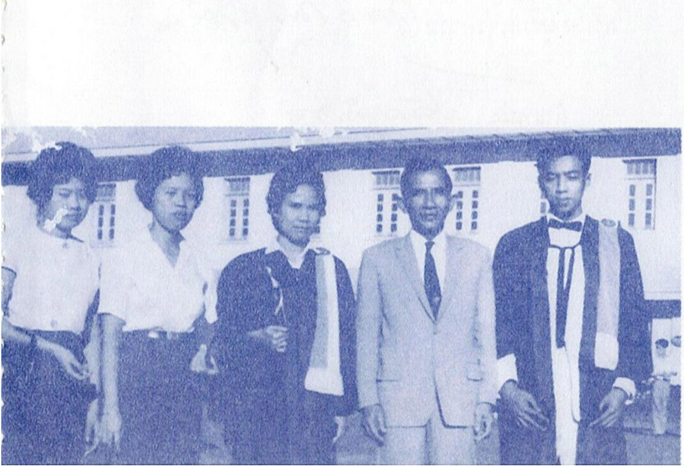
ชาตะ 18 มีนาคม พ.ศ. 2476

มรณะ 2 เมษายน พ.ศ. 2555

วันรับพระราชทานปริญญาบัตร

สูติบัตร

ที่ ๑๑๖/๓๐๖๙

ที่จดทะเบียนอำเภอ ดุสิต จังหวัด พระนคร

วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๔[illegible]

นามผู้เกิด เด็กชาย ชูแผน ชาติ ไทย บังคับ สยาม

วัน,เดือน,ปีที่เกิด วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔[illegible]

เกิดบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ – ตำบล [illegible]

นามบิดา นายอาจ ชูแผน นามมารดา นางแกม

ลงนามผู้รับแจ้งความ [illegible]

ตำแหน่ง ปลัดอำเภอ

ประวัตินายอุทัย ชูแผน (พ่อปี๊ด)

นายอุทัย ชูแผน เกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2476 ชาติไทย บังคับสยาม บ้านเลขที่ 32 ตำบลโฮเดลพญาไท เป็นบุตร นายอาจ ชูแผน กับ นางแถม ชูแผน(โสณมัย) มีพี่น้อง 2 คน คือ

1. นายอุทัย ชูแผน - ผู้วายชนม์
2. นายไพรี (เปลี่ยนเป็น “ไมตรี”) ชูแผน - ถึงแก่กรรม

นายอุทัย ชูแผน สมรสกับ นางปราณี ชูแผน (วิสุทธกุล) มีบุตรธิดา 3 คน

1. นายปณิเธศ ชูแผน
   สมรสกับ นางปฤณพร ชูแผน (บุญค้ำ)
2. พ.ต.ท หญิง สุเจตนา โสตถิพันธุ์ (ชูแผน)
   สมรสกับ พ.ต.อ. จิรดุล โสตถิพันธุ์
3. นายทรงปกรณ์ ชูแผน
   สมรสกับ นางจันทิพย์ ชูแผน (ธีรปกรณ์)
   มีธิดา 1 คน ด.ญ. ภารดี ชูแผน (น้องกระต่าย)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2484 ร.ร. ประชาบาลวัดดอกไม้

พ.ศ. 2488 ร.ร. อำนวยวิทย์ พระประแดง

พ.ศ. 2491 ร.ร. วัดสุทธิวราราม

พ.ศ. 2494 ร.ร. วัฒนศิลป์

พ.ศ. 2495 ร.ร. พณิชการพระนคร

พ.ศ. 2498 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2503 เศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการรับราชการ

พ.ศ. 2499 เสมียนพนักงาน สำนักงานเลขานุการ
กรมเศรษฐสัมพันธ์ กระทรวงเศรษฐการ

พ.ศ. 2500 ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติราชการใน
สำนักงานเลขานุการ กรมเศรษฐสัมพันธ์

พ.ศ. 2530 โอนไปรับราชการกรมการสนเทศเป็น ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ดำรงตำแหน่งพนักงานสืบราคาสินค้า
แผนกระดับราคาและค่าครองชีพ กองวิชาการ
และสถิติการพาณิชย์

พ.ศ. 2504 โอนไปรับราชการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
สินค้าส่งออก

พ.ศ. 2505 เศรษฐกรตรี กองส่งเสริมการสินค้าขาออก

พ.ศ. 2509 เศรษฐกรโท กองส่งเสริมการสินค้าขาออก สำนัก ก.ส.อ.

พ.ศ. 2521 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5 ฝ่ายควบคุมมาตรฐาน
สินค้า กรมมาตรฐานสินค้า

พ.ศ. 2524 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 ฝ่ายควบคุมมาตรฐาน
สินค้า กรมมาตรฐานสินค้า

พ.ศ. 2530 ลาออกจากราชการเนื่องจากมีปัญหาด้านสุขภาพ

ได้รับพระราชทาน "เครื่องราชอิสริยาภรณ์"

1. เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย 5 ธันวาคม 2507
2. จตุรภรณ์มงกุฎไทย 5 ธันวาคม 2511

3. จตุรภรณ์ช้างเผือก 5 ธันวาคม 2515
4. ตติยาภรณ์มงกุฎไทย 5 ธันวาคม 2522
5. จักรพรรดิมาลา 5 ตุลาคม 2524
6. ตติยาภรณ์ช้างเผือก 5 ธันวาคม 2526

คุณอุทัย ชูแผน ได้ลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุราชการ ด้วยปัญหาทางด้านสุขภาพ ตรวจพบว่าอาการเต้นของหัวใจผิดปกติ ต้องมียาอมใต้ลิ้นติดตัวเป็นประจำ แต่อาการไม่รุนแรง ยังสามารถขับรถพาคุณแม่และน้องชายไปดูแลสวนทุเรียนที่จังหวัดระยอง และไร่ที่จังกวัดสระแก้วอย่างสม่ำเสมอ บางครั้งก็ไปค้างคืน 2 - 3 วัน คุณอุทัยจะมีความสุขกับการไปทำสวน ทำไร่ สนุกกับการเพาะต้นไม้ ปลูกต้นไม้ แต่จะไม่ลืมที่จะตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ผลการตรวจสุขภาพประจำปี พบว่าเป็นมะเร็งที่ต่อมลูกหมาก ได้ทำการผ่าตัดที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ นอนพักฟื้น 15 วัน การผ่าตัดต่อมลูกหมากครั้งนี้ทำให้คุณอุทัยต้องเลิกสูบบุหรี่โดยปริยาย ผลการสูบบุหรี่ทำให้คุณอุทัยเป็นโรคถุงลมโป่งพอง ต้องรักษาถุงลมโป่งพอง อีกโรคหนึ่งมีอาการเหนื่อยง่าย ต้องใช้ยาพ่นขยายหลอดลมเป็นประจำ มีปัญหาเกี่ยวกับกล่องเสียงด้วย บางครั้งพูดแล้วไม่มีเสียง พูดฟังแล้วไม่รู้เรื่อง คุณอุทัยได้รักษาเกี่ยวกับถุงลมโป่งพองเป็นเวลาหลายปี ระยะหลังคุณอุทัยต้องใช้ออกซิเจนช่วยหายใจเป็นครั้งคราว แม้ร่างกายจะทรุดโทรมลงบ้าง แต่กำลังใจยังเข้มแข็ง คุณอุทัยจะไปงานทุกงานที่ทราบ ไม่ว่าเป็นงานแต่งงาน งานศพ และงานบุญต่างๆ ทั้งมีที่ได้รับการ์ดและไม่ได้รับการ์ด สำหรับงานศพ คุณอุทัยจะพยายามไปทุกครั้ง ยิ่งเป็นศพญาติจะนำออกซิเจนใส่รถไปด้วย และ

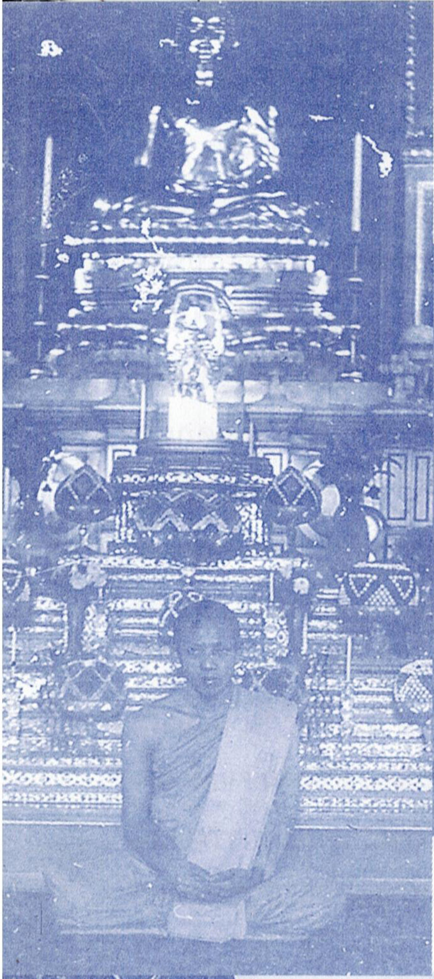
ชอบพูดล้าเล่นกับเพื่อนๆ ว่า "บอกแล้วให้ขยันหายใจไว้"

ปี พ.ศ. 2550 โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ที่รักษาอยู่เป็นประจำได้ตรวจเช็คร่างกาย ผลปรากฏว่า พบก้อนเนื้อในปอด จึงส่งตัวคุณอุทัย ไปรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ คุณอุทัยไปนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ 10 วัน ผลปรากฏว่าก้อนเนื้อที่ตัดไปตรวจเป็นมะเร็ง จึงต้องรักษาโดยการฉายแสง 45 ครั้ง และเคมีบำบัด คุณอุทัยมีกำลังใจดีมาก ตลอดระยะเวลา 5 ปี คุณอุทัยอยากทานอะไร ลูกๆ ก็หามาให้รับประทาน อยากไปไหนลูกๆ ก็พาไป แต่ถ้าไปไกลก็ต้องเตรียมออกซิเจนไปด้วย คุณอุทัยจะเคร่งครัดกับการนัดของคุณหมอทุกโรงพยาบาล ถ้ายาหมดก็จะรีบไปพบคุณหมอทันที คุณอุทัยไม่เคยแสดงอาการท้อแท้ ปกติที่บ้าน "วิสุทธกุล" เราจะมีการรวมญาติทุกปี ปีละ 2 ครั้ง คือ ต้นเดือนกันยายน จะมีการทำบุญให้กับบรรพบุรุษและผู้ที่สมรสกับสกุล "วิสุทธกุล" ซึ่งได้ล่วงลับไปแล้ว จะไปทำบุญเลี้ยงพระที่วัดทองบน และวันสุดท้ายของปลายเดือนธันวาคม จะรวมญาติที่บ้านคุณย่ารับประทานอาหารร่วมกัน มีกิจกรรมสนุกสนานเพื่อส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่คุณอุทัยจะไปร่วมงานทุกครั้ง ต่อมาในปี 2553 - 2554 คุณอุทัย จะมาร่วมงานน้อยลง จนกระทั่งวันที่ 20 ธันวาคม 2554 เวลาประมาณ 8.30 น. คุณอุทัยหกล้มจากเก้าอี้รถเข็นที่ใช้อยู่ประจำ คุณหมอนิคม ศิริไชย ให้เรียกรถพยาบาลจากโรงพยาบาลบางประกอก 3 มารับ คุณอุทัยอยู่ห้องพิเศษได้ 3 วัน ก็ต้องเข้าห้อง ICU เพราะมีอาการเหนื่อยมากไม่สามารถหายใจเองได้ คุณหมอตรวจพบว่าปอดข้างหนึ่งของคุณอุทัยไม่สามารถทำงานได้ ส่วนอีกข้างหนึ่งเป็นมะเร็งที่ขั้วปอด คุณหมอบอก

อาการของคุณอุทัยจะต้องอยู่ในห้อง ICU อีกนานจึงย้ายมาโรงพยาบาลตำรวจ ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2555 ด้วยความเมตตาของท่านผู้ใหญ่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และทางโรงพยาบาลตำรวจได้อยู่ในห้อง ICU ถึง 3 เดือน เมื่อวันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2555 เป็นวันเกิดของคุณอุทัย ด้วยความเมตตาของท่านหัวหน้าพยาบาลในห้อง ICU อนุญาตให้นิมนต์พระมารับสังฆทานจากคุณอุทัย ขอขอบคุณในไมตรีจิตอย่างยิ่ง จึงนิมนต์ท่านเจ้าอาวาสวัดด่าน (พระครูสถิตบุญวัฒน์) และพระอีก 2 รูป มารับสังฆทานที่ห้อง ICU ขอขอบพยาบาลทุกท่านที่อำนวยความสะดวกให้ คุณอุทัย มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส อาการดีขึ้น แสดงถึงการรับรู้ในการถวายสังฆทาน ต่อมาอีก 1 อาทิตย์ มีความจำเป็นต้องย้ายลงมาอยู่ห้องสามัญ ชั้น 2 ตึกเดียวกัน ลงมาได้ประมาณ 1 สัปดาห์ ก็มีอาการเหนื่อยอย่างรุนแรงต้องใช้ปากช่วยหายใจ เครื่องช่วยหายใจจะมีเสียงร้องถี่บ้าง ห่างบ้าง ถ้ามีปัญหาในการหายใจก็จะมีเสียงร้องดังนาน จนกระทั่ง วันที่ 2 เมษายน 2555 คุณอุทัยก็จากไปอย่างสงบ เวลาประมาณ 22 นาฬิกา รวมอายุได้ 79 ปี 14 วัน

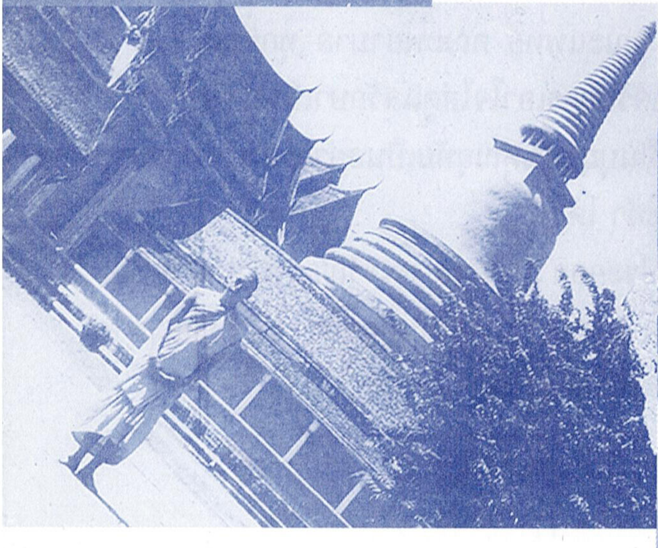
ขอขอบพระคุณ คณะแพทย์ คณะพยาบาล ทุกท่าน และทุกโรงพยาบาลที่คุณอุทัยได้รับการเอาใจใส่ดูแลรักษาเป็นอย่างดี จนสุดความสามารถ นับว่าเป็นบุญของคุณอุทัยเป็นอย่างยิ่ง โรงพยาลที่คุณอุทัยไปรักษาเป็นประจำ ได้แก่

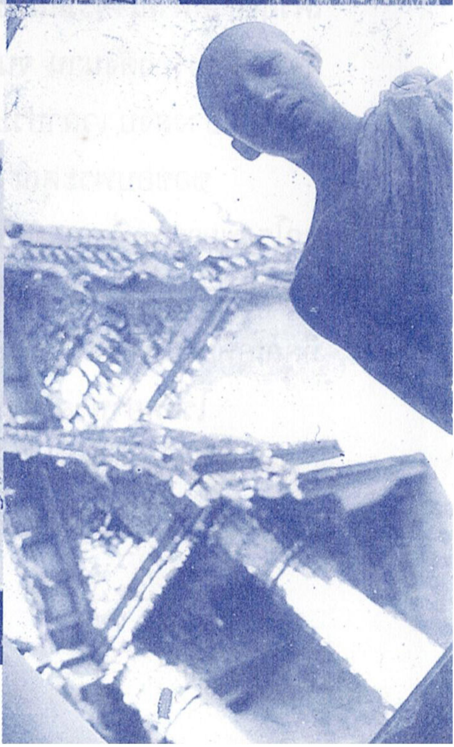
โรงพยาบาลบางประกอก 3 โรงพยาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลพระปิ่นเกล้าฯ โรงพยาบาลเซ็นหลุยส์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลตำรวจ

บวชเรียนที่
วัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร

คุณอุทัย ชูแผน

คุณอุทัย ชูแผน เป็นผู้มีอัธยาศัยดี เป็นคนร่าเริง มีชีวิตความเป็นอยู่ดีตามฐานะ ได้ปฏิบัติตนตามแบบแผนประเพณี อันดีงามในฐานะของคนไทย ผู้นับถือพระพุทธศาสนา มีความเคารพ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นผู้มั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย เป็นแบบอย่างที่ดีงาม แสดงให้เห็นถึงการศึกษาอบรมมาดีจากครอบครัววงศ์ตระกูล ที่ปฏิบัติสืบสานต่อกันมาหลายชั่วอายุคน สมกับนามสกุลว่า **"ชูแผน"** อย่างแท้จริง

การถึงมรณกรรมของคุณอุทัย ชูแผน จึงเป็นความสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักของทั้งบุคคลในครอบครัว วงศ์ตระกูล และบุคคลที่เคารพนับถือกันโดยทั่วไป

ขออำนาจบุญกุศล คุณความดี ที่คุณอุทัย ชูแผน ได้ปฏิบัติบำเพ็ญมาตลอดอายุขัยของท่าน ตลอดทั้งบุญกุศลทั้งปวงที่บุคคลทั้งปวงที่เคารพนับถือได้ร่วมกันบำเพ็ญตลอดมา จงเป็นพลาปัจจัยให้ คุณอุทัย ชูแผน ได้ประสบสุคติสวรรค์ในสัมปรายภพนั้น ตามฐานะนิยม

(พระธรรมวราภรณ์)
วัดเครือวัลย์วรวิหาร
กรุงเทพมหานคร

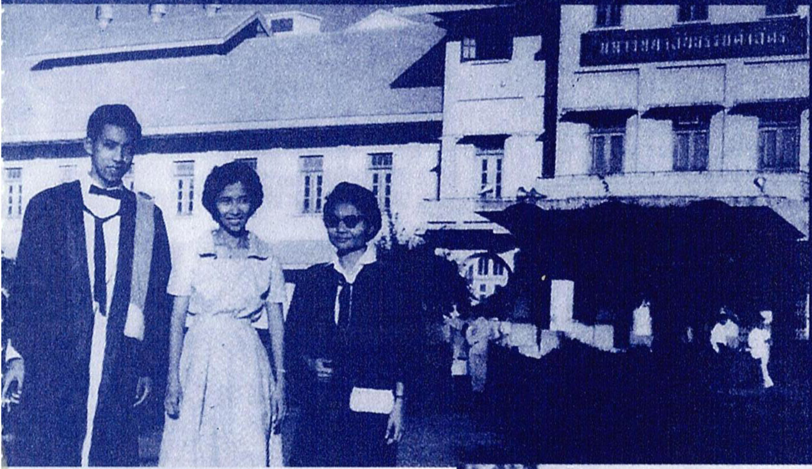
เจ้าอาวาสวัดทองบน

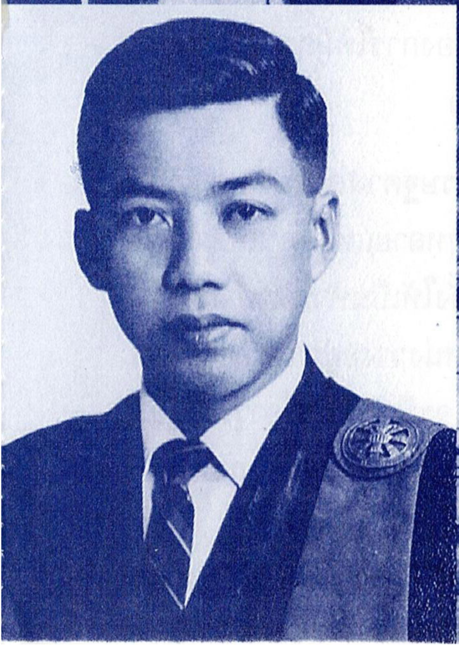
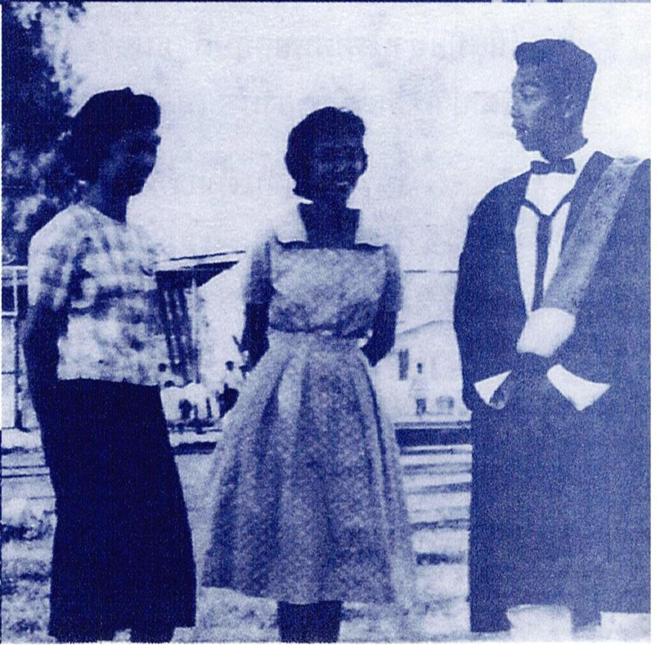
พี่ อุทัย ชูแผน เป็นชื่อที่อาตมาภาพ เรียกโดยตลอดมา เพราะท่านเป็นเหมือนพี่ชาย คอยให้การปรึกษาหารือในด้านการพัฒนา เช่น การพัฒนาในด้านตัวบุคคล, ด้านการศึกษา และด้านถาวรวัตถุ ซึ่งนับว่าท่านได้บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และส่วนรวม จนตลอดชีวิต

พี่ อุทัย ชูแผน ได้สิ้นชีวิตเพียงร่างกายเท่านั้น ซึ่งมีการ เกิด-แก่-เจ็บ-ตาย เป็นธรรมดา แต่คุณงามความดี ยังปรากฏอยู่ตลอดไป

ขอตั้งจิตอธิษฐาน อาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญกุศลจงดลบันดาล ให้ดวงวิญญาณของ พี่ อุทัย ชูแผน เข้าสู่สุคติภพ เทอญ

พระครูสุทธิธรรมรักษ์
เจ้าอาวาสวัดทองบน

อาลัย คุณอุทัย ชูแผน

ดิฉันไม่รีรอที่จะเขียนถึงความประทับใจที่มีต่อคุณอุทัย ชูแผน เพราะคุณอุทัยฯ เป็นคนดี เป็นเพื่อนรุ่นแรกในชีวิตวัยต้นของการทำงาน อีกทั้งเป็นญาติที่ดิฉันภูมิใจ

หากย้อนหลังไปนับแต่วันแรกที่ดิฉันเริ่มเข้ารับราชการตามคำแนะนำของคุณแม่ ซึ่งมีความหวังให้ดิฉันได้มีประสบการณ์ และรู้จักเพื่อนในวงราชการเพียง 2-3 ปี แล้วจึงจะให้ไปช่วยงานของครอบครัว ดิฉันจึงเข้าทำงานด้วยความสบายใจ แบบไปสนุก ๆ ไปรู้จักเพื่อน ไม่มีความหวัง ความฝันอะไรทั้งสิ้น แต่ไม่มีใครรู้อนาคตของตัวอง ดิฉันอยู่รับราชการนานจนเกษียณอายุ คุณอุทัยฯ กลับลาออกก่อนวัยเกษียณเพราะสุขภาพไม่แข็งแรง

ที่ทำงานของเรา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก (ก.ส.อ.) สังกัดสำนักนายยกรัฐมนตรีถือกำเนิดขึ้นในปี 2504 ในสมัยท่านจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่ต้องการให้มีการปฏิรูปและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว

ในช่วงที่ดิฉันจบการศึกษา นักเศรษฐศาสตร์รุ่นจิ๋ว ถูกเรียกบรรจุเข้ารับราชการในสถานที่ทำงานใหม่ๆหลายแห่ง ท่านเลขาธิการโอสถ โกศิน ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสำนักงาน ก.ส.อ. แต่เจ้าหน้าที่ยังมีจำกัด คงมีตำแหน่งว่างอยู่มาก เศรษฐกรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุใหม่ทั้งหมด จะมีเจ้าหน้าที่อาวุโสที่ดูแลบังคับบัญชาพวกเรารองลงมาจากท่านเลขาธิการก็คือเลขานุการกรมฯ

ซึ่งเป็นผู้ใหญ่กว่าเรามาก หน้าตาท่านดุ ไม่ค่อยพูด เจ้าระเบียบ และไม่ค่อยยุ่งกับพวกเราข้าราชการเด็กๆ ที่นั่งดูดโอเลี้ยงเป็นกลุ่มก้อน นอกจากนี้ท่านติดจะขี้อาย หากไม่พอใจก็จะฝากคนมาเตือน ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่มักจะถูกฝากคำเตือนมาเสมอๆ เช่น อย่าใส่เสื้อสีจัด อย่าคุยกัน หรือชี้แนะการร่างหนังสือให้ถูกระเบียบราชการ ขึ้นต้น ลงท้าย ตัวสะกด การันต์ ซึ่งคำเตือนที่ฝากมาเหล่านี้ เป็นประโยชน์ยิ่งในชีวิตราชการของดิฉัน ดิฉันยังระลึกถึงพระคุณของท่านอยู่เสมอ

สำนักงานเล็กๆ ของเรามีท่านเลขาธิการที่ประเสริฐยิ่ง คุณโอสถ โกศิน เคยเป็นอดีตผู้พิพากษาและเคยรับราชการกระทรวงพาณิชย์มาก่อน ต่อมาท่านลาออกจากราชการเพื่อไปทำธุรกิจส่วนตัว และกลับไปศึกษากฎหมายต่อที่ประเทศอังกฤษ ท่านถูกขอร้องให้กลับมารับราชการในตำแหน่งการเมืองหลังจากนั้น ประสบการณ์ในชีวิตราชการของท่าน ทำให้ท่านเห็นอกเห็นใจข้าราชการชั้นผู้น้อย เราทุกคนตั้งแต่นักการภารโรงจนถึงเลขานุการกรมฯ จะเรียกท่านว่า "อาจารย์" ต่อเมื่ออยู่ต่อหน้าบุคคลอื่นเป็นทางการ เราจึงเรียกท่านว่า "ท่านเลขาธิการ"

ด้วยมีเจ้านายสูงสุดเป็นที่พึ่ง มีความเมตตาเหมือนพ่อ ทำให้ทุกคนข้าราชการเด็กๆ ทำงานด้วยความสุข สนุกสนาน เหมือนเราเป็นครอบครัวเล็กๆ เมื่อวันที่ดิฉันเดินเข้ายัง ก.ส.อ. ก็มีคุณอุทัย ชูแผน ยืนยิ้มเผล่ คอยต้อนรับด้วยมิตรภาพและไมตรีจิต ทำให้รู้สึกสบายใจมาเป็นครึ่ง ทั้งๆ ที่ดิฉันไม่เคยรู้จักคุณอุทัยมาก่อน

สำนักงานของเราอยู่บนถนนราชดำเนิน หัวมุมสี่แยกคอกวัว

ทุกกลางวันเราจะเดินไปทานอาหารร้านข้าวแกง ซึ่งปลูกเป็นเพิงอยู่ข้างตึกทำงาน แม้บางครั้งเราไม่ได้นัดทานข้าวด้วยกัน แต่สถานที่บังคับ เพราะมีโต๊ะจำกัดทุกคนจึงถือจานข้าวแกงมานั่งรวมโต๊ะเดียวกัน เราจึงสนิทสนมกันมากเหมือนพี่น้อง เพื่อนๆ เศรษฐกร จากธรรมศาสตร์ รวมทั้งคุณอุทัยฯ ได้ช่วยดิฉันในการแก้ตัวสะกด การันต์ศัพท์เศรษฐศาสตร์ที่ต้องแปลเป็นภาษาไทย เรามีอะไรก็มาเล่าสู่กันฟัง และแล้ววันหนึ่งคุณอุทัยฯ ก็พูดขึ้นลอยๆ ว่าที่จริง คุณอรนุช เป็นญาติกับทางบ้านผม ดิฉันนึกว่าคุณอุทัยฯ ล้อเล่น จึงพูดติดตลกไปว่าบรรพบุรุษของฉันเป็นชาวสวนบางกอกนะคะ แถวริมแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ก็ไม่มีใครผิวดำ เอ้อ..คล้ำเหมือนคุณอุทัยฯ คุณอุทัยฯ ทำหน้าจริงจังบอกว่า อ้าว ก็ผมมาจากสายปู่นาคไงครับ ดิฉันก็เลยต้องทำหน้าจริงจังไปด้วย ที่จริงคุณปู่ของดิฉันมีน้องชายที่เป็นเจ้าของสวนของบรรพบุรุษชื่อคุณปู่ผัน ส่วนคุณปู่ดิฉันชื่อบุญ เมื่อรุ่นหนุ่มคุณปู่บุญได้มาอาศัยวัดโพธิ์เรียนกฎหมาย รับราชการเป็นผู้พิพากษา ญาติพี่น้องทางบ้านคุณปู่ผันจึงใช้นามสกุลพระราชทานเช่นเดียวกับพี่น้องทางกรุงเทพฯ ดิฉันกลับมาถามคุณพ่อถึงคุณปู่นาค คุณพ่อบอกว่ารู้จักซิลูก เราเป็นญาติกัน ดิฉันจึงไปบอกคุณอุทัยฯ ว่าเราเป็นญาติกันจริงๆ ด้วย ดิฉันดีใจที่มีญาติทางบ้านสวนเพิ่มขึ้น เพราะดิฉันชอบความเป็นอยู่เรียบง่ายและวัฒนธรรมที่ใสซื่อของชาวสวนบางกอก เมื่อดิฉันเล็กๆ คุณพ่อเคยพาไปเยี่ยมคุณปู่ผัน ในงานบวชลูกชายคุณปู่ ต้องลงเรือจากท่าเตียนไปขึ้นท่าเรือที่สวน มีการเห่กล่อมพ่อนาคให้นึกถึงพระคุณของแม่จนพ่อนาคน้ำตาไหล ซึ่งพิธีกรรมเหล่านี้ดิฉันไม่เคยได้เห็นอย่างใกล้ชิดในกรุงเทพฯ มีขบวนแห่ พ่อ

นาคขี่คอเพื่อนจากบ้านเดินและสวนไปบวชที่วัดดอกไม้ (ซึ่งเมื่อก่อนเป็นวัดของชาวสวนจริงๆ)

ในที่สุดเราก็เป็นญาติกัน แม้จะมีเพื่อนๆ ในที่ทำงานทราบไม่กี่คน แต่การคบหาของเราก็คงเป็นไปตามเดิม เพียงแต่เรามีความสนิทใจและไว้วางใจกัน ในฐานะญาติมากขึ้นกว่าเดิม ยิ่งกว่านั้นตอนคุณอุทัยฯแต่งงาน ก็ยังได้พาเจ๊ (คุณปราณี) เข้ามาเป็นญาติเพิ่มอีกคนหนึ่ง และบังเอิญเจ๊ก็เป็นญาติข้างคุณแม่ของดิฉันด้วย จึงถือเป็นญาติสองต่อ และก็ให้บังเอิญจริงๆ ที่เกี่ยวดองของคุณอุทัย และเจ๊ พล.ต.อ.ดรุณ และคุณมยุรีโสตถิพันธุ์ เป็นนักกฎหมายรุ่นน้องที่คุณแม่ของดิฉันนิยมและเอ็นดู ให้คุณดรุณและคุณมยุรีเรียกคุณแม่ว่าพี่ ทั้งสองท่านก็มีอายุน้อยกว่าดิฉันเสียอีก คุณดรุณและคุณมยุรีจึงเรียกดิฉันว่าพี่ ทำให้ดิฉันกลายเป็นน้องคุณแม่การลำดับญาติของเราจึงค่อนข้างจะยุ่งยาก พันกันไปมา แต่ก็เป็นความอบอุ่นใจที่เรามีญาติที่สามารถพึ่งพิงกันได้ทั้งในยามทุกข์และสุข

จากสำนักงานเล็กๆ ของเรา ก.ส.อ. ได้ย้ายเข้ามาอยู่ใต้สังกัดกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อปฏิรูประบบราชการไม่ให้ซ้ำซ้อน ท่านเลขาธิการ โอสถ โกศิน ยังได้รับพระบรม-ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในช่วงที่มีการปรับสำนักงานใหม่ ครอบครัวเล็กๆ ของเราจึงอยู่กระจัดกระจายตามตำแหน่งและอัตรากำลังที่เหมาะสม สถานที่ทำงานใหม่ก็กว้างขวางกว่าเดิม การรวมตัวกัน (ดูดโอเลี้ยง) โดยสม่ำเสมอ จึงไม่สามารถกระทำได้ เราเจอกันตามที่ประชุม ไต่ถาม

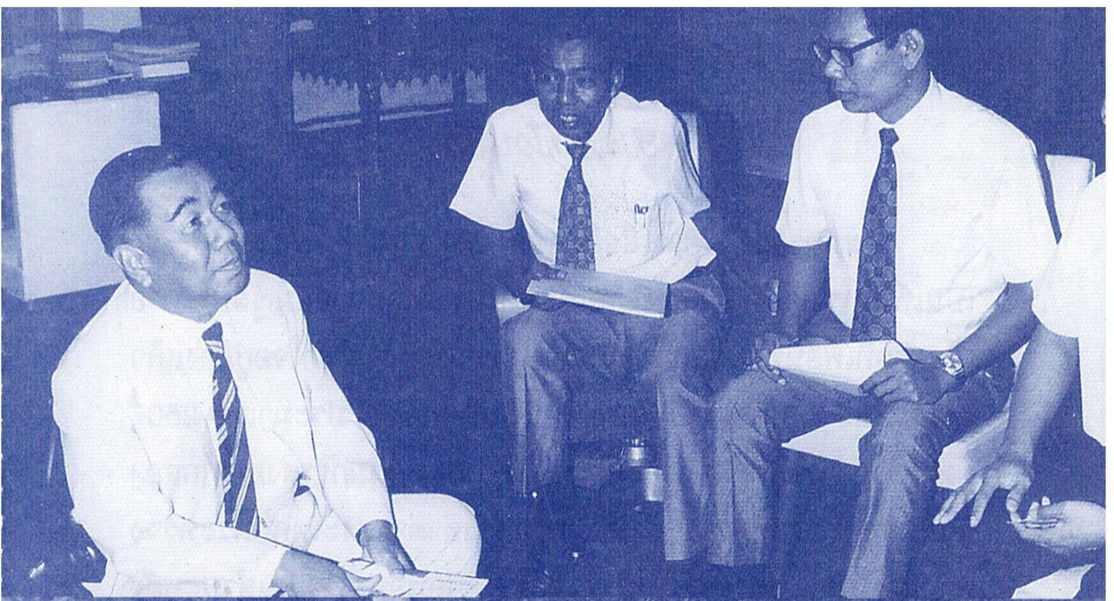
ทุกข์สุขของกันและกันอยู่เสมอ คุณอุทัยฯ ก็ยังเป็นคุณอุทัยฯ คนเดิม ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่เคยว่าใครหรือคิดร้ายต่อใคร ไม่เคยอาศัยความเป็นญาติที่จะขอสิทธิ์พิเศษใดๆ เป็นที่รู้กันว่าคุณอุทัยฯ เป็นคนที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจจากผู้บังคับบัญชา ให้ติดต่อประสานงานกับใครก็จะสำเร็จด้วยดี และมีความคล่องแคล่วอยู่ในตัวอีกสิ่งหนึ่งที่น่าประทับใจก็คือ คุณอุทัยฯ จะจำวันเกิดของเพื่อนๆ ทุกคนได้เป็นส่วนใหญ่ ในวาระสำคัญต่างๆ เช่น วันปีใหม่ วันเกิด จะมีการ์ดของคุณอุทัยฯ ส่งความสุข ความระลึกถึงมาให้เพื่อนๆ เป็นประจำ

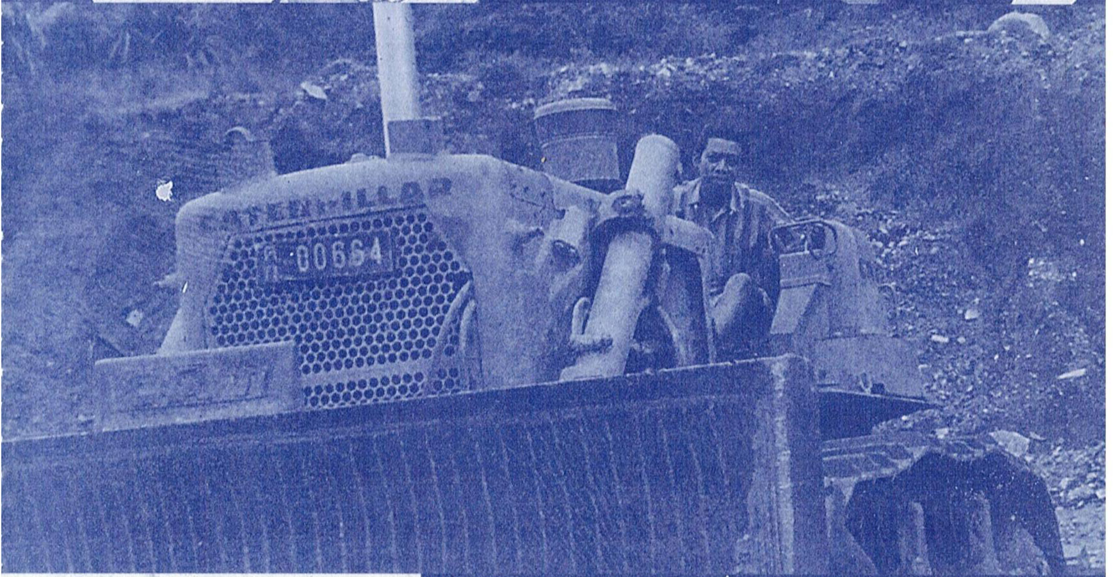
น่าเสียดายที่คุณอุทัยฯ ลาออกจากราชการก่อนวัยอันควร ทำให้พวกเรารู้สึกขาดกำลังสำคัญ ทั้งด้านความคิด กำลังใจ ในขณะที่ต้องปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็งในระยะต่อมา

การจากไปของคุณอุทัยฯ ย่อมนำความเสียใจและเสียดายอย่างสุดซึ้งมาสู่ครอบครัว ญาติมิตร เป็นอย่างยิ่ง ดิฉันเชื่อว่าคุณอุทัยฯ คงจะได้รับรู้ด้วยญาณวิถีใดๆ ว่ามีผู้มาร่วมงานสวดพระอภิธรรมศพคุณอุทัยฯและร่วมไว้อาลัยเป็นจำนวนมาก สมกับคุณความดีและความเอื้ออารีย์ของคุณอุทัยฯ ที่มีให้เพื่อนๆ และญาติมิตรทุกคนอย่างสม่ำเสมอ

ด้วยกุศลผลบุญที่คุณอุทัยฯ ได้ทำมาตลอดชีวิต และที่พวกเราญาติมิตรได้ร่วมบำเพ็ญอุทิศส่วนกุศลไปให้ คงจะได้น้อมนำให้ดวงวิญญาณของคุณอุทัยฯ จงสู่สุคติในสัมปรายภพ

อรนุช โอสถานนท์

00664

อาลัยเพื่อนรัก

ผมทราบข่าวการเสียชีวิตของปี๊ดจากตวงลูกชายของปี๊ด ซึ่งเป็นเพื่อนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนกับกอล์ฟลูกชายผม รู้สึกใจหายเสียดายที่เพื่อนที่ผมรักมากคนหนึ่งมาจากไป ทั้งๆ ที่ทำใจอยู่บ้างแล้วเพราะปี๊ดป่วยอยู่หลายปี ผมกับปี๊ดรู้จักกันมานาน ประมาณปี 2507 ปี๊ดรับราชการอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออก (กสอ.) ส่วนผมอยู่กองมาตรฐานสินค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ปี๊ดเป็นตัวแทนไปสำรวจพืชไร่ ปอฟอก และมันสำปะหลัง ผมทำงานในตำแหน่งช่างภาพของกองฯ มีหน้าที่ติดตามผู้อำนวยการกองมาตรฐานสินค้าไปสำรวจพืชไร่ในคณะเดียวกัน จึงได้รู้จักกัน และได้ร่วมเดินทางไปราชการต่างจังหวัดด้วยกันอยู่หลายปี จนสนิทสนมกันมากขึ้น ปี๊ดได้ย้ายจาก กสอ. ไปอยู่กรมการค้าต่างประเทศ และต่อมาได้ย้ายไปอยู่ที่กองมาตรฐานสินค้า ซึ่งทำให้ผมกับปี๊ดยิ่งสนิทสนมกันมากขึ้น

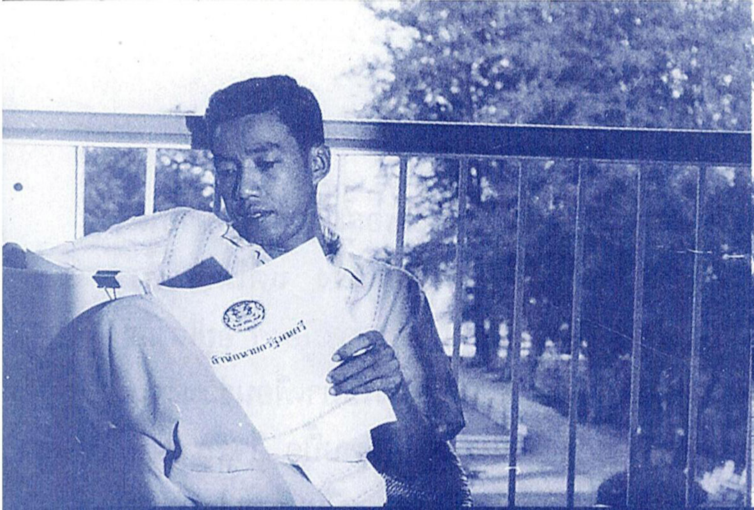
ปี๊ดเป็นคนโอบอ้อมอารี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี คุยสนุก เข้ากับคนง่ายไม่มีถือตัว เป็นที่รักใคร่ไว้วางใจของผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน และน้องๆ ทุกคน ใครได้รับความเดือดร้อนต้องมาปรึกษาปี๊ด ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ปี๊ดจะให้คำแนะนำถ้าช่วยเหลือได้จะช่วยตลอด จึงเป็นที่รักของทุกคน ปี๊ดเป็นคนมีเพื่อนมาก เป็นคนกว้างขวาง เวลาไปทานข้าวกลางวันด้วยกัน ระหว่างเดินทางไปร้านอาหาร มักจะมีเพื่อนฝูงคนรู้จักมาทักทายตลอดทางไม่ต่ำกว่า 3-4 ราย ทำให้มีการพนันกันว่าพรุ่งนี้จะมีคนรู้จักมาทักกี่

คน จนเป็นที่เฮฮาของเพื่อนฝูง

ปี๊ดทำงานที่กองมาตรฐานสินค้านานพอสมควร สุดท้ายได้ย้ายกลับเข้าประจำที่กรมการค้าต่างประเทศอีกครั้ง แต่ไม่เคยทิ้งเพื่อนและน้องๆ ที่กองฯ คงมาเยี่ยมเยียนเพื่อนและน้องๆ อยู่เสมอ ปี๊ดลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ แต่ยังคงไปหาเพื่อนร่วมงานที่กองฯ เสมอเหมือนเดิมมิได้ขาด คนไหนที่ไม่ได้พบปี๊ด ก็จะถามไถ่ทุกข์สุขและสุขภาพของปี๊ดกับผม เพราะนอกจากเป็นเพื่อนร่วมงานกันแล้ว คุณแม่ของปี๊ดยังเป็นเสมือนญาติที่ครอบครัวของภรรยาผมให้ความเคารพนับถือ ภรรยาและลูกๆ ของผม จึงสนิทสนมกับคุณปราณี และลูกๆ ของปี๊ด และมักพบกันในงานต่างๆ ของญาติอยู่เสมอ ปี๊ดอดทนกับการป่วยอยู่หลายปีโดยที่มีเคยขาดหายจากงานสังคม ทั้งที่ทำงานเก่าและงานญาติพี่น้อง ปี๊ดจะไปช่วยทุกงาน ภาพที่เราคุ้นตากัน คือให้ลูกขับรถให้โดยมีถังออกซิเจนเครื่องช่วยหายใจติดตัวไปด้วย และถึงแม้จะป่วยปี๊ดก็ยังคงสนุกเหมือนเดิม ผมและครอบครัวได้ไปเยี่ยมปี๊ดเป็นครั้งสุดท้ายที่โรงพยาบาลตำรวจ อาการยังทรงๆ อยู่ คุณปราณีภรรยาของปี๊ด และลูกๆ เอาใจใส่ดูแลอย่างดี แต่ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตไว้ได้

ขออำนาจคุณความดีที่ปี๊ดได้สร้างไว้ในชาตินี้ จงเป็นแสงสว่างนำทางให้ปี๊ดไปสู่สุคติในสัมปรายภพตราบชั่วนิรันดร์

พยูร ทักธิการ

สำนักนายกรัฐมนตรี

พิธีเปิดการอบรม
เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ฝ่ายอำนวยการ รุ่นที่ 27

รักและระลึกถึง อุทัย ชูแผน

ข้าพเจ้าเมื่อครั้งอยู่ที่บ้านคุณตาดิษฐ์ คุณยายหร่ำ โสณมัย ริมแม่น้ำเจ้าพระยานั้นจำความได้ ก่อนที่อุทัยจะ เกิดขึ้นมา คุณน้าสะอาด ชูแผน เป็นผู้อยู่บ้านวัดด่านได้ให้ญาติผู้ใหญ่ มาสู่ขอคุณน้าแถม จากคุณตาดิษฐ์ เมื่อคุณตาดิษฐ์ท่านได้ตกลงยกให้แล้ว ท่านได้ว่าจ้างช่างมาปลูกเรือนหอหลังใหญ่ขึ้นติดกับบ้านหลังเดิมมี 5 ห้อง และสูงจากพื้นดินมาก เป็นเรือนไทยทรงโบราณและหลังเดิมก็เป็นทรงไทยโบราณ เช่นเดียวกัน มีนอกชานอยู่ตรงกลางของบ้านทั้ง 2 หลัง และมีครัวขวางอยู่ท้ายนอกชานและเมื่อครั้งที่แม่ของข้าพเจ้าก่อนแต่งงาน คุณตาดิษฐ์ท่านก็ได้ปลูกเรือนหอให้ด้วยสร้างไว้หน้าเรือนเดิม ติดกับบันไดขึ้นลง ท่านเป็นคนใจดีมีความเมตตากรุณาต่อลูกหลานทุกๆ คน ท่านอายุยืนอยู่มาถึงปี พ.ศ.2491 เมื่อท่านสิ้นชีวิตแล้ว น้าแถมและน้าสะอาด ท่านได้ตั้งศพสวดพระอภิธรรมที่บ้านหลังใหม่นั้นและเก็บศพไว้ที่บ้านและนิมนต์พระมาสวดพระอภิธรรมทุกๆ วันพระ 15 ค่ำ ข้าพเจ้าได้นอนอยู่ใกล้ๆ กับหีบศพของท่านเพราะข้าพเจ้าสึกจากพระปี 2490 และคุณน้าแถมท่านได้จัดฌาปนกิจศพตาให้ที่วัดดอกไม้ และได้หาโขนหลวงราชพงศ์มาแสดงด้วย และมีการจุดพลุและดอกไม้ไฟ พุ่ม 5 พุ่ม มีตะไร และช้างร้องด้วย จุดตอน 4 ทุ่ม ต้องให้โขนหยุดแสดง ตอนเย็นข้าพเจ้าขึ้นไปอยู่บนโรงโขน คนแต่งตัวโขนรู้ว่าเงินหายไป 2,000 บาท เป็นลมสลบ ข้าพเจ้าเอายากรอกใส่ปาก สักครู่เดียวก็ฟื้นขึ้นมา ป้าคนนั้นยังยกมือไหว้ข้าพเจ้า ขอบคุณที่ช่วยชีวิตเขาด้วย มีอยู่ครั้งหนึ่ง

นานหลายปี ต้องเปลี่ยนหลังคาจากใหม่ ข้าพเจ้าได้ขึ้นไปช่วยมุงหลังคาด้วย ก้มมองลงมาด้านล่างกลัวตก เพราะหลังคาสูงชันมากและเป็นไม้เจาะรูร้อยตอกถี่มาก ช่วยอยู่พักหนึ่งต้องลงมา และเมื่อการก่อสร้างเรือนหอเสร็จ การแต่งงานของคุณน้าแถมและคุณน้าสอาดก็เริ่มขึ้น และท่านทั้งสองก็อยู่ร่วมกันมาด้วยความรักและสามัคคีสุขสบายตลอดมา จนในที่สุดท่านได้คลอดลูกคนโตขึ้น ท่านตั้งชื่อว่าอุทัย (ปื๊ด) ข้าพเจ้าและครอบครัวของอุทัยนั้นเราสนิทสนมกันเป็นอย่างดี เพราะพวกเราเป็นลูกผู้พี่ผู้น้องกัน

คุณน้าแถมท่านก็เป็นคนใจดี มีเมตตากรุณาต่อลูกหลานทุกๆ คน ท่านคอยอบรมสั่งสอนตักเตือนให้พวกเรารู้จักว่าทำดีทำชั่วเป็นอย่างไร มีอยู่ครั้งหนึ่งบ้านมีงานทำบุญอะไรจำไม่ได้มีคนมามาก มีญาติเป็นกำนันตำบลบางกะปิชื่อคุณตาแถบ ในครั้งนั้น คุณน้าแถมท่านยังไม่ได้แต่งงานกับคุณน้าสะอาด คุณน้าแถมท่านเป็นแม่ครัวทำจนเหนื่อย ตอนกลางวันก็นอนหลับในที่ทำครัวนั้น คุณตาแถบท่านไปเอาประทัดมาจากไหนก็ไม่ทราบ ส่งให้ข้าพเจ้าจุดดังขึ้นคุณน้าแถมตกใจลุกขึ้นมาไล่ตีข้าพเจ้า อันที่จริงคุณตาแถบและคุณน้าแถมท่านเคารพนับถือกันมาก เพราะฉะนั้นคุณน้าแถมท่านเป็นห่วงลูกหลานมาก ไม่ว่าจะเป็นลูกของใครๆ ทั้งนั้น เมื่อท่านตักเตือนดุตีพวกเราก็ไม่ได้โกรธเคืองท่านเพราะท่านมีเมตตาต่อพวกเรา โดยเฉพาะท่านชอบช่วยเหลือเพื่อนบ้านญาติพี่น้องทั่วไปในการรับเป็นแม่ครัว อุทัยเขาไปเข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนอำนวยวิทย์ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับวัดทรงธรรม อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ จนจบแล้ว ไปเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมวัดสุทธิ แล้วไปเรียนพาณิชพระนคร จบ

แล้วเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และอุทัยได้เข้ารับราชการที่กระทรวงพาณิชย์ ที่ทำงานอยู่ที่สี่แยกคอกวัว อุทัยและคุณปราณี เมื่อแต่งงานกันแล้วมีลูกด้วยกัน 3 คน คนที่ 1. นายปณิเธศ (ต้อม) คนที่ 2. พ.ต.ท.หญิง สุเจตนา (ตุ้ย) คนที่ 3. นายทรงปกรณ์ (ตวง) เขาได้ส่งนายปณิเธศ ไปเรียนต่อที่ประเทศอเมริกา เรียนอยู่หลายปีจนจบปริญญาโท ในสาขาวิชาภาพยนตร์และโทรทัศน์ ส่วนนายทรงปกรณ์ ได้รับราชการที่กรมเจ้าท่า ส่วน พ.ต.ท.หญิง สุเจตนา (ตุ้ย) ได้แต่งงานกับ พ.ต.อ.จิรดุล โสตถิพันธุ์ เขาอบรมบุตรธิดาได้ดี และเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้ดี ลูกๆ ทุกคน ก็เป็นที่พึ่งและตอบแทนคุณของพ่อแม่ได้ดีอีกด้วย

ในสมัยนั้น บ้านของคุณตาดิษฐ์ท่านปลูกอยู่ติดคลองฝั่งตรงข้าม เป็นบ้านของคุณป้าอุ่น ปานระวิ ป้าเขามีลูกที่จำได้ 2 คน คนผู้ชายชื่อ พี่สงกรานต์ คนที่สองชื่อ พี่เสงี่ยม บ้านป้าอุ่นมีสะพานทอดยาวไปลงท่าน้ำเจ้าพระยา เป็นท่าเรือ พี่สงกรานต์เขามีเครื่องเล่นแผ่นเสียงมีลำโพงงอ เอาแผ่นวางแล้วหมุน ฐานวางแผ่นเอาหัวจี้วางลงเมื่อหมุนมีเสียงเพราะดังแหลมๆ เป็นเพลงไทย รุ่นแรกๆ และเขายังมีตะเกียงฮอลันดา และตะเกียงเจ้าพายุอีกด้วย ส่วนด้านหลังบ้านตา มีบ้านของคุณลุงเล็ก คุณป้าบุญรอด สาธุ ท่านได้ปลูกบ้านไว้หลายหลังติดกัน เป็นกลุ่มนอกชานตรงหน้าบ้านมีหอนั่งสองด้าน ตรงกลางเป็นประตูลงสะพานไปท่าน้ำที่ท่าน้ำมีศาลานั่งเล่นอีกด้วย หลังคาบ้านมุงด้วยกระเบื้องสีเหลือง ตรงกลางตัดขอบรอบด้วยสีเขียวทุกหลัง มีทั้งหมด 5 หลัง สวยงามมาก ใครๆ ที่ไม่รู้จักเข้าใจว่าเป็นวัด เพราะห่างจากวัดทองบนไม่มาก เมื่อสมัยนั้น

เมื่อวัดทองบนมีงาน พวกน้าๆ ได้ทำกระบอกไม้ไผ่ใส่น้ำมันไปจุดให้ทางเดินสว่าง เป็นระยะ ดูสวยดี และมีประโยชน์จริงๆ ส่วนที่บ้านบางคอแหลมนั้น มีบ้านคุณลุงประเสริฐ คุณป้าละออง อังสโวทัย และบ้านคุณป้าไล บ้านคุณป้าพุธ ปลูกอยู่ติดๆ กันใกล้กับถนนตก ในขณะนั้นการไปมาหาสู่กันต้องใช้เรือจ้าง และมีเรือเมล์ มอเตอร์โบต วิ่งรับส่งจากถนนตกไปคลองลัดหลวงพระประแดง ที่ตลาดพระประแดง มีรถรางใช้เครื่องยนต์วิ่งจากปากคลองลัดหลวงไปเลี้ยวที่วัดพญาปราบ ไปท่าน้ำใกล้อำเภอพระประแดง กลางคืนต้องจุดไฟให้แสงสว่าง ตั้งเสาตะเกียงห่างกันเป็นระยะก็แลดูดีส่วนที่ที่ถนนตกนั้นมีรถร่างวิ่งมาจากหน้าศาลหลักเมือง ถึงถนนตกและมีรถเมล์สองแถววิ่งรับส่งอีกด้วย ในสมัยนั้นเมื่อที่บ้านน้าแถมทำบุญใหญ่ๆ ครั้งใดพวกพี่ๆ ที่อยู่บางคอแหลมจะเอาเรือจ้างลำใหญ่มากันเต็มลำทุกครั้ง พวกเราสนิทสนมกันดีมาตลอดจนถึงปัจจุบัน พูดถึงคุณลุงเล็ก สาธุ มีพี่ชายท่าน ชื่อคุณลุงต่วน สาธุ ท่านได้เริ่มขุดคลองจากสะพานที่ 4 เอาดินถมทำเป็นถนน ชื่อถนนสาธุเมื่อปี พ.ศ. 2468 เป็นถนนดิน และเมื่อปี พ.ศ. 2500 ข้าพเจ้าได้ร่วมกับชาวบ้านตลาดแพลุงท้วม หรือตลาดยิ่งเจริญได้นิมนต์พระภิกษุสงฆ์ 9 รูปมาทำการสวดพระพุทธมนต์เย็นและฉันเช้า วันที่ 1 ม.ค. 2500 ในตอนกลางคืนวันที่ 31 ธ.ค. 2499 มีลิเกคณะเสน่ห์โกมารชุนมาแสดงฉลองวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ด้วย เมื่อเสร็จงานแล้วมีเงินเหลือ กรรมการได้พิจารณาตกลงกันให้สร้างอนุสาวรีย์ ให้ลุงต่วน ลุงเล็ก สาธุ ตั้งอยู่ที่หน้าบ้านของลุงต่วน ถนนสาธุประดิษฐ์ และถนนมาเจริญขึ้นสมัยนายอำเภอ อเนก ปริยานนท์ และชาวบ้าน วัดดอกไม้ได้ร่วมกันขุดดินทำถนนส่วนไปวัดปริวาด ชาวบ้าน

ก็ได้ร่วมกันทำให้มีถนนซอยใช้มาจนทุกวันนี้ ชื่อถนนปริยานนท์ เมื่อนายอำเภอ อเนก ปริยานนนท์ มาตรวจงานทำถนนเข้าวัดดอกไม้และเข้าวัดปริวาด ท่านได้มาที่บ้านของข้าพเจ้าและรับประทานอาหารกลางวัดที่บ้านของข้าพเจ้าด้วย ซึ่งข้าพเจ้าได้รื้อบ้านจากสาธุประดิษฐ์ ตลาดรุ่งเจริญมาปลูกอยู่ที่ดินของคุณน้าทวี คุณน้าสารภี สังขบุญย์ อยู่ติดกับถนนเข้าวัดดอกไม้ในขณะข้าพเจ้ากำลังขุดหลุมตั้งเสาอยู่มีวัวชื่อมงคลอยู่วัดดอกไม้ได้เดินเข้ามาในบ้านและเอาเท้าของเขาสองข้างช่วยข้าพเจ้าขุดดินอยู่พักหนึ่ง ข้าพเจ้าบอกขอบใจที่พี่มงคลได้มาช่วยขุดหลุมเสาปลูกบ้านให้ แล้วข้าพเจ้าก็ตักน้ำให้เขากิน เขาก็ออกจากบ้านไป แปลกดีจริงๆ ข้าพเจ้ารู้จักกับนายอำเภอท่านเมื่อครั้งข้าพเจ้าเป็นกรรมการวัดไผ่เงิน ได้ร่วมประชุมกับท่านเพื่อหาเงินก่อสร้างอุโบสถของวัดไผ่เงิน โชตินาราม โดยท่านเจ้าคุณมงคลสุธี หรือหลวงพ่อพระมหาศรี ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสอยู่ในขณะนั้น

อุทัยเขาได้แต่งงานกับคุณปราณี วิสุทธกุล ซึ่งเป็นลูกของคุณพ่อมร คุณพี่ประยูร วิสุทธกุล ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าสนิทกันมากขึ้นอีกเพราะเป็นหลานของคุณลุง ประเสริฐ คุณป้าละออง อังสะโวทัย ซึ่งคุณลุงประเสริฐท่านเป็นคนลพบุรี บ้านเดียวกับพ่อของข้าพเจ้า และพ่อของข้าพเจ้าได้แต่งงานกับแม่ ก็ได้คุณลุงประเสริฐนี่แหละ ท่านได้ชักชวนให้พ่อมาสู่ขอแม่กับคุณตาดิษฐ์แต่งงานด้วย ท่านมีลูกหลายคน 1. คุณพี่ประยูร 2. คุณพี่อาทร 3. คุณพี่ประจวบ 4. คุณพี่สำรวม 5. คุณพี่วิบูรณ์ 6. คุณพี่พรพุธ และ 7. คุณพี่อำนวย โดยเฉพาะคุณพี่อำนวยเกิดปีฉลู 2468 ปีเดียวกับข้าพเจ้า และตอนนี้ก็เหลือเขาอยู่คนเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าไปมาหาสู่ตลอดมาในสมัยนั้น

และเมื่อครั้งที่คุณน้าทวี คุณน้าสารภี สังขบุญย์ ได้บวชให้ข้าพเจ้าที่วัดราชบพิธ ข้าพเจ้าก็ไปหาคุณลุงประเสริฐ ท่านที่วัดราชบพิธเพราะท่านเป็นไวยาวัจกรอยู่ที่วัดนี้ และท่านได้รับพระราชทานทินนามว่าขุนพญาพัฎสรรพกิจ และมีน้องชาย 2 คน คือคุณลุงสง่า คุณลุงสงบ อังสโวทัย ปัจจุบันนี้มี สมเด็กพระมหามุนีวงศ์ (อำพรอมฺพโร) เป็นเจ้าอาวาสวัด ราชบพิธสถิตมหาสีมาราม มีพระพรหมมุนี (ชิน อัคชิโน) เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส หมายถึงที่วัดนี้มีใบเสมาตั้งอยู่บนกำแพงของวัดโดยรอบทั้งแปดทิศ เมื่อพระท่านจะทำสังฆกรรมสวดยัส ต้องปิดประตูวัดหรือมีคนไปคอยห้ามไม่ให้พระนอกวัดเข้ามาภายในวัด ถ้าเข้ามาจะทำให้เสียพิธีสังฆกรรม และพระในวัดเขตมหาเสมาที่ไม่ได้ลงอุโบสถต้องแสดงตนต่อพระที่ลงอุโบสถทำสังฆกรรมในวันนั้น คือ บวชพระ ถ้าไม่แสดงตนให้ฉันทะจะทำให้สังฆกรรมวิบัติ คุณลุงประเสริฐท่าน ได้ช่วยแนะนำให้ซื้อเครื่องบวชจากร้านเนื่องพาณิชอีกด้วย ซึ่งอยู่ติดกับกระทรวงมหาดไทย จนเมื่อคุณลุงสิ้นชีพในวันนั้นข้าพเจ้าพึ่งสึกจากพระไม่นานได้ไปช่วยบริการงานศพของคุณลุงประเสริฐ โดยมีท่านเจ้าคุณพระราชพัฒน์ศรีราจารย์ (เปล่ง) ซึ่งท่านเป็นญาติ จากวัดราชบพิธ มาสั่งให้ข้าพเจ้าทำการต่างๆ และตั้งศพของคุณลุง สวดพระอภิธรรมที่บ้านบางคอแหลมนั้น แล้วคุณพี่อาทร ซึ่งท่านทำงานอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ได้รับหน้าที่เป็นไวยาวัจกรต่อจากคุณลุงประเสริฐอีกด้วย อุทัยเขาก็ได้บวชที่วัดราชบพิธด้วย ความเป็นจริง อุทัยเขาได้รับอุปนิสัยมาจากคุณน้าแถมเรียนแบบกันได้เป็นอย่างดี เมื่อคุณน้าแถมท่านได้คิดทำบุญที่วัดทองบน เพื่อรวมญาติในตระกูลโสณมัย และต้นตระกูลต่างๆ ที่

เป็นต้นตระกูลดั้งเดิมคือ คุณทวดเผือก คุณทวดขริบ มีลูก 7 คน คือ 1.คุณยายหุ่น 2.คุณยายมอญ 3.คุณยายเล็ก 4.คุณตาหมื่นอภิบาลเจดีย์(ทอง) 5.คุณตากลีบ 6.คุณตาดิษฐ์ 7.คุณตาริด (โสณมัย) เพื่อจะทำเป็นประวัติไว้ให้ลูกหลานต่อๆ ไปจะได้ทราบว่าตนมีบรรพบุรุษมาอย่างไร ท่านได้จัดทำขึ้นถึงสองครั้ง และอุทัยกับไมตรีน้องเขาก็ได้รับหน้าที่รวบรวมรายชื่อบรรดาญาติต่างๆขึ้นแทนคุณน้าแถมท่าน และในขณะนี้คุณอารีย์ มกรานนท์ ซึ่งเป็นลูกของคุณพี่มณี และคุณพี่ไกร มกรานนท์ ได้รวบรวม ทำขึ้นอีกถ้าญาติผู้ใดจะส่งรายชื่อเพิ่มเติมก็ส่งไปได้ที่คุณอารี มกรานนท์ 144/1 ซอยพญาไท กทม. 10400 โทร 02-729-4973 ได้เพื่อรวบรวมไว้ต่อไป อุทัยนั้นเขามีความอดทนอย่างยิ่ง เพราะช่วงหลังมานี้เขาป่วย มีอาการอึดอัด ไม่สบายและข้าพเจ้าพบเขาครั้งใดก็นึกปลงและห่วงว่า อุทัยจะอยู่ได้ไม่นานแต่ที่ไหนได้ เขากลับอยู่มาได้นานกว่าไมตรี ซึ่งเป็นน้องเสียอีก และเขาไปไหนๆ ต้องเอาท่อออกซิเยน ติดรถไว้ตลอด และต้องเข้าออกโรงพยาบาลอยู่หลายครั้ง และในที่สุดก็ต้องสิ้นชีวิตลงดังที่พระพุทธเจ้าท่านได้บอกไว้ว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นของธรรมดา ไม่มีผู้ใดจะล่วงพ้นไปได้ ข้าพเจ้าลูกหลานของคุณตาดิษฐ์ คุณตาริด โสณมัย มี ดร.กิตติ โสณมัย, คุณเอกศักดิ์ สังขบุญย์, คุณเกษรา สวัสดิรักษา, คุณคมขำ คล้ายวิจิตร คุณเกษม เวณุจันทร์ คุณประจักษ์ คุณบรรจง และญาติๆ ได้ร่วมกันรับเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมให้หนึ่งคืน และในคืนนั้นทางท่านพระครูสถิตบุญวัฒน์เจ้าอาวาสวัดด่าน ท่านได้ให้ความกรุณา ขึ้นเทศก์ก่อนสวดพระอภิธรรมอีกด้วย และในคืนนั้นท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิสุทธิ์ เตมียาเวช อดีต ผบ.ตร.

และ พลตำรวจโท จรัมพร สุระมณี ให้เกียรติมาร่วมในการฟังเทศน์และฟังสวดพระอภิธรรมอีกด้วย นับว่าเป็นเกียรติแก่ผู้ล่วงลับและญาติๆ คุณอุทัย เขาเป็นคนชอบทำบุญสุนทาน การกุศล โดยเฉพาะได้ร่วมเป็นกรรมการสร้างวัดทองบนจนสำเร็จ เช่นเดียวกันกับคุณน้าแถมท่าน

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนไตร และบุญกุศลที่อุทัยได้ประกอบกรรมกระทำมาตั้งแต่อดีตชาติ ตลอดถึงชาตินี้โปรดประทาน บันดาลดลให้อุทัยจงไปสู่สุคติสัมภปรายภพในสรวงสวรรค์ที่ดีที่สุดยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

ด้วยความรักและระลึกถึง
นายสมชาย พิณพิพัฒน์ (สวง)
(พ่อตัวอย่างแห่งชาติปี 2549)

ระลึกและอาลัยพี่อุทัย

พี่อุทัยหรือพี่ปื๊ดเป็นลูกชายคนโตของคุณป้าแถม ซึ่งเป็นพี่สาวของคุณพ่อผม อายุแก่กว่าผมประมาณ 7 ปีเศษ มีบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้กัน เนื่องจากผมไม่มีพี่ ดังนั้นผมจึงให้ความเคารพนับถือพี่ปื๊ดเป็นเสมือนหนึ่งพี่ชายแท้ๆ คนหนึ่งทั้งคุณป้าแถมก็ให้ความรักใคร่ผมและน้องๆ เหมือนลูก ขณะที่พี่ปื๊ดก็เช่นกันได้ดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลือ เอาใจใส่ในการศึกษาของผมโดยตลอด เหมือนกับผมเป็นน้อยชายแท้ๆ คนหนึ่งและยังสนิทกับคุณแม่ผมอย่างมากอีกด้วย

เมื่อผมจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนอำนวยวิทย์ พี่ปื๊ดได้พาผมไปสอบคัดเลือกเข้ามัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุทธิวรารามหลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 พี่ปื๊ดมีส่วนสำคัญในการกำหนดชะตาชีวิตของผมอย่างมาก นั้นก็คือ ผมผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนเตรียมนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพร้อมกันกับการสอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาได้เช่นเดียวกัน พี่ปื๊ดเป็นผู้ชี้แนะให้ผมมาเรียนทางสายอาชีพนั่นก็คือเริ่มเรียนที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาท้ายที่สุดเมื่อจบการศึกษาและได้มาทำงาน จึงค้นพบตัวเองว่ามาถูกทางได้ทำงานที่ตนเองชื่นชอบและเหมาะกับอุปนิสัยตลอดจนมีโอกาสเข้าสู่วงการอุตสาหกรรมอีกด้วย จึงนับได้ว่าพี่ปื๊ดมีสายตาอันยาวไกลและมีบทบาทสำคัญในการตัดสินเส้นทางการดำเนินชีวิตของผมเป็นอย่างมาก

งานสำคัญงานหนึ่งที่พี่ปื๊ด พร้อมด้วยพี่พันเอกมนตรี โสณมัย

ท่านพระครูสุทธิธรรมรักษ์ ท่านเจ้าอาวาสวัดทองบน และผมได้ทำด้วยกันก็คือ การริเริ่มบูรณะและพัฒนาวัดทองบนร่วมกัน ซึ่งเมื่อ 40 กว่าปีก่อนนั้นอยู่ในสภาพทรุดโทรมต่างจากที่เห็นในปัจจุบันมาก พี่ปี๊ดเองก็เป็นกำลังสำคัญคนหนึ่งในการฟื้นฟูและพัฒนาดังกล่าว

นอกเหนือจากบุญคุณของพี่ปี๊ดที่มีต่อผมรวมทั้งที่ได้ทุ่มเทให้กับศาสนาดังที่ได้กล่าวมาแล้ว พี่ปี๊ดที่ผมรู้จักและสนิทสนมมาตลอดชีวิต เป็นผู้ที่รักญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง ใครจัดงานไม่ว่าจะเป็นงานใด ถ้าพี่ปี๊ดรู้ถึงจะไม่ได้บอกก็ไป แม้ว่าในช่วงปลายชีวิต สุขภาพทั่วไปจะไม่เอื้ออำนวยและสะดวกที่จะเดินทางไปก็ตาม ดังนั้น พี่ปี๊ดจึงมีเพื่อนฝูงและมีผู้รู้จักโดยทั่วไปมากมาย นอกเหนือจากพี่ปี๊ด เป็นคนมีอารมณ์ดี ไม่โกรธใครง่ายๆ มีจิตใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ไม่อิจฉาริษยาใคร การจากไปในครั้งนี้จึงนำมาซึ่งความอาลัยของบรรดาญาติและมิตร

ผมแน่ใจเป็นอย่างยิ่งว่าด้วยบุญกุศลและความดีที่พี่ปี๊ดได้ปฏิบัติสั่งสมมาตลอดทั้งที่ให้กับผมและได้กระทำกับบุคคลอื่นๆ จะได้ดลบันดาลให้พี่ปี๊ดพบกับความสุขและความสงบในสัมปรายภพเทอญ

ดร. กิตติ โสณมัย

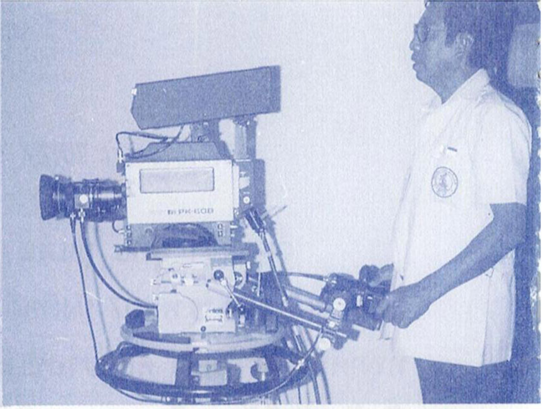
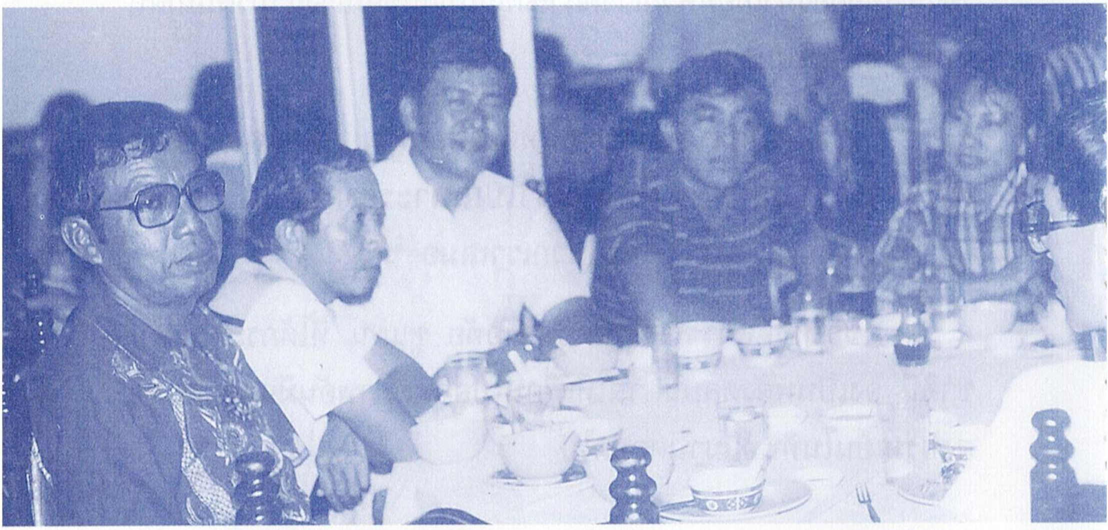
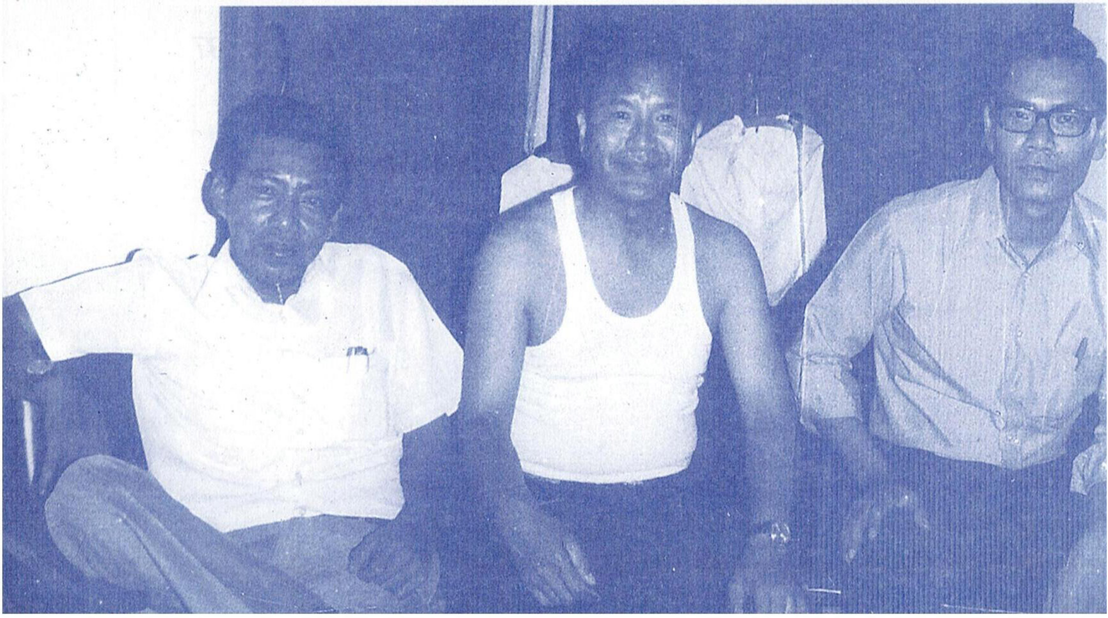
จากเพื่อน พ.พ. 97 ถึง อุทัย ชูแผน

ถึงแม้ว่า อุทัย ชูแผน จะจากพวกเราไปสู่สวรรค์แล้ว แต่ใจเราทุกคนใน พ.พ. 97 ยังคิดถึงคุณอยู่เสมอ อย่าลืมว่าในยามยากที่ทุกคนคงนึกไม่ถึง คือ ยามที่เพื่อนพูดได้เพียงน้อยนิดและได้ยินไม่ชัดนักอุทัยก็ยังมาเยี่ยมพวกเราที่กำลังชุมนุมกันอยู่ที่โรงแรมรัตนโกสินถนนราชดำเนินกลาง

อุทัย เป็นคนที่ชอบช่วยเหลือเพื่อนฝูงมาโดยตลอด และทำให้การจากไปในครั้งนี้ได้จากเราไปเฉพาะร่างกาย แต่ใจและความทรงจำยังคงฝังจำแม่นในพวกเราเสมอ

ขอให้กุศลกรรมความดีของ อุทัย ชูแผน ที่ได้กระทำไว้ในชาตินี้ จงเป็นพลังดลบันดาลให้เพื่อนไปสู่สุคติภาพอันมีแต่ความสุขสงบร่มเย็นในทิพย์วิมานตลอดไป

ด้วยความอาลัยจากเพื่อน พ.พ. 97
โกศล สิงห์จานุสงค์
ประธานชมรม พ.พ. 97

ด้วยความอาลัยรักและคิดถึง

คุณอุทัย ชูแผน เป็นญาติและเพื่อนกัน เพราะคุณอุทัยเป็นบุตรของคุณตาอาจกับคุณยายแถม เป็นญาติข้างคุณแม่ ความจริงผมเกิดรุ่นเดียวกับน้องของคุณอุทัย คือ คุณจิ๋ม(ไมตรี) คุณเกษม เวณุจันทร์ บุตรคุณย่าทรัพย์ คุณปู่ชิต เวณุจันทร์ เราสามคนเกิดปีเดียวกัน เป็นทั้งเพื่อนและญาติ บังเอิญผมเรียนหนังสือก่อนคนอื่น เนื่องจาก คุณครูมี ชูเดช ท่านเดินผ่านหน้าบ้านผมทุกวัน ผมเห็นรุ่นพี่ๆ น้าๆ อาๆ ไปโรงเรียน อยากไปบ้าง ครูมีจึงบอกให้คุณพ่อผมต่อโต๊ะให้ผมไปนั่งเรียนที่โรงเรียนวัดปริวาศ จึงไปเรียนทันกับคุณอุทัย ชูแผน ที่ท่านเกิดก่อนผม 3 ปี คุณอุทัยรักเพื่อน เผื่อแผ่เพื่อน สมัยเรียนหนังสือต่อที่โรงเรียนอำนวยวิทย์ พระประแดง ในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 พอดีพวกเราต้องนั่งเรือจ้างข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาไปโรงเรียน เพื่อนๆ บางคนลาออกไปหลายคนจนเหลือคุณอุทัยกับผม ซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกัน พอเครื่องบินทิ้งระเบิดเวลากลางวัน ทางโรงเรียนจึงปล่อยเด็กๆ กลับบ้าน เราสองคนต้องมานั่งเรือจ้างที่ท่าปากคลองลัดหลวง เรือจ้างไม่มารับเพราะกลัวเครื่องบินทิ้งระเบิด มีอยู่ครั้งหนึ่งเรือรบหลวงธนบุรีของกองทัพเรือ จอดเลยปากคลองลัดหลวงไปหน่อยอยู่ริมตลิ่ง พวกเราเด็กๆ อยากดูเรือรบยิงเรือบินจึงลงน้ำลอยคอไปดู ถูกทหารเรือไล่ไปให้พ้นๆ เดี๋ยวถูกยิงตาย กลับถึงบ้านถูกพ่อตีคนละหลายที แล้วห้ามเด็ดขาดทีหลังอย่าทำ คุณอุทัยออกจากโรงเรียนอำนวยวิทย์ก่อน โดยไปเรียนต่อที่โรงเรียนวัดสุทธิ แต่เราทั้งสองยังติดต่อกันอยู่เสมอ ไม่ว่าเลี้ยงรุ่นหรือความสัมพันธ์ทางเครือญาติจนแต่งงานแยกย้ายกันไป พวกเราก็ยังติดต่อกันเสมอยังคุยเรื่องเก่าๆ

สมัยเป็นนักเรียนต้องห่อข้าวไปกินบนพระเจดีย์วัดทรงธรรม มีอะไรก็แบ่งกันกินอย่างมีความสุข สมัยเด็กๆ ที่พวกเราเรียนหนังสือไม่ค่อยมีของขาย ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยวหายาก ส่วนมากจะห่อหรือใส่ปิ่นโตไปกินที่โรงเรียนกัน คุณอุทัยเป็นหนุ่มก่อนผม มาดแมนประเดิมด้วยการสูบบุหรี่สมลูกผู้ชาย หุ่นเขาสูงสมาท

ภัยของบุหรี่ท่านก็รู้อยู่กับใจ เหตุไฉนยังสูบอยู่ดูสงสัย
มันติดแล้วเลิกยากลำบากใจ เมื่อตอนตายท่านจึงรู้ดูเอาเอง

พิษภัยของบุหรี่

1. ที่มาของโรคมะเร็ง
2. โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง
3. ถุงลมโป่งพอง
4. โรคหัวใจและเส้นเลือด
5. ถ้าเป็นสตรี บุหรี่เป็นพิษภัยต่อเด็กในครรภ์ โดยผ่านทางสายรกมีโอกาสแท้งมากกว่าปกติ
6. ควันหลงของผู้ใกล้ชิดจะได้รับสารพิษต่าง ๆ ไปด้วย เช่น สารนิโคติน สารเสพติดตัวกระตุ้นประสาท ทาร์(น้ำมันดิน) เมื่อเผาไหม้ทำให้เกิดสารมะเร็ง สารคาร์บอนมอนนอคไซด์ ทำให้เกิดอาการมือเท้าชาเป็นมากถึงตาย แอมโมเนียทำให้แสบตา รำคาญควันทำให้เกิดอาการไอ

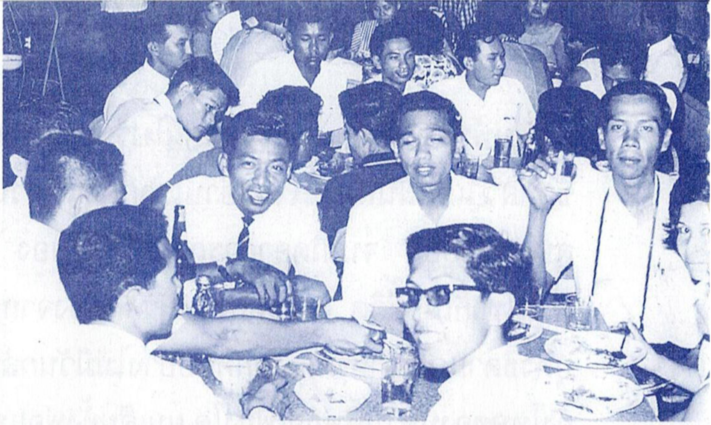
พบเขาที่ไรเขายังคาบบุหรี่อยู่พ่นควันโขมง ผมเคยเตือนแต่เขาติดเสียแล้ว ผมรู้สรรพคุณของบุหรี่ดี เพราะคุณพ่อของผมท่านสูบตั้งแต่บวชเณรจนเป็นพระ สึกออกมาท่านก็ยังสูบอยู่ สูบๆๆ จนเป็นมะเร็งที่ปอดสุดท้ายท่านก็ถึงแก่กรรมโดยเป็นมะเร็งปอดนั่นเอง

ผมพิมพ์หนังสืองานศพพ่อแจกผู้ไปร่วมงาน คุณอุทัยอ่านแล้วบอกชักกลัว แต่ก็นั่นแหละเวลาอ่านเขากลัวแต่สวนตัวเขาก็มีความอยากสูบบุหรี่อยู่อีก จนเกิดอาการถุงลมโปร่งพอง ไอจนไม่มีเสียงและในที่สุดเขาก็เสียชีวิต คุณอุทัยเพื่อนรักก็ต้องจากพวกเรา เพื่อน ภรรยา บุตรธิดาและญาติพี่น้องทุกคนอย่างไม่มีวันกลับ ท่านผู้อ่านเชื่อหรือยังโทษของบุหรี่มีพิษภัยเพียงใด ผมเสียทั้งพ่อและเพื่อนมาแล้ว ตัวเองจึงหนีห่างไกลเจ้าบุหรี่ผู้เป็นมารร้ายที่พรากทั้งพ่อและเพื่อนจากผมไป จากบทความนี้ผมขอเถิดครับอย่าสูบเลยบุหรี่ คุณอุทัยเป็นผู้มีความรักเพื่อน ญาติพี่น้อง อยู่ตลอดเวลา งานแต่งงาน เลี้ยงรุ่น บวชนาค ขึ้นบ้านใหม่แม้งานศพ เขาจะไม่เคยขาดตั้งแต่หนุ่มๆ จนเขาแต่งงานเป็นหลักเป็นฐาน จนมีบุตรธิดาแล้วพวกเราก็ยังติดต่อกันเสมอ ยามเจ็บไข้ได้ป่วยก็มาเยี่ยมเยียน อาหารจานโปรดของคุณอุทัย คือ แกงบอน ทุกวันที่ 23 ตุลาคม ทุกปีที่บ้านผมจะทำบุญ คุณอุทัยมาร่วมงานจะถามหาแกงบอน คุณสมบูรณ์ภรรยผมต้องบริการทุกครั้งที่คุณอุทัยมาร่วมงาน คุณอุทัยป่วยเข้าโรงพยาบาลหลายครั้ง ผมทราบก็มาเยี่ยม จนคุณหมอนิคม ศิริไชย ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกัน บอกครั้งสุดท้ายว่า อาการคุณอุทัยไม่ดีขึ้นเลย พวกเพื่อนเลี้ยงรุ่นคิดถึงก็ไปเยี่ยมที่โรงพยาบาลและที่บ้านจนวาระสุดท้าย คุณอุทัยหรือไอ้ปื๊ดของเพื่อนๆ ก็จากพวกเราไปอย่างไม่มีวันกลับ ด้วยความอาลัยรักเพื่อนจงมีความสุขชั่วนิรันดร์เถิดจากไอ้หล่อเพื่อนไอ้ปื๊ด

รักและคิดถึงเสมอ

วุฒิ เวณุจันทร์

อำนวยวิทย์ รุ่น 2493

อาลัยอุทัยเพื่อนรัก

ผมได้ทราบข่าวการจากไปของ คุณอุทัย ชูแผน หรือปึ๊ด ด้วยความเศร้าและสลดใจแม้ว่าจะได้ทราบมาก่อนว่าปึ๊ดป่วยอยู่นานแล้วก็ตาม ขอแสดงความเสียใจกับคุณปราณีและครอบครัวไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่คุณปราณีได้ขอให้ผมเขียนคำไว้อาลัยเพื่อลงในหนังสืองานพระราชทานเพลิงศพ

ผมกับปึ๊ดเป็นเพื่อนนักเรียน ร.ร.มัธยมวัดสุทธิวรารามรุ่นเดียวกัน ตั้งแต่ชั้น ม. 2 ถึง ม. 6 (พ.ศ. 2489 - พ.ศ. 2494) เมื่อนึกถึงอดีตย้อนหลังไปในช่วงเวลานั้นเห็นภาพที่พวกเราเป็นเด็กที่แต่งเครื่องแบบนักเรียน นุ่งกางเกงขาสั้น โหนรถรางเดินทางไปและกลับจากโรงเรียนแล้วอยากจะกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง ในช่วงอยู่ชั้นมัธยมต้นพวกเรายังเป็นเด็กเล็กอยู่ในวัยที่สดใส จึงมีพฤติกรรมที่เอาแต่จะเล่นสนุกสนานและซุกซนไปตามวัยไม่ค่อยจะสนใจสิ่งใดๆ มากนัก พอขึ้นมัธยมปลายจะอยู่ในช่วงวัยรุ่น พวกเรามีความสนิทสนมรู้จักนิสัยใจคอกันมากขึ้น ปึ๊ดเป็นเพื่อนที่มีนิสัยร่าเริง อารมณ์ดี มีอารมณ์ขันและมีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก นอกจากนั้นปึ๊ดยังเป็นคนที่มีความจริงใจละรักเพื่อนฝูง จึงเป็นที่รักของเพื่อนทุกคน และเพื่อนๆ มักจะชอบพูดจาหยอกล้อกับปึ๊ดอยู่เสมอ

เมื่อเราสำเร็จการศึกษาจาก ร.ร.วัดสุทธิฯ ส่วนใหญ่ต่างก็แยกย้ายกันไปศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่างๆ ปึ๊ดไปเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนผมไปเข้า ร.ร.เตรียมนายเรือ เมื่อ

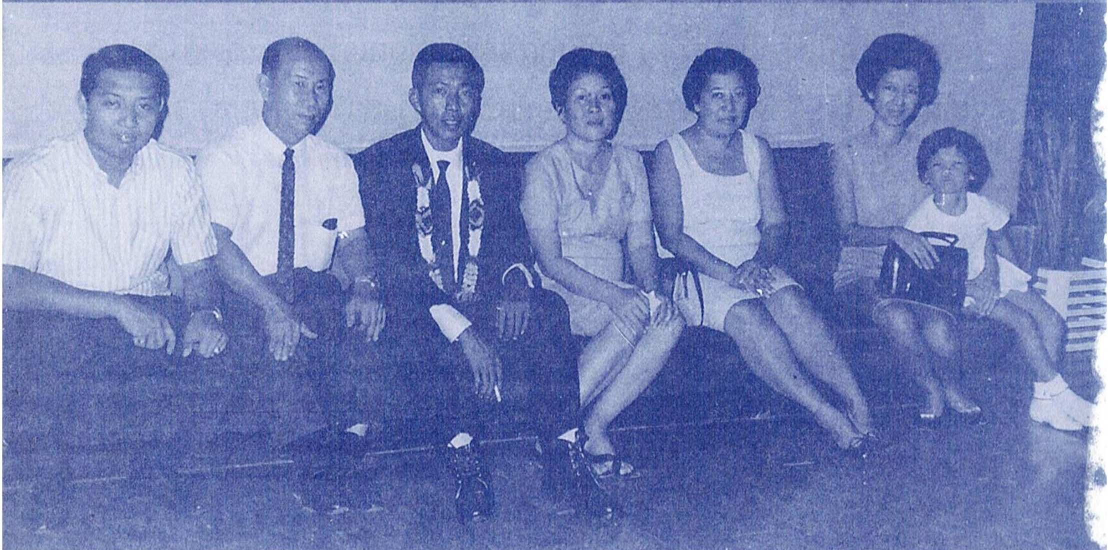
สำเร็จการศึกษาต่างก็มีอาชีพมีงานทำ และมีครอบครัวในที่สุด ในช่วงเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่วันที่เรามีอาชีพการงาน เราได้รวบรวมเพื่อนได้กลุ่มหนึ่ง มีการนัดพบปะสังสรรค์กันบ้างเป็นครั้งคราว เมื่อพบปะกันแต่ละครั้งนอกจากจะถามทุกข์สุขซึ่งกันและกันแล้วเราจะนำความหลังของแต่ละคนมากระเซ้าเย้าแหย่กันอย่างสนุกสนาน รวมทั้งปื๊ดก็ถูกเพื่อนแหย่เช่นกัน ปื๊ดจะไม่เคยโกรธใครแต่จะใช้วาทะ ตอบโต้ทันกัน ต่อมาในช่วงหลังจากวัยเกษียณอายุ การพบปะสังสรรค์จะค่อยๆลดน้อยลงไปทั้งนี้เพราะเพื่อนในกลุ่มได้ทยอยกันจากพวกเราไปเรื่อยๆ จนกระทั่งหลังวัย 70 ปี คุณอริณจิต เพื่อนที่มีความสำคัญคนหนึ่งวิ่งทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งในการติดต่อประสานงานให้พวกเรา ได้จากพวกเราไปอีกคนหนึ่งการพบปะสังสรรค์จึงยุติลง

เมื่อปี พ.ศ. 2534 ผมกับปื๊ดได้มีโอกาสพบกันที่สัตหีบเป็นเวลา 2-3วัน เนื่องจากคุณปราณี ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะได้นำคณะกรรมการออกข้อสอบของ กทม. ไปพักแรมอยู่ที่อาคารรับรองของหน่วยบัญชาการต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่ง ซึ่งผมเป็นผู้บัญชาการหน่วยนี้อยู่ เพื่อไปดำเนินการออกข้อสอบคัดเลือกครูเข้า กทม. ประมาณ 1 สัปดาห์ โดยห้ามกรรมการทุกคนออกจากที่พักละห้ามติดต่อกับบุคคลภายนอกเด็ดขาดเพื่อป้องกันข้อสอบรั่ว ในการนี้ปื๊ดเพื่อนผมก็ได้ถูกนำไปกักบริเวณไว้ที่นั่นด้วย 2-3 วัน ไม่ทราบว่ามีความผิดอันใด แต่ผมนั้นดีใจมากที่ได้มีโอกาสดูแลเพื่อนรักและภรรยาอย่างใกล้ชิด ในตอนนั้นผมเห็นปื๊ดดูมีสุขภาพแข็งแรงและยังคุยสนุกสนานร่าเริงเหมือนเดิมไม่มีท่าว่าจะเจ็บป่วยแต่อย่างใด ต่อมาในช่วง 5-6 ปี ที่ผ่านมานี้ผมได้ทราบข่าวว่าปื๊ดเริ่มป่วยด้วยโรคถุงลม

โป่งพอง ผมเคยโทร.ไปเยี่ยมที่บ้าน ปี๊ดพูดคุยได้ด้วยความลำบาก เสียงแหบแห้ง จากนั้นมาผมจึงไม่อยากจะโทรไปรบกวนเพื่อนอีก

ท่านผู้มีเกียรติที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกับคุณอุทัย ชูแผน คงจะเห็นด้วยกับผมว่า คุณอุทัย เป็นคนดีและเป็นที่รักใคร่ของบุคคลทั่วไป งานสวดพระอภิธรรมศพคุณอุทัยจึงมีแขกผู้มีเกียรติมาร่วมงานกันอย่างคับคั่งทุกคืน เป็นเครื่องยืนยันถึงผลแห่งกรรมดีของคุณอุทัยที่ได้กระทำไว้ในภพนี้ การจากไปอย่างไม่มีวันกลับทำให้ เศร้าเสียใจ และอาลัยเป็นเรื่องธรรมดา กรรมดีเหล่านั้นไม่เพียงแต่จะส่งผลดีในภพนี้เท่านั้น เมื่อรวมกับกุศลกรรมที่คุณอุทัยและญาติมิตรได้กระทำไว้ จะเป็นอานิสงส์ให้คุณอุทัยไปสู่สรวงสวรรค์ ด้วยความสุขสงบ ในภพหน้าชั่วนิรันดร์

พล.ร.อ.พินิจ ทองอร่าม

ใจหาย ... เมื่อเพื่อนรักจากไป

รู้สึกใจหายจริงๆ เมื่อปราณีโทร. มาบอกว่าอุทัยเสียชีวิตแล้ว เคยคุยกับเพื่อนๆ เศรษฐศาสตร์ทุกๆ ครั้งที่เจอกันว่า อุทัยหายไปไม่ได้ข่าวคราวกันเลย ปกติเพื่อนๆ เศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเจอกันปีละ 2 ครั้ง ครั้งแรก เดือนกุมภาพันธ์ เป็นการพบปะรับประทานอาหารร่วมกัน ครั้งที่สอง วันเสาร์ต้นเดือน สิงหาคม ที่โรงพยาบาลสงฆ์ เป็นการรวมตัวของเพื่อนๆ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่รุ่นแรก จนถึงรุ่นที่เข้าปี 2501 - 2502 ร่วมกันทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ท่านอาจารย์และเพื่อนๆชาวเศรษฐศาสตร์ที่ล่วงลับ และพบปะระหว่างเพื่อนสนิทอีกเป็นครั้งคราว อุทัยไม่ได้โผล่มาเลย ตอนหลังๆ เพื่อนๆ ก็เลยมอบหน้าที่ให้ดิฉันติดตามข่าวคราวมาให้ที ... เสียใจและรู้สึกผิดเหลือเกินที่ไม่ได้ทำหน้าที่ที่เพื่อนๆ มอบให้ทำ

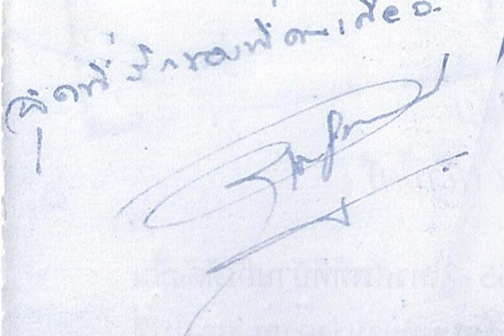
ดิฉันเป็นเพื่อนกับอุทัยตั้งแต่อยู่โรงเรียนพณิชยการพระนคร อุทัยเป็นคนที่เรียนดี และเป็นนักกิจกรรม จึงเป็นที่รัก และสนิทสนมและคุ้นเคยของเพื่อนๆ รุ่นเดียวกัน รุ่นก่อน รุ่นหลังเป็นจำนวนมาก เมื่อเรียนจบก็เข้ามาเรียนที่คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็มาเรียนรุ่นเดียวกันอีก ซึ่งรุ่นเดียวกันมาเรียนคณะเศรษฐศาสตร์เพียงไม่กี่คน จึงค่อนข้างสนิทสนม และการที่ อุทัย มีอัธยาศัยดี จึงมีเพื่อนฝูงคณะเดียวกันเป็นจำนวนมากเมื่อเรียนจบต่างคนต่างแยกย้ายไปทำงานกันคนละแห่ง ดิฉันกับคุณอุทัย มีที่ทำงานใกล้กัน คือ อุทัยอยู่กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งอยู่ที่สี่แยกคอกวัว ส่วนดิฉันทำงานที่ธนาคารแห่งประเทศไทย บางขุนพรหม นอกจาก

นี้แล้ว อุทัย ยังมาแต่งงานกับเจ๊ หรือปราณี ซึ่งเคยเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนวังใหม่ ปทุมวันด้วยกัน ขณะที่ดิฉัน เรียนคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 3 ดิฉันก็เรียนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ อีกคณะหนึ่ง ส่วนเจ๊เรียนอยู่ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พอเจ๊เรียนอยู่ปี 3 ของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ เจ๊ก็มาเรียนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงทำให้ได้มาพบกันอีก เลยสนิทสนมกันหลายชั้น และได้มีการพบปะกันเรื่อยๆ มา จนกระทั่งต่างคนต่างเกษียณอายุราชการ จึงไม่ค่อยได้เจอกัน

อาณาจักรของอุทัย กินแดนจากสี่แยกคอวัว และตั้งแต่กระทรวงพาณิชย์ ท่าเตียน มาจนถึงบางลำพู ส่วนดิฉันก็มีอาณาจักรตั้งแต่บางขุนพรหมไปจนถึงบางลำพูเช่นกัน สมัยก่อนรถรากไม่มาก การจราจรก็ไม่ติดขัด ผู้คนลำบากมากจึงมักจะรับประทานอาหารเที่ยงกันที่บางลำพู เราก็เหมือนคนอื่นๆ ก็เลยเจอกันที่บางลำพูบ่อย และทุกครั้งที่เจอกับอุทัยจะส่งเสียงทักทายอย่างอารมณ์ดีตามแบบฉบับ...เราจำภาพนั้นได้ดีนะ ทัยเพื่อนรัก...ไม่เคยลืม และไม่เคยคิดจะลืม...

แจ้งข่าวให้เพื่อนๆ ทราบว่า อุทัยจากพวกเราไปแล้ว เพื่อนๆ ทุกคนเสียใจและอาลัยรักมากๆ เราและเพื่อนๆ ทุกคนขอให้วิญญาณของ ทัย เพื่อนรักไปสู่สุคติ ณ สัมปรายภาพเถิดนะ กรรมใดที่เคยล่วงเกิน ด้วยกาย วาจา ใจ หากมีก็ขออโหสิให้เรา และเพื่อนๆ ทุกคนด้วยิ พวกเราอโหสิให้ ทัยทุกอย่าง ไปสู่สุคติเถิดเพื่อนรัก

ชูศรี แดงประไพ

สุดแสนอาลัย
คุณอุทัย ชูแผน (น้าปื๊ด)

เช้าตรู่วันที่ 3 เมษายน 2555 โทรศัพท์ที่บ้านก็ได้ดังขึ้นท่ามกลางลมโชยอ่อนๆ ของบรรยากาศชนบทยามรุ่งอรุณ มองไปที่หน้าต่าง เห็นกิ่งใบมะรุมโอนเอนไปมานี่!! ต๋องต๋องน้าปื๊ดไปแล้วนะฮือ !! เกือบถามไปว่า "ไปประเทศอะไร" พอนึกขึ้นมาได้ อ้อ ! ก่อนหน้านี้ เจ๊ ได้โทรบอกว่าน้าปื๊ด อาการหนัก กำลังอยู่ในห้องไอซียู โรงพยาบาลตำรวจนะ เหรอเหรอ้เจ๊น้าปื๊ดไป อ้อ ! ขึ้นสวรรค์ชั้นฟ้าแล้วนะเจ๊ !! น้าปื๊ดเสียตั้งแต่เมื่อไหร่ เสียเมื่อวาน 2 เมษายน 2555 ตรงกับวันเกิดลูกชายพอดีนะนาย ความเสียใจ ความเสียดาย ความสูญเสีย ความเป็นทุกข์ และสุดแสนอาลัยก็ได้ประดังเข้ามา สุดบรรยายได้ พอตอนสาย เพื่อนหลายคนได้โทรไปส่งข่าว !!

ทำให้นึกถึงอดีต เมื่อ 50-60 ปีก่อน สมัยที่พวกเราเป็นนิสิตรัฐศาสตร์จุฬาฯ หรือ "สิงห์ดำ" รุ่นที่ 8 ยังจำได้สนิท เมื่อวันเสาร์ราวเดือนมิถุนายน เจ๊ได้ชวนพวกเราไปเที่ยวที่สวนลิ้นจี่ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ได้เห็นต้นลิ้นจี่ ลูกลิ้นจี่เป็นพวงๆ ลูกโต สวยงาม สีแดงเข้มรสหวานชื่นใจเมล็ดเล็ก วันนั้นหลังจากที่พวกเราได้ลิ้มรสลิ้นจี่ที่เอร็ดอร่อยชนิดที่ไม่เคยได้ลิ้มรสมาก่อน เจ้าของสวนยังได้จัดใส่ถุงให้ไปรับประทานที่บ้านอีกบรรยากาศวันนั้นทำให้เราประทับใจเป็นพิเศษโดยเฉพาะประทับใจเจ้าของสวนลิ้นจี่ ชายหนุ่มหน้าตาคม รูปหล่อพูดจาสนุกสนาน มีคำคม พวกเราแอบนินทาว่า "หน้าตาหล่อเหลาเอาการแบบนี้ ถ้าไปเป็นพระเอก ก็เป็นได้อย่างสบาย" วันจันทร์

เมื่อไปฟังเลคเชอร์ที่สีหปราสาท พวกเราก็เปลี่ยนสถานะภาพเป็นผู้เชียร์ กองเชียร์ และเชียร์ลีดเดอร์ แบบไม่รู้สึกตัวโดยเชียร์เจ้าเจ๊กับเจ้าของสวนลิ้นจี่ ที่เชียร์ ไม่ใช่ว่ามีการติดสินบนด้วยลิ้นจี่นะ เชียร์เพราะ “การเป็นกิ่งทองใบหยก” เพราะเจ๊ เป็นผู้ที่พูดเพราะ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ก็อยู่ในระดับ 5 ดาว เจ้าของสวนลิ้นจี่ก็มีมนุษยสัมพพันธ์ที่ดี เป็นกันเอง จึงควรคู่กันโดยไม่มีข้อกังขา

วันแต่งงานก็มาถึง พวกเราก็ไปร่วมแสดงความยินดีปรีดากับเจ๊และน้าปึ๊ด และเชียร์กันเช่นเคย กาลต่อมาผู้เขียนได้มีโอกาสไปประกอบสัมมาอาชีวะที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น เวลาลูกชายไปขอนแก่น ก็แวะไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน ตลอดทั้งเจ๊ เมื่อไปประชุม หรือไปทัศนศึกษาที่ขอนแก่น พวกเราก็พบปะกัน เวลาเข้ามากรุงเทพฯ พวกเราก็พบกันอย่างสม่ำเสมอ และได้ไปเที่ยวบ้านเจ๊หลายครั้งหลายครา ครั้งหนึ่งได้พบน้าปึ๊ดนอนป่วยได้รับออกซิเจน ก่อนกลับเจ๊ได้นำเมล็ดมะรุมพันธุ์ใหญ่ พืชสมุนไพรที่สำคัญ ให้ไปปลูกที่บ้านขอนแก่น ครั้งสุดท้ายได้ไปเยี่ยมน้าปึ๊ดและเจ๊ที่บ้านพร้อมกับ หนู (อ.สายัณห์ พละสูรย์) และได้เข็นรถเข็นน้าปึ๊ดเพื่อไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน พวกเราได้รับประทานอาหารกลางวันที่ห้องหน้าบ้านด้วยกันอย่างเอร็ดอร่อย มีความสุข และภาวนาให้น้าปึ๊ดหายป่วยเร็วๆ ราวปฏิหาริย์

บัดนี้ น้าปึ๊ด ได้จากพวกเราไปแล้ว แต่ก็เป็นเพียงร่างกายที่ไม่จีรังยั่งยืนเท่านั้น ส่วนคุณงามความดียังประทับอยู่ในสังคม

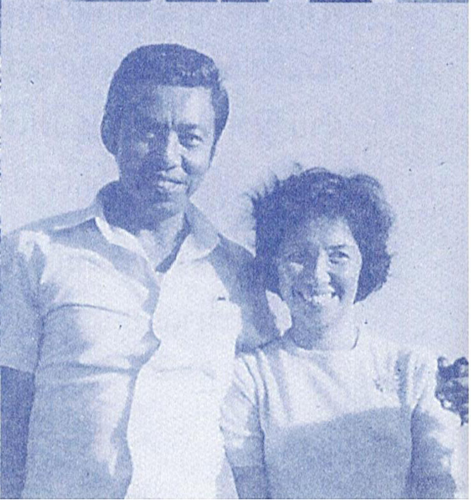
และอยู่ในความทรงจำของพวกเราชั่วนิรันดร

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงคุ้มครองดวงวิญญาณของ คุณอุทัย ชูแผนิ หรือน้าปี๊ด ให้มีความสุข ความสำราญ สู่สรวงสวรรค์ชั้นฟ้า ในสัมปรายภพโน้นเทอญ

วิไลวัจส์ กฤษณะภูติ

15 ก.ค. 55

อาลัย “น้าปี๊ด”

“น้าปี๊ด” เป็นเพื่อนเขยที่ดิฉันสนิทสนมมากคนหนึ่ง ดิฉันรู้จักกับน้าปี๊ดมาแอบดักคอยรับ-ส่ง “เจ๊” (ปราณี) เพื่อนดิฉัน สมัยนั้นเราถือว่า “น้าปี๊ด” เป็นคนนอกวงการ “จุฬาฯ” ที่พยายามเอาชนะพวกเราให้ได้ ที่ดิฉันใช้คำว่าพวกเรานั้น ก็เพราะ “น้าปี๊ด” ต้องเอาใจชนะจิตใจของเพื่อน “เจ๊” ให้ได้ทุกคน ตัวสำคัญที่สุด คือ ตัวดิฉันเพราะถนัดในเรื่องการเป็นทศกัณฑ์ แต่ด้วยความตั้งใจจริง และนิสัยของ “น้าปี๊ด” ชนะใจพวกเราได้ ไม่ว่าจะคบกันมากี่ปี “น้าปี๊ด” ก็ยังคงเป็น “น้าปี๊ด” คนเดิม ไม่ว่าเราจะทำอะไร อย่างไร จะต่อปากต่อคำ ต่อล้อต่อเถียงกัน“น้าปี๊ด” อย่างไร“น้าปี๊ด” ไม่เคยแสดงอารมณ์โกรธให้เห็น และดิฉันก็ไม่เคยเห็นเลย แม้แต่ครั้งเดียว ไม่เคยทำให้พวกเราโกรธและเสียใจเลย “น้าปี๊ด” รู้จักนิสัยของเพื่อนเจ๊ บ่อยครั้งที่เรานัดกันไปกินข้าว หรือไปเที่ยวกัน สิ่งหนึ่งที่ “น้าปี๊ด” ทำเป็นประจำ คือ “น้าปี๊ด” จะไม่สูบบุหรี่ให้พวกเราเห็น ดิฉันเป็นคนแพ้บุหรี่จะได้กลิ่นเร็วมาก ถ้าครั้งใดที่มีดิฉันร่วมอยู่ด้วย พอน้าปี๊ดมองเห็น “น้าปี๊ด” จะทิ้งบุหรี่และเหยียบทันที ต่อเพื่อนได้ จุดสูบใหม่ๆ ก็ตาม พวกเราคบกันสนิทสนมกันเหมือนญาติตลอดมาเป็นเวลา 20-30 ปี ดิฉันถึงได้ทราบว่า ครอบครัวฝ่าย “น้าปี๊ด” เกี่ยวดองกัน กับครอบครัวฝ่าย น้าเขยของดิฉัน ไม่เพียงแต่ครอบครัวทั้งสองฝ้ายสนิทสนมกันเท่านั้น ที่ดินของพวกเรายิงสนิทกันเลย (มีที่ดินอยู่ติดกัน)

หลังจากดิฉันไม่ได้รับราชการแล้ว ดิฉันได้ท่องเที่ยวไปโน่น-นี่ อยู่ประมาณ 8-9 ปี จึงขาดการติดต่อไประยะหนึ่ง อยู่มาวันหนึ่ง

เจ๊ ก็โทรมาบอกว่า "น้าปื๊ด" ไม่สบายเป็นมะเร็ง ดิฉันก็เลยแนะนำให้ไปปรึกษาหมอที่รักษาดูว่า จะขอรักษาทั้งแผนปัจจุบันและสมุนไพรได้ไหม? พอหมออนุญาต ดิฉันให้ติดต่อกับญาติของดิฉันที่เคยเป็นมะเร็งเหมือนกัน ดิฉันก็ต้องหาสมุนไพรให้ ระยะแรกก็เอาสมุนไพรจากที่บ้านไปให้ ถึงกำหนดที่หมอนัดให้ "น้าปื๊ด" ไปพบ หมอบอกว่า อาการของน้าปื๊ดดีขึ้น (สงสัยมะเร็งมันคุ้นกับยาฝรั่ง พอเจอเหมือกเขียวๆ ของสมุนไพร มันคงตกใจ วิ่งหนีไปแอบไม่ให้หมอเห็น) ระยะหลังดิฉันได้ซื้อสมุนไพรไปให้ "น้าปื๊ด" หลายต้น "น้าปื๊ด" ปลูกเอง ดูแลเอง ขณะที่ "น้าปื๊ด" เก็บใบสมุนไพรมากิน นกก็จะมาจิกกินสมุนไพรแข่งกับน้าปื๊ด จนต้องเอาตาข่ายมาทำเป็นมุ้งให้ต้นสมุนไพรช่วงนั้น "น้าปื๊ด" ดูดีและแข็งแรง ดิฉันใช้วิธีเยี่ยมทางโทรศัพท์เป็นประจำ บางครั้ง "น้าปื๊ด" ก็ชวนไปกินข้าวข้างนอกบ้าน บางครั้งก็กินข้าวในบ้าน ถ้ากินข้าวนอกบ้าน "น้าปื๊ด" ก็จะเอาออกซิเจนไปกินข้าวด้วย "แต่ไม่ได้ใช้" เวลา "น้าปื๊ด" กินข้าวกับพวกเรา "น้าปื๊ด" จะพูดคุยสนุกสนาน ดูพวกเราอย่างมีความสุข

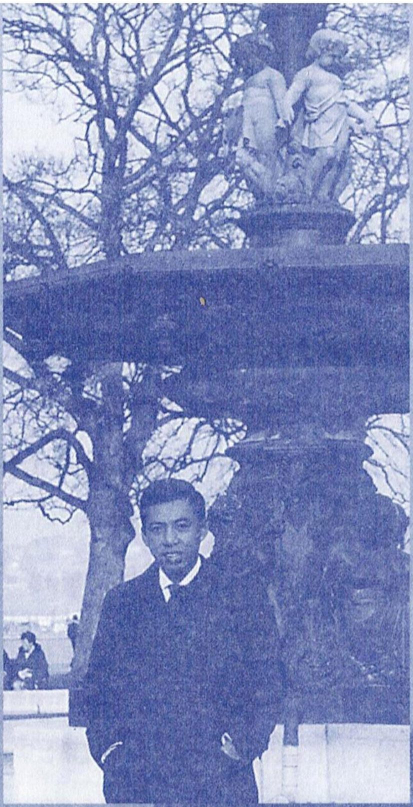
จากชีวิตของเพื่อนเขย ที่ชื่อ "น้าปื๊ด" ดิฉันได้เห็นสิ่งที่ "น้าปื๊ด" ติดชนิดถอนตัวไม่ขึ้น โดยมีเหตุผลเฉพาะตัวที่เขาไม่อยากให้ใครได้แล้ว มีอยู่ 3 ติด คือ

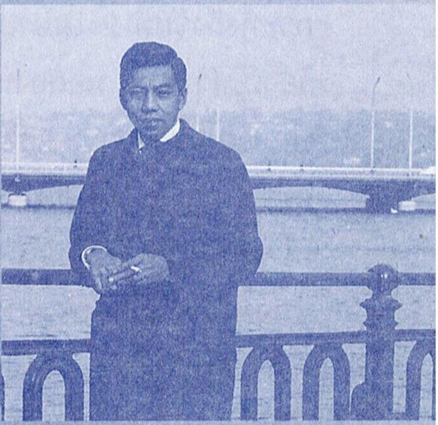
1. ติดสาว (รักเจ๊ชนิดที่เราเป็นทศกัณฑ์ ก็ยังต้องยอมแพ้)
2. ติดบุหรี่ สูบตั้งแต่หนุ่มจนกระทั่งสูบไม่ได้ด้วยตนเอง (บอก ต่อว่า ห้ามไม่ได้เลย)
3. ติดถังออกซิเจน ตอนป่วยหมอให้ออกซิเจน รู้สึกสบายและหลงใหล ก็เลยเอามาใช้จนติดเป็นนิสัย เวลาไปไหนมาไหน ก็

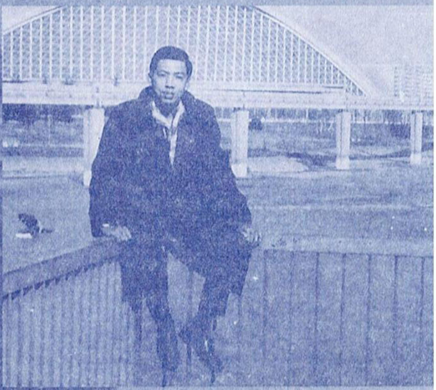
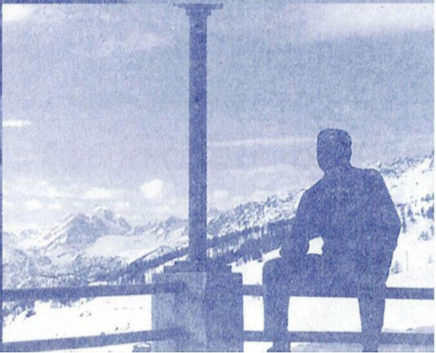
ต้องพกเอาถังออกซิเจนไปด้วย แต่ไม่ค่อยได้ใช้ แต่พอไม่ใช้นานๆ ก็เกิดคิดถึง ต้องเอามาใช้ แต่ถ้าไปไหนมาไหนกับเพื่อน “น้าปี้ด” กลัวเพื่อนๆ จะไม่สนุก “น้าปี้ด” ก็จะไม่ใช้ออกซิเจน บัดนี้ “น้าปี้ด” ไม่ได้เกาะติดอยู่กับ 3 ติด นี้อีกแล้ว “น้าปี้ด” ได้ปล่อยวางไปตามวิถีของชีวิต ดิฉันขอตั้งจิตอธิษฐานขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ “น้าปี้ด” นับถือ และศรัทธา จงดลบันดาลให้ น้าปี้ด ไปสู่สุคติในสัมปรายภพตลอดไปเทอญ

หนู

(สายันห์ พูลพัฒน์ พละสูรย์)

วันสุดท้ายที่พ่อลาจาก

หลังจากที่คุณหมอสั่งให้พ่อออกจาห้อง ICU ชั้น 5 ลงมาอยู่ห้องสามัญ ชั้น 2 ประมาณ 1 สัปดาห์กว่าๆ พ่อมีอาการไม่ค่อยดีตลอด บางวันเครื่องช่วยหายใจจะมีเสียงร้องถี่บ้าง ห่างบ้าง จนกระทั่งถึงวันที่ 2 เมษายน 2555 เครื่องช่วยหายใจของพ่อส่งเสียงร้องเป็นระยะๆ พ่อต้องหายใจทางปาก ยิ่งเครื่องช่วยหายใจดังถี่ขึ้นพ่อหายใจทางปากแรงขึ้น แรงขึ้น พ่อลืมตา แต่ตาของพ่อลอยขึ้นอย่างผิดปกติ แม่ได้ไปจับมือพ่อไว้ พ่อบีบมือแม่อย่างแรง เหมือนกับจะขอความช่วยเหลือ แม่เห็นพ่อเหนื่อยมาก เหงื่อนออกตามตัวแม่อยากจะช่วยพ่อใจจะขาด พยายามมองไปทางหมอและพยาบาลที่เดินไปมาในห้อง ดูเหมือนว่าเป็นเหตุการณ์ปกติประจำวัน แม่เห็นตุ้ยพยายามโทรศัพท์อยู่นอกห้อง ประมาณเวลา 16.00 น. อาจารย์หมอไพบูลย์ .... ซึ่งเป็นหมอศัลยกรรมประจำอยู่ที่โรงพยาบาลตำรวจพร้อมคุณหมอหนุ่มๆ อีกท่านหนึ่งตามมาด้วย แม่ดีใจมาก เสมือนสวรรค์ทรงโปรด ท่านอาจารย์หมอได้เข้าพบคุณหมอและพยาบาลประจำห้อง พร้อมทั้งขอท่อหายใจมาเปลี่ยนใส่ให้พ่อใหม่ หลังจากที่อาจารย์หมอเปลี่ยนท่อหายใจให้พ่อใหม่แล้ว พ่อเริ่มหายใจดีขึ้น การหายใจทางปากลดลง อาการเหนื่อยก็ลดลงด้วย แม่จับมือพ่อไว้แน่นพ่อก็จับมือแม่เช่นกัน แต่คราวนี้พ่อจับมือแม่และขยับมือด้วย เสมือนจะบอกว่าขอบใจนะ พ่อเหนื่อยน้อยลงแล้ว พ่อมีแววตาดีขึ้น แม่กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์หมอไพบูลย์ ท่านอาจารย์หมอมองพ่อด้วยแววตาเปี่ยมด้วยจิตใจและวิญญาณของความเป็นหมออย่าง

แท้จริง และพูดว่า “ผมเข้าใจญาติทำใจไม่ได้” แม่ยกมือไหว้ท่านอีกครั้ง คุณหมอที่มากับท่านอาจารย์หมอไพบูลย์ยังอยู่ดูแลพ่อต่อ เสียงเครื่องช่วยหายใจดังอีก คุณหมอก็ช่วยปรับเครื่องหายใจให้ พร้อมทั้งถามแม่ว่าทางครอบครัวได้เตรียมใจไว้อย่างไรบ้าง แม่ก็ตอบไปว่า “คุณหมอในห้อง ICU บอกให้เตรียมใจเพราะปอดของพ่อข้างหนึ่งไม่สามารถทำงานได้แล้ว ส่วนปอดข้างที่เป็นมะเร็ง มะเร็งก็กระจาย” คุณหมอว่า หมอดูประวัติของคุณลุงแล้ว คุณลุงมีกำลังใจดีมาก สามารถอยู่ได้ถึง 5 ปี นับว่าเก่ง ส่วนมากที่หมอพบว่า อยู่ 1-2 ปี หรือแค่เป็นเดือนเท่านั้นช่วงนี้คุณลุงมีปัญหาเกี่ยวกับเนื้องอกที่ขั้วปอดทำให้เบียดท่อช่วยหายใจ ถ้าจะปรับเครื่องช่วยหายใจให้ช่วยมากขึ้นกลัวว่าปอดจะทนไม่ไหว เพราะทำงานอยู่ข้างเดียว คุณหมออยู่ดูแลพ่อพักใหญ่ๆ พ่อหายใจดีขึ้น เครื่องช่วยหายใจเริ่มทำงานปกติขึ้น แม่ ต้อม ตุ้ย ตวง โดม เป๊าะ อยู่ที่โรงพยาบาลทุกคน พอ 2 ทุ่มกว่าๆ ตุ้ยบอกให้ตวงพาแม่กลับบ้าน และหาอะไรให้แม่ทานด้วย พอแม่กลับมาถึงบ้านไม่ถึงชั่วโมง ตุ้ยโทรศัพท์มาบอกว่า พ่อหายใจแรงๆ อยู่ 2-3 ครั้ง พ่อก็นอนหลับอย่างสงบ ประมาณ 22 นาฬิกากว่าๆ แม่รีบไปโรงพยาบาลอีกครั้ง สภาพพ่อเหมือนคนนอนหลับจริงๆ ใบหน้าไม่แสดงกังวลใดๆ ทั้งสิ้น พ่อสู้โรคต่างๆ มามากแล้ว ขอให้พ่อหลับให้สบาย ขอให้ไปสู่สุคติ ชาติหน้ามีจริง ขอให้เกิดมาร่วมทุกข์ร่วมสุขกันอีก พ่อได้เดินทางมาถึง<u>ทางที่ต้องกลับ</u> ด้วยอายุ 79 ปี 14 วัน

สุดรัก-สุดอาลัย

แม่และลูกๆ

ทางที่ต้องกลับ

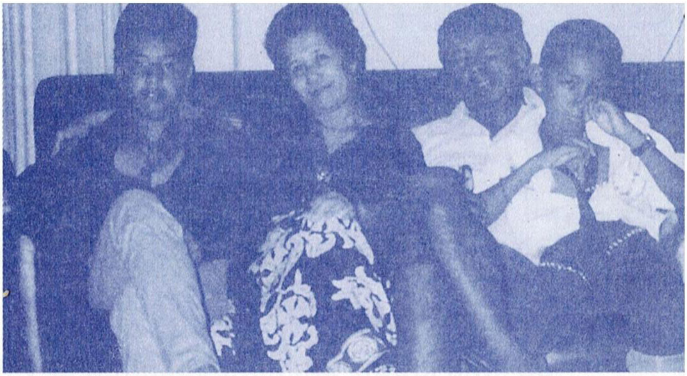
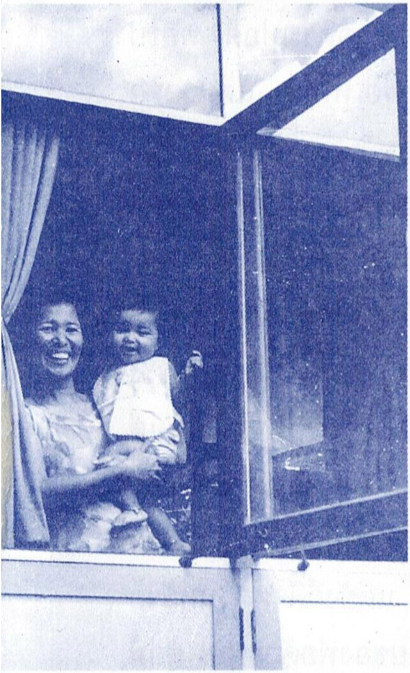
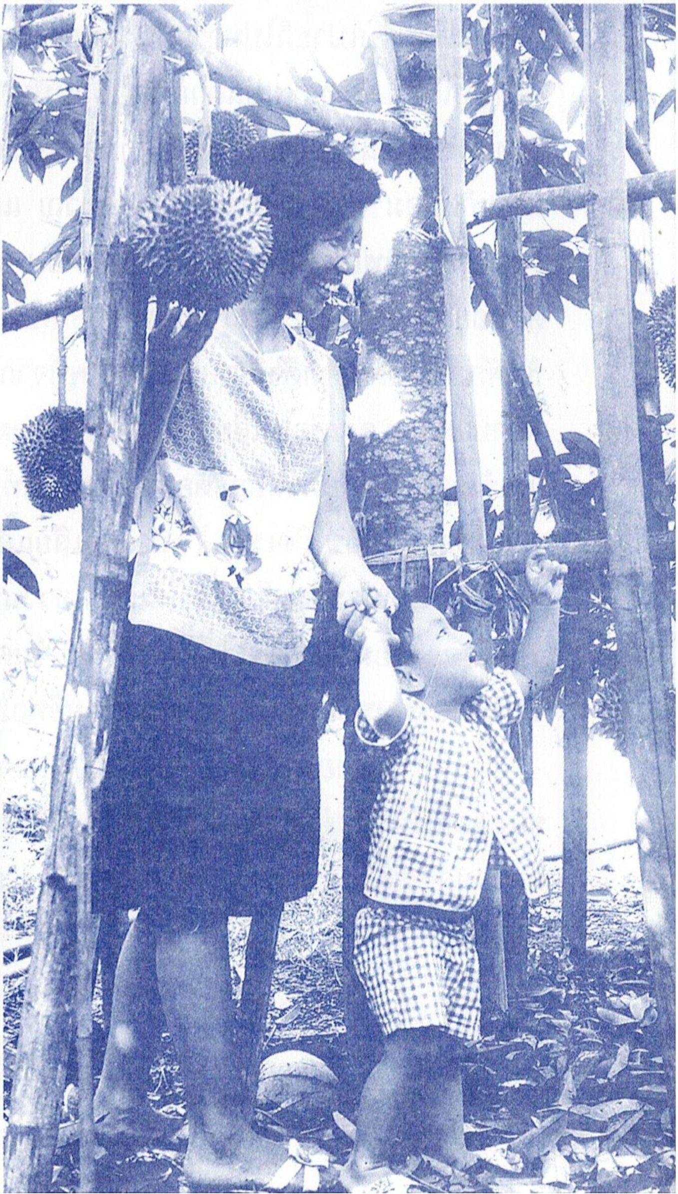
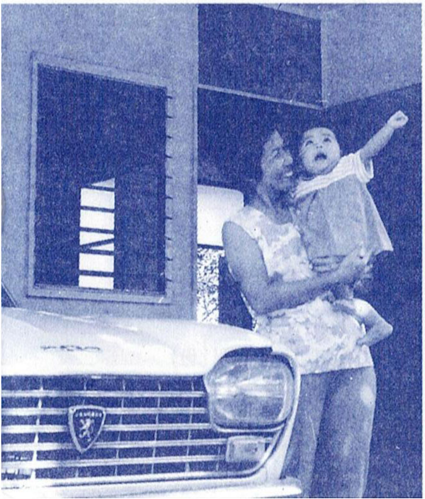
ทางที่ต้องกลับของคนบั้นปลาย
ก็คือความตายทุกรายด้วยกัน
เศรษฐีก็ปานนั้น ยาจกก็เท่ากัน
สุดทางดับขันธ์ด้วยกันทุกคน

ละครของโลกวกวนเรื่อยไป
บทบาทวาดไว้ฉันใดต้องทน
เกิดแก่เจ็บตายว่ายวน
เหมือนไม้ใกล้ฝั่งต่างคน
นับวันจะโค่นหล่นไป

เกิดแล้วแคล้วตายเมื่อไหร่
ต่างเกิดมาใช้เวรกรรมหรอกหนา
เกิดแล้วไม่แคล้วล่วงลา
พรหมลิขิตนั้นคั่นมา ผูกดวงชาตาเพื่อนเอ๋ย

รักดีรักชั่วรักตัวต่างคน
ต่างมีต่างจนทุกคนต่างเคย
จดจำด้วยคำเปรียบเปรย
มิควรท้อใจอยู่เลย
ทุกคนลงเอยด้วยตาย

คำร้อง แก้ว อัจฉริยะกุล
ทำนอง เวช สุนทรจามร

สองเมษายน สอง ฮ่า ฮ่า ฮ่า...

วันนี้ ต้อมตื่นนอนเช้าเป็นพิเศษ เพื่อจะไปใส่บาตรในวันคล้ายวันเกิดของต้อมเอง ต้อมขับรถไปกับเปาะ (ภริยา) ไปทำบุญแถวเทเวศน์ เพราะมีร้านสำหรับปล่อยปลาที่รู้จักแถวนั้น ต้อมปล่อยปลากหลายชนิด และต้อมยังปล่อยปลาบู่ เพื่อให้พ่อ แม่ อายุยืนด้วย ตกบ่ายต้อมกับเปาะก็ไปหาพ่อที่โรงพยาบาลตำรวจตามปกติ พอไปถึงก็พบแม่กับน้องๆ อยู่แล้วกับพ่อ วันนั้นก็ดูพ่อเหนื่อย แต่แววตาของพ่อต้อมมั่นใจว่าพ่อรู้เรื่องดี พ่อมองหน้า ต้อมก็เลยบอกพ่อว่า "วันนี้วันเกิดต้อม พ่อจะให้อะไรเป็นของขวัญ และยังบอกพ่ออีกว่า ต้อมไปทำบุญเผื่อพ่อมาด้วย พ่อมองหน้าต้อม ถ้ามองไม่ผิดพ่อน้ำตาซึม ต้อมอยู่กับพ่อจนประมาณ ทุ่มครึ่ง ก็กลับไปบ้านเปาะ ถึงบ้านเปาะซักพัก ก็มีโทรศัพท์ดังขึ้น เป็นโทรศัพท์จากแม่ บอกให้ต้อมไปที่โรงพยาบาลด่วน คุณพ่อไปเสียแล้ว ต้อมพยายามปลอบแม่ให้ใจเย็นๆ (แต่แม่เข้มแข็งกว่าต้อมซะอีก) ต้อมวางโทรศัพท์ หันไปพูดกับเปาะ "เปาะพ่อให้ของขวัญวันเกิดเราแล้วล่ะ พ่อเสียแล้ว" พ่อไปในวันเกิดต้อม พ่อคงกลัวต้อมจะลืมหรือไงจึงได้เลือกเอาวันนี้ แต่ยังก็ดี ทุกวันคล้ายวันเกิดของต้อม ต้อมก็จะได้ทำบุญให้กับวันตายของพ่อด้วยเลย ต้อมจะไม่มีวันลืมหรอกว่าของขวัญชิ้นสุดท้ายที่พ่อให้มันมีความหมายอย่างไร

2 เมษายน สอง ฮ่า ฮ่า ฮ่า มันคงเป็นเหมือนเสียงหัวเราะของพ่อที่ให้ไว้กับต้อม พ่อเป็นคนชอบอำคนอื่น แล้วพ่อจะอารมณ์ดีมีความสุข พ่อเลือกวันที่ 2 เมษายน สอง ฮ่า ฮ่า ฮ่า เมื่อคิดดูแล้วซึ่งเป็นพ่อปึ๊ด จริง จริง

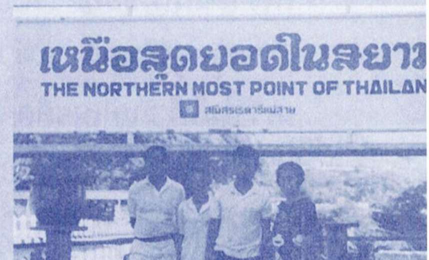
รักพ่อ

ต้อม (ลูกชายคนโต)

เหนือสุดยอดในสยาม
THE NORTHERN MOST POINT OF THAILAN

คำสอนบนการเดินทางของพ่อ
พ.ต.ท.หญิง สุเจตนา โสตถิพันธุ์

เพื่อนหลายคนบอกว่า... "ฉันช่างแสนรู้" เพราะถามเรื่องอะไรเป็นรู้ไปซะหมด บางคนถามว่าฉัน์ ขับแท็กซี่ หรือเปล่า เพราะถามเส้นทางไหนก็สามารถตอบได้มิลังเล บางคนบอกว่าฉันเป็น "ยุ้ยญาติเยอะ" เพราะไปที่ไหนก็รู้จักผู้คนเค้าไปหมด ฉันไม่รู้ว่าตัวฉันนั้นแปลกกว่าคนอื่นตรงไหน...แต่ฉันรู้แค่ว่าที่ฉันเป็นเช่นนี้ได้ก็เพราะ "ฉันเดินตามคำสอนของพ่อ"

ฉันไม่ชอบการเขียนคำอาลัยในหนังสืองานศพ ฉันจึงมักพูดกับใคร ๆ ว่า เรื่องของครอบครัวทำไมต้องไปเขียนให้คนอื่นเค้ารู้ พ่อฉันจะดีหรือไม่ดีในสายตาใครฉันไม่สน...พ่อเป็นพ่อที่ดีที่สุดในโลกของฉันเสมอ แต่เมื่อมิอาจทัดทานความประสงค์ของครอบครัวได้ บทประพันธ์จากใจในหนังสืองานศพพ่อของฉันจึงเกิดขึ้น...แม่บอกแกมบังคับให้ฉันเขียนบทความให้พ่อ ฉันปฏิเสธในตอนแรกทันทีเพราะฉันไม่ชอบการเขียนชนิดที่ว่า็ คิดถึงพ่อ รักพ่ออย่างไร ทั้งๆที่หัวใจรู้อยู่เต็มอก แต่ในเมื่อฉันหลีกเลี่ยงการเขียนบทความที่แสนเศร้าไม่ได้ ฉันก็เลยคิดใหม่ว่า...เรื่องที่ฉันเคยชอบเล่าเป็นเรื่องสนุกๆในหมู่เพื่อนฝูงสมัยเด็กเกี่ยวกับครอบครัวของฉันที่มีพ่อเป็นดารานำ มีบางเรื่องฉันก็รู้สึกว่า๊ ฉันกำลังถูกพ่อสอนอย่างไม่รู้ตัว การสอนที่ไม่เหมือนใครของพ่อ...จึงเป็นเรื่องที่ฉันอยากแบ่งปันให้คนอื่นรู้บ้าง..เผื่อว่าอาจจะเป็นข้อคิดให้กับเขาหรือเธอได้เหมือนกับที่ฉันได้รับมา

พ่อฉันเป็นคนไม่ชอบพูดมาก...แต่จะทำให้ดู...ทำไปเรื่อยๆ ให้ฉันซึมซับเข้าไปเอง...ก็ดีเหมือนกันฉันก็เป็นคนขี้เกียจนั่งฟังคำพูดอะไรต่อมิอะไรมากๆ เช่นกัน...พ่อชอบเดินทาง ชอบเที่ยว ชอบแสวงหาร้านอาหารอร่อยและที่สำคัญชอบไปเยี่ยมบรรดาคนที่พ่อรู้จักไกลแค่ไหนก็ไม่หวั่น พ่อขับรถตระเวนพาครอบครัวรวม 5 ชีวิตไปเรื่อยๆ ทำให้ฉันได้เรียนรู้ว่าอาหารที่ไหนอร่อย จังหวัดไหนเป็นอย่างไร ตอนเป็นเด็กฉันอดประหลาดใจไม่ได้ว่า...พ่อรู้เส้นทางต่างๆ ได้อย่างไร...พ่อบอกว่าเพราะพ่อมีใจรักการเที่ยวประกอบกับพ่อทำงานที่กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่ต้องเดินทางไปตามจังหวัดต่างๆ เพื่อให้รู้ว่าจังหวัดไหนมีอะไรดีที่สามารถจะทำเป็นสินค้าส่งออกเพื่อไปขายทำเงินให้กับประเทศได้ดังนั้น...การเดินทางของพ่อและฉันจึงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง...ปกติฉันเป็นคนหลับง่าย...แค่เอนตัวลงพิงกับอะไรก็หลับแล้ว...แต่เวลาเดินทางกับพ่อ....พ่อชอบปลุกให้ดูทิวทัศน์ริมทาง...ดูโน่นนี่...ฉันหงุดหงิดเวลาพ่อปลุก...แต่มันก็ทำให้ฉันกลายเป็นคนรู้เส้นทาง รู้อาหารอร่อย รู้สินค้าพื้นเมือง และรู้คำขวัญประจำจังหวัดต่างๆ ที่ได้มาระหว่างการเดินทางมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน...

ในบ้าน...ฉันได้ชื่อว่าเป็น “ลูกรักของพ่อ” เพราะเป็นลูกผู้หญิงคนเดียว...ตอนเด็กๆ ฉันจะได้ของที่ฉันอยากได้จากพี่และน้องเสมอ ...โดยพ่อจะพูดกับพี่ชายว่า “ต้อมให้ตุ้ยเค้าไปนะ..เพราะตุ้ยเค้าเป็นน้อง” และพูดกับน้องชายเช่นเดียวกันว่า “ตวงให้พี่ตุ้ยเค้าไปนะ...เพราะพี่ตุ้ยเค้าเป็นพี่”เอ๊ะยังไงกันเนี่ย...สรุปทุกคนต้องเสียสละให้ตุ้ยเค้าไป...ดูเหมือนฉันจะถูกตามใจจนเคยตัว...แต่พ่อมีวิธีการ

ควบคุม...คือ...ถ้าฉันเอาแต่ใจมากเกินไปเมื่อไหร่...พ่อมีวิธีจัดการกับฉันอย่างเด็ดขาด...ถึงเคยขนาดไล่ฉันลงจากรถให้ขึ้นรถสองแถวกลับบ้านไปคนเดียว...แล้วพาคนอื่นไปหาอะไรกินอร่อยกัน...เพียงเพราะฉันอยากจะกินบางอย่างที่ไม่เหมือนคนอื่น...แล้วฉันก็ไม่สนใคร...โวยวายจะกินให้ได้...ฉันกลับบ้านไปอยู่คนเดียวพักใหญ่..เกิดความรู้สึกว่าไม่มีใครรัก...แม้แต่พ่อที่เคยรักฉันที่สุดยังเกลียดฉันเลยหรือนี่...แต่นั่นคือวิธีการที่พ่อต้องสอนฉัน มันไม่ใช่การลงโทษฉัน...การหักดิบความรู้สึกฉันของพ่อสอนให้ฉันต้องฝึกตนเองหัดอยู่ร่วมกับคนอื่น รู้จักฟังคนอื่น สนใจคนอื่น อย่าเห็นแก่ตัว..จากบทเรียนการลงโทษของพ่อ..ฉันรู้สึกได้เลยว่าค่อยๆ กลายเป็นเด็กดีขึ้นน่ารักขึ้น...จนมีเพื่อนฝูงเข้ามาคบหามากมาย...และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสนิทสนมกลมเกลียว...

พ่อมีวิธีการสอนคนที่แปลกแหวกแนว...วันหนึ่งขณะนั่งรถไปกับพ่อ...มีหญิงสาว 2 คนข้ามถนนใต้สะพานลอยคนข้าม พ่อเห็นก็ขับรถเข้าไปปาดและหยุดหน้าหญิงสาว แล้วเปิดกระจก...ส่งยิ้มและถามเค้าว่า “หนูจ๋าแต่งงานหรือยังจ๊ะ” เค้างง...ฉันก็งง “พ่อรู้จักเค้าหรือพ่อฉันเป็นอะไรไปเนี่ย” ฉันหายงงเมื่อตอนที่พ่อพูดว่า “ถ้ายัง...ข้ามถนนอย่างเนี้ย...ระวังจะอดแต่งนะหนู” พูดจบ...ปิดกระจกขับรถต่อไป...ฉันจึงกลายเป็นคนที่ไม่กล้าข้ามถนนในทางที่มิใช่ทางข้ามอีกเลย

โรงเรียนของฉันกับน้องอยู่ใจกลางเมืองซึ่งมีปัญหาการจราจรแสนสาหัส...การเดินทางไปโรงเรียนของครอบครัวเราจะมี

พ่อเป็นสารถีขับรถไปส่ง...ชีวิตยามเช้ามีแต่ความโกลาหล....วิ่งกันตุกตักตุกตักพร้อมเสียงตะโกนโหวกเหวก...ฉันต้องคอยลุ้นทุกวันว่าวันนี้ฉันจะถูกครูทำโทษเพราะไปโรงเรียนสายหรือไม่...พ่อฉันขับรถเหมือนแท็กซี่...เปลี่ยนเส้นทางไปโรงเรียนของฉันแทบทุกวัน...บางครั้งถ้าเห็นว่าไปไม่ทันแน่...พ่อก็จะตัดสินใจให้ฉันไปต่อเรือข้ามฟากเพื่อให้ทันเวลา...ถนนเล็ก ซอยน้อย พ่อขับพาลัดเลาะไปได้หมด..พร้อมกับคอยชี้แนะบอกกล่าวว่า..ตรงนี้...ซอกนี้...บ้านใคร..ร้านอาหารอร่อยตั้งอยู่จุดไหน...ฉันก็เลยกลายเป็นคนหนึ่งที่รู้จักเส้นทางลัดในเมืองกรุงอย่างดี..แถมด้วยการได้รู้ว่าอาหารเจ้าอร่อยแฝงตัวอยู่ตรงตรอกซอกซอยไหนของเมืองกรุง

วันหนึ่งฉันได้บังเอิญไปเจอ อาจารย์สุนีย์ สินธุเดชะ หรือ น้าแหง่ ซึ่งเป็นหนึ่งในเพื่อนรักของแม่...ฉันเดินเข้าไปทักตามคำสอนของพ่อว่า ถ้าเจอใครที่รู้จักให้เข้าไปไหว้และทักทาย...ฉันกล่าวทักคุณน้าแหง่ว่า “สวัสดีค่ะ...จำหนูได้มั๊ยคะ” แล้วรอสักพักค่อยพูดต่อว่า “หนูลูกของคุณแม่ปราณีค่ะ” ...แล้วก็คุยกันนิดหน่อยก็ล่ำลากัน...กลับมาบ้านรีบตรงดิ่งไปหาพ่อเพื่อจะเล่าวีรกรรมอันแสนกล้าหาญที่วันนี้ไปทำมา...ที่ฉันรู้สึกว่ากล้าหาญก็เพราะ “น้าแหง่” เวลานั้นท่านเป็น Super Star ใครๆ ก็รู้จัก..พ่อมองฉันแล้วก็โมโหพร้อมกับพูดว่า “ตุ้ยหนูพูดอย่างนี้ไม่ถูกนะ...น้าเค้าเป็นผู้ใหญ่..หนูไม่ควรไปถามเค้าว่า..จำหนูได้มั๊ยคะ....ทำอย่างนี้..ถ้าเค้าจำไม่ได้..เค้าก็ไม่รู้ว่าจะทำหน้าอย่างไร...ถ้าเค้าชักสีหน้าว่าไม่รู้จัก...เค้าก็กลัวว่าเราจะรู้สึกไม่ดีที่อุตส่าห์เข้ามาทัก...หนูต้องเข้าไปและแนะนำตัวเลยว่า...หนูชื่ออะไร เป็นลูกเต้าเหล่าใครคราวหลังอย่าทำแบบนี้อีกนะ” ฉัน

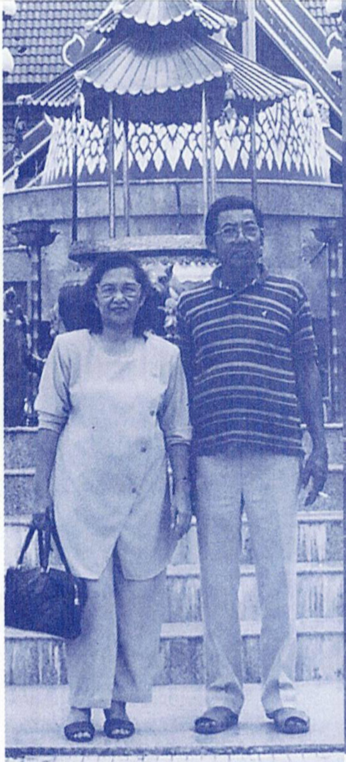
อึ้ง...ความภูมิใจ..ความพองโตในความกล้าหาญของฉันมลายหายไปหมด..แต่ฉันกลับกระจ่างในคำสอนของพ่อครั้งนี้ทันที และฉันก็ปฏิบัติตามคำสอนนี้เรื่อยมาจนกระทั่งฉันเติบโตมีหน้าที่การงานมั่นคง มีการติดต่อประสานงานกับบุคคลต่างๆ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ ทุกครั้งที่พวกเขารับโทรศัพท์ เขาจะพูดว่า "สวัสดีครับ / ค่ะ (แจ้งชื่อตัว) กำลังพูดสายอยู่" ฉันเลยหวนกลับไปคิดถึงสิ่งที่พ่อสอนว่า แท้ที่จริงการแนะนำตนเองเป็นมารยาททางสังคมอย่างหนึ่ง พ่อฉันได้สอนให้ฉันรู้จักมารยาทสังคมนั่นเอง แม้เป็นเศษเสี้ยวเล็กๆ ของคำสอน แต่มันเป็นสิ่งกระตุ้นเตือนใจให้ได้คิดในอีกหลายสิ่งหลายอย่างตามมาอย่างไม่รู้จบ

เรื่องที่พ่อสอนยังมีอีกหลายเรื่อง...แต่ฉันขอบันทึกเรื่องนี้ไว้ในอนุสรณ์แห่งความทรงจำเป็นเรื่องสุดท้าย มิฉะนั้นฉันอาจต้องทำเป็น หนังสือรวมเล่ม (Pocket Book) แทนที่จะเป็นบทความคำอาลัยในงานศพ...ฉันกับพ่อมีความเห็นไม่ค่อยลงรอยกันในเรื่องหนึ่ง คือ การทุ่มกายถวายชีวิตเพื่อไปงานต่างๆของญาติและคนรู้จัก...ไม่ว่าอยู่แห่งหนตำบลใด...ไปหมด...พ่อชอบบอกว่าการไปงานเป็นเรื่องที่ดีและเป็นสิ่งที่พ่อหวังให้คนในครอบครัวพ่อให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ให้มาก...พ่อมักพูดว่า "ถ้าเราไปงานเค้า...เจ้าของงานจะดีใจ...ถ้าไม่ไปงานเค้า อีกหน่อยเค้าก็ไม่มางานเรา" แต่อย่างไรมันก็ยังขัดกับความรู้สึกของฉันอยู่ดี...โดยเฉพาะช่วงที่พ่อป่วยการห้ามไปงาน...เป็นเรื่องที่ทำร้ายจิตใจพ่ออย่างมาก...ฉันก็ไม่อยากไปขัด..เพราะรู้ว่า.. "พ่อเกิดมาเพื่อสิ่งนี้" ..ฉันพยายามหวนนึกถึงสิ่งต่างๆ ที่พ่อพยายามสื่อ พูดตรงๆ บ้าง บางครั้งทำเป็นเฉไฉพูดเรื่องคนอื่น

บ้าง แต่ก็พอสรุปเป็นนัยได้ว่า พ่อต้องการสื่อให้พวกเรารู้ว่า "การไปงาน" คือ การแสดงน้ำใจไมตรี การให้ความเคารพ การกตัญญูรู้คุณ และท้ายสุดคือ การเชื่อมต่อระหว่างสายสัมพันธ์ทั้งความเป็นเพื่อน และความเป็นญาติ พ่อพยายามเชื่อมต่อกิ่งก้านสาขาของตระกูล ของเราจนทำเอกสารได้เป็นเล่ม..ในภาษาของนักวิทยาศาสตร์ ชีววิทยาชาวดีเอ็นเอ (DNA) ของฉัน เราเรียกว่า "Family Tree" พ่อกังวลว่าต่อไปญาติกันจะไม่รู้จักกัน ฉันหันกลับมามองสังคมที่ เราอยู่..สังคมไทยเป็นสังคมอุปถัมภ์ เอื้อเฟื้อ เจือจุน ถ้าเราสามารถ โยงกันได้ว่าเรารู้จักกัน เป็นเพื่อน เป็นญาติกัน เราจะประสานขอ ความช่วยเหลือในเรื่องใดๆ ก็ช่างเป็นเรื่องที่แสนจะง่าย...

งานสวดอภิธรรมอุทิศส่วนกุศลไปให้พ่อที่ผ่านมา 7 วัน ทุก คืนมีคนมาฟังสวดอภิธรรมกันอย่างคับคั่ง...ฉันรู้ทันทีเลยว่า...พ่อ ต้องนั่งพับขาข้างหนึ่งขึ้นบนเก้าอี้... ยิ้มแก้มปริอยู่ที่หนไหนซัก แห่ง...พร้อมกับชายตามามองฉัน...ให้ดูว่าสิ่งที่พ่อปฏิบัติมาตลอด การเดินทางของชีวิตเพื่อที่ต้องการสั่งสอนฉัน..ผลลัพธ์เป็น "สิ่งที่ พ่อปรารถนาให้ฉันเห็นมากที่สุด" เพียงแต่ครั้งนี้ฉันไม่ได้นั่งอยู่ข้าง พ่อ...และไม่มีโอกาสได้รับฟังคำสอนของพ่ออีกต่อไป...เพราะการ เดินทางของพ่อสิ้นสุดแล้ว...ก็เท่านั้นเอง

..ตุ้ย ลูกพ่อปี๊ด...

บ้านประทับใจ

POP

พ่อของผม

เรื่องราวระหว่างพ่อกับผมนั้น ตั้งแต่จำความได้ที่ผมได้เกิดเป็นลูกของ "พ่อปี๊ด" ที่ใครๆต่างรู้จักกันดีในย่านบางโพงพาง ซึ่งผมเกิดเป็นลูกคนสุดท้องในจำนวนพี่น้อง 3 คน โดยเป็นลูกที่ทั้งดื้อ ซน และเป็นตัวสร้างปัญหาไม่เว้นวันก็ว่าได้ พ่อจะมีบทบาทกับผมตั้งแต่เช้ายันก่อนนอนเสมอ ตั้งแต่ปลุกให้ตื่นไป ร.ร. ในตอนเช้าโดยจะเรียกก่อนแล้วค่อยๆ ใช้มือจนถึงเท้าปลุกผม กลับบ้านมาก็ไม่ถอดชุดก็ต้องหาอะไรเล่นจนเสื้อผ้าเลอะเทอะประจำ พ่อก็จะคอยไล่ตีให้เปลี่ยนเสื้อผ้าคนงานจะซักออกยาก พอเล่นเสร็จเหนื่อยก็นอนโดนอีกโดยไล่ให้ไปอาบน้ำกว่าผมจะได้นอนพ่อก็ต้องคอยดุด่าไล่ต้อนผมและผมก็จะวิ่งหนีไปหาคนช่วยประจำจนกระทั่งเรียนจบทำงานก็มีพ่อปี๊ดคนนี้แหละคอยเป็นคนไล่ต้อนผมตลอด กลัวนะกลัวแต่กลัวโดนตีมากกว่า

เกือบทุกเรื่องตั้งแต่เด็กจนโตถ้าเป็นเรื่องปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้พ่อแม่หนักใจก็มีผมนี่แหละ พ่อสอนผมเสมอ พ่อด่าผมตลอดพ่อตีผมทุกครั้ง แต่ถ้าไม่มีพ่ออย่างพ่อปี๊ด ผมคงไม่ได้เป็นคนอย่างคนอื่นๆ เขากระมัง พ่อพาผมไปทุกที่ๆ พ่อไป ไปหาของอร่อยกินไปบ้านญาติ ไปบ้านเพื่อน ตั้งแต่พ่อขับรถให้นั่งจนผมขับรถให้พ่อนั่งพาไปที่ต่างๆ ขนาดผมโตแล้วไปข้างนอก พ่อก็จะโทรตามให้ซื้ออะไรมาให้กินเสมอ ผมรู้ว่าพ่อให้รีบกลับบ้านนั่นเอง พ่อรู้ว่าผมชอบหาของอร่อยกินก็จะถามว่าอยู่ตรงไหน ใกล้ร้านไหนมีอะไรกินมั่งพ่อจะโทรตามอย่างนี้เสมอมา และจะคอยช่วยตลอดตั้งแต่เด็กจนถึงมีเมียก็ว่าได้ อุบัติเหตุรถชน 2 ครั้ง พ่อก็รีบหาทางมาดู ผม

ทุกครั้ง โดยเรื่องต่างๆ มีอีกมากมาย คงจะบรรยายไม่หมดหรอกครับ

แม้กระทั่งไม่นานมานี้ขนาดพ่อไม่สบายและผมต้องไปทำงานที่ จ. ตรัง ทั้งๆที่พ่อไม่อยากให้ผมไปแต่ผมก็ต้องไปเพราะมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่นั่น ทุกครั้งที่กลับบ้านผมรู้ว่าพ่อห่วงผมมากขนาดไหน และไม่อยากให้ไปทำงานที่นั่นเพราะพ่อรู้ว่าผมเป็นคนไม่ยอมคนถ้าเรื่องไหนไม่ผิดละก็เถียงหัวชนฝาเลย ซึ่งตัวผมเองรู้ดีว่าสามารถจะอยู่ที่ไหนได้หรือไม่ได้ ขณะนั้นเองเรื่องความเจ้าชู้ก็สร้างปัญหาให้กับผมอีกและตามมาด้วยหลานสาวตัวเล็กที่กำลังจะลืมตาดูโลก ซึ่งต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ในช่วงนั้นพ่อก็แอบส่งมาให้อีกและผมรู้ว่าวันที่พ่อดีใจ ก็คือหลังจากลูกสาวเกิดได้ 2 เดือน ผมพาลูกสาวของผมกลับบ้านให้พ่อเห็นเป็นครั้งแรก ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อพ่อเดินไปดูหลานที่บ้านพี่เหมียวเร็วมากซึ่งก่อนหน้านั้นพ่อเดินแทบไม่พ้นประตูบ้านก็เซๆจะล้มแล้วผมละงงเลย (หลานคนแรกในบ้านครับ) และนั่นเป็นครั้งแรกที่พบกันระหว่างปู่กะหลาน ซึ่งมีเหตุที่ยังไม่สามารถนำลูกสาวเข้าบ้านได้ จนกระทั่งครั้งสองพ่ออีกตามเคยเป็นคนแนะวิธีที่จะพาลูกสาวเข้าบ้าน

และแล้ววันที่พ่อต้องเข้านอนรักษาตัวที่ ร.พ. ก็มาถึง วันนั้นพ่อล้มถึง 2 ครั้ง คือตอนตี 5 ครั้ง เดินเข้าห้องน้ำ กับช่วง 8 โมงเช้าอีกครั้งหนึ่งที่หน้าบ้าน โดยขณะนั้นผมได้เข้ามาช่วยราชการที่ กทม. ผมอยู่บ้านพอดีและเห็นเหตุการณ์โดยตลอด และได้เรียกให้รถพยาบาลมารับไป ร.พ.บางประกอก 3 และอาการเริ่มดีขึ้นจนผ่านไปได้ ๓ วัน พ่อก็ตกลงมาจากเตียงที่ ร.พ. อีก คราวนี้ต้องนอนห้อง I.C.U. และต้องเจาะคอเพื่อช่วยในการหายใจและนอนที่นั่น 2 อาทิตย์

ได้ย้ายไปนอนพักรักษาตัวที่ห้อง I.C.U. ร.พ. ตำรวจ อีกเป็นเวลาร่วม 2 เดือนกว่าได้กระมัง ผมรู้ว่าพ่อคิดถึงเจ้ากระต่ายน้อย และอยากกลับบ้านมากขนาดไหน แต่ก็ช่วยได้แค่เพียงพาเจ้ากระต่ายมาหาพ่อ จนก่อนที่พ่อจะจากพวกเราไปผมพาเจ้ากระต่ายไปหาพ่อ ซึ่งดูเหมือนอาการดีขึ้น พ่อเอื้อมมือมาจับหลานพร้อมน้ำตาที่คลอเบ้า และจากนั้น วันที่ 2 เมษายน พ่อก็จากเราไปอย่างสงบ แต่จากการนึกคิดของผมพ่ออยู่ครบวันเกิดของลูกทุกคนเลย และตอนที่พ่ออาการดีรู้เรื่องเวลาที่ไปเยี่ยม พ่อพูดกับผมเสมอและย้ำตลอดทั้งๆ ที่พ่อก็ไม่ค่อยมีเสียง ก็คือ "ให้ระวัง" นั่นเป็นคำที่ติดอยู่ในหัวผมตลอดเวลา ความหมายคือให้ผมทำตัวดีๆ และให้คอยระวังตัวเสมอ อย่าให้เกิดอันตรายขึ้นกับตัว เพราะตัวผมชอบมีเรื่องให้ต้องเสี่ยงอันตรายอยู่เสมอ

แม่คอยเล่าให้ฟังเสมอว่าเวลาผมไม่สบาย ไม่ว่าพ่อจะไปทำงานที่ไหนที่แห่งใดก็ตาม ก็จะรีบกลับมาดูแลผมตลอดในช่วงเย็น และเช้าก็ไปทำงานต่อ หรือถ้าไปต่างประเทศก็จะรีบกลับบ้านก่อนเพื่อนเพื่อมาดูแลผม พ่อปี๊ดของผมนั้น เป็นพ่อที่ประเสริฐมาก และก็เป็นตัวอย่างในเรื่องบางเรื่องดีอย่างมาก อย่างเช่น เกี่ยวกับเรื่องของญาติพี่น้องและการช่วยงาน แม้กระทั่งตนเองร่างกายก็ไม่แข็งแรงแต่ถ้าได้ยินหรือมีคนมาบอกงานพ่อไปหมด งานส่วนใหญ่ที่พ่อไม่ขาด คือ งานศพ พ่อบอกมีครั้งเดียวเท่านั้นยังไงก็ต้องไป พ่อผมเปรียบได้กับ พ่อพระ คือ ถึงลูกจะเกเรขนาดไหนแต่เมื่อยามลูกเดือดร้อน พ่อก็คอยช่วยเหลือตลอดทุกครั้งนี่แหละครับ

พ่อปี๊ดของผม

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายอุทัย ชุนแผน

ได้รับเลือกเป็นพ่อตัวอย่างแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๕

ขออำนวยพรให้เจริญรุ่งเรืองสถาพรตลอดไป

มอบให้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

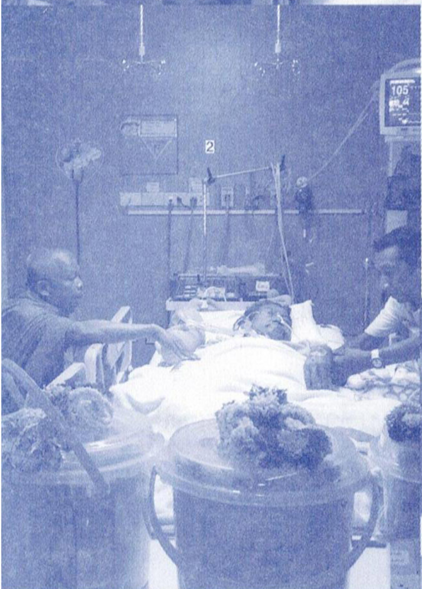
พลเอก
(วันชัย เรืองตระกูล)
ประธานกรรมการอำนวยการงานวันพ่อแห่งชาติ

(นายพีรพงศ์ (สมรสุต))
ประธานจัดงานวันพ่อแห่งชาติ

ปี พ.ศ. 2545 คุณอุทัยได้รับคัดเลือก
เป็นพ่อตัวอย่างแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช 2545

ทำบุญถวายสังฆทานในวันเกิด
วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2555
ที่โรงพยาบาลตำรวจ

รายนามเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ
นายอุทัย ชูแผน

วันอังคารที่ 3 เมษายน 2555

- พระครูสถิตบุญวัฒน์ (ท่านเจ้าอาวาสวัดด่าน)
  คุณชัยญวงค์ เชิดชู
  คุณดุลยา ฟองเพชร
  เทพประทาน สกรุน๊อต
- ภริยา บุตร ธิดา

วันพุธที่ 4 เมษายน 2555

- ครอบครัว วิสุทธกุล
- พล.ต.ท.จรัมพร สุระมณี ผู้ช่วยผู้บัญชาการ
  สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- กองพิสูจน์หลักฐานกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2555

- เพื่อนอำนวยวิทย์ รุ่น 2493
- นักเรียนเดินเรือ รุ่น 16
- เครือข่ายนิติพันธุ์ศาสตร์แห่งประเทศไทย
- สำนักการศึกษา
- โรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนาราม
- สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
- ฝ่ายพิพิธภัณฑ์ กองสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันศุกร์ที่ 6 เมษายน 2555

- คุณป้าประยงค์ คุณป้าศรีสุภา ชูแผน
- B.B.C 138
- คุณสุธาทิพย์ ศรีแสง

วันเสาร์ที่ 7 เมษายน 2555

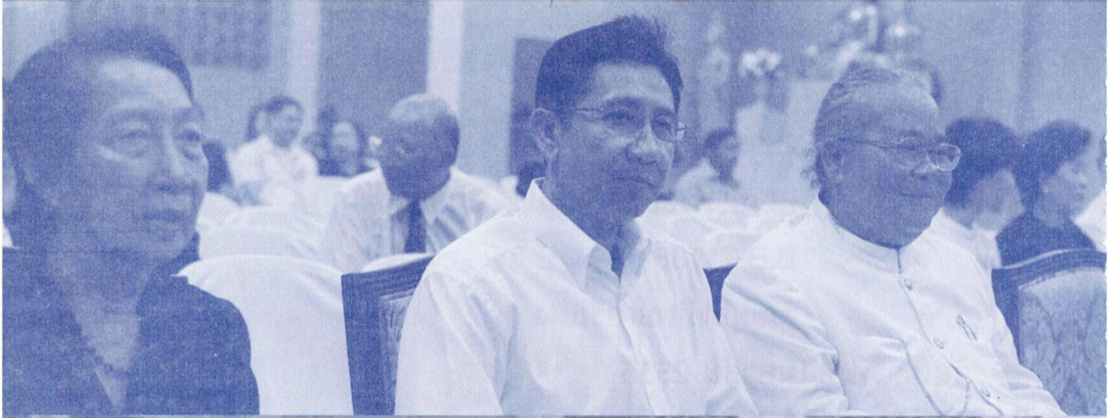
- โรงเรียนวัดดอกไม้
- ครอบครัวกาญจนาภา และบริษัท นันทชัย
- กลุ่มศึกษานิเทศก์ 60

วันอาทิตย์ที่ 8 เมษายน 2555

- ครอบครัว ลูกหลานสายคุณทวดดิษฐ์
  และสายคุณทวดฤทธิ์ โสณมัย
- คุณเกษม เวณุจันทร์ คุณสมบูรณ์ ขำสีทอง
- คุณบรรจง ศรีธนสัณห์ และครอบครัว
- ญาติบ้านสวนวัดดอกไม้

วันจันทร์ที่ 9 เมษายน 2555

- ดร.นพดล ธรรมวัฒนะ และ บริษัท บอดี้ โกลบ
- รองศาสตราจารย์ สัตว์แพทย์ ดร.นันทริกา ชันซื่อ
- พลตรี ดร.ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลย์

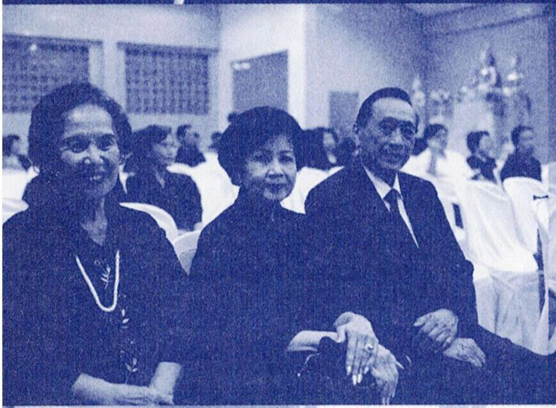

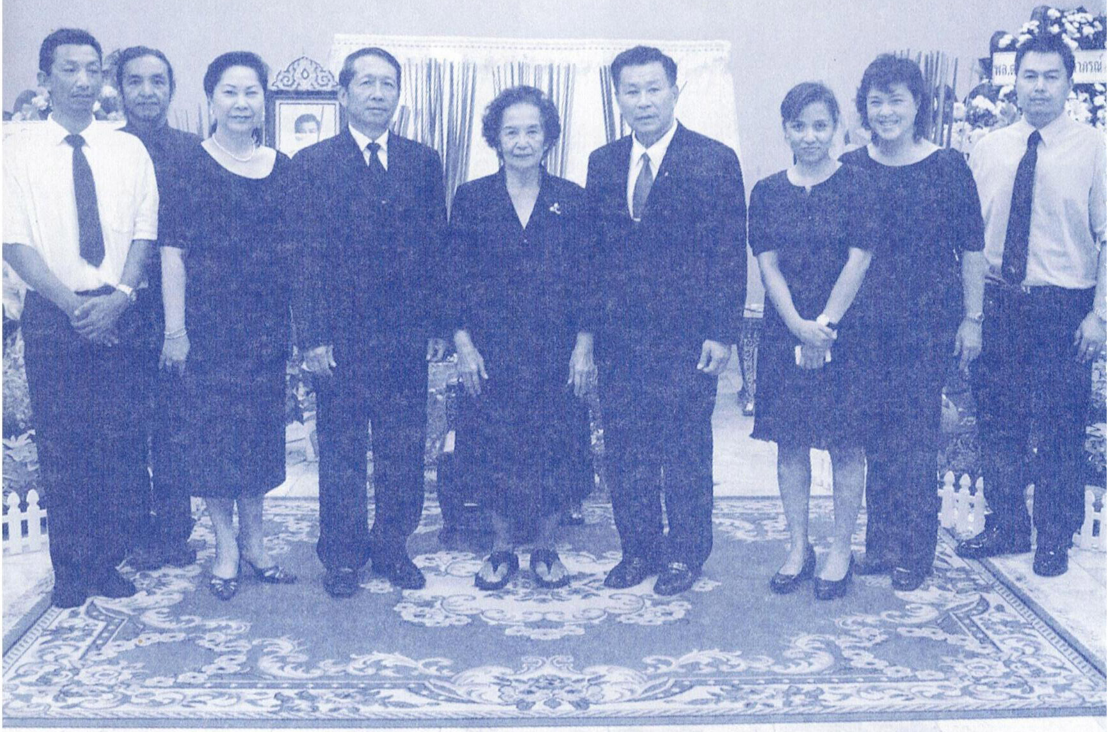

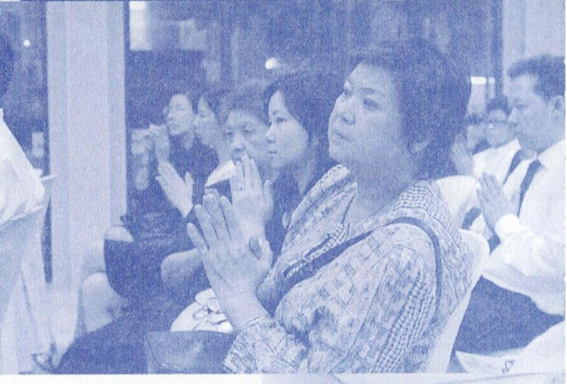

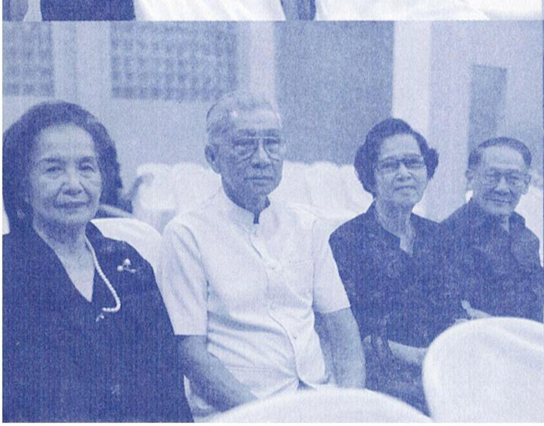

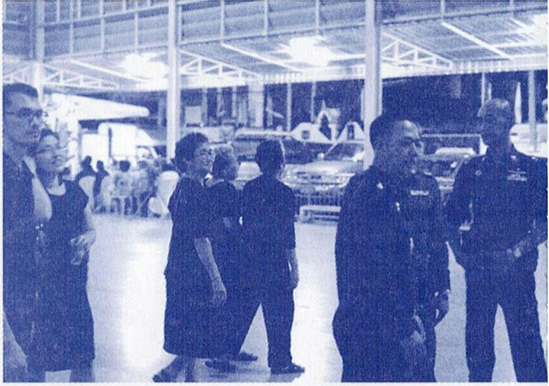

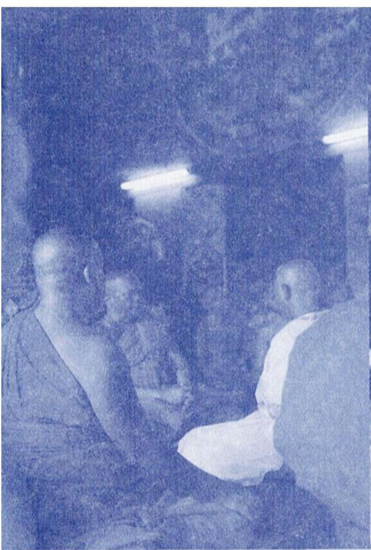

จาก ภรรยา บุตร ธิดา

ภรรยา บุตร ธิดา

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้เกียรติ
นำพวงหรีดมาเคารพศพ คุณ อุทัย ชูแผน
และร่วมทำบุญบำเพ็ญกุศล

1. กรณ์ จาติกวณิช
2. กิตติ-นวลจันทร์ โสณมัย และครอบครัว
3. เกษม เวณุจันทร์
4. พ.ต.ท.กฤษฎา ริบรวมทรัพย์ นักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ สถาบันนิติเวชวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม
5. ครอบครัว “แก้วคีรี”
6. อารีย์ “ก้อย” ผดุงดรุณี
7. กุลภัส จินตะกัน และครอบครัว กองคลัง กรมเจ้าท่า
8. กลุ่มงานผลิตสื่อและเผยแพร่ กองเทคโนโลยี่เพื่อการเรียนการสอน
9. พล.ต.ท.จรัมพร - นภาภรณ์ สุระมณี
10. กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ กองพิสูจน์หลักฐานกลาง
11. กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 5
12. กลุ่มงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ กองพิสูจน์หลักฐานกลาง
13. กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 3
14. พ.ต.อ.คมกฤช อมรปิยะกฤษฐ์
15. พี่ๆ น้อง สกุล คหัฏฐ
16. ครอบครัว จันทูป
17. ครอบครัว จันทรพุ่ม
18. ส.ส. ดร.เจริญ คันธวงศ์
19. จำรัส-นฤมล รัตนะชาต
20. บุตร-ธิดา ใจ๋ยู้ และนางส้มลิ้ม
21. ด้วยความอาลัย จากหลาน เจี๊ยบ ตู๋ ตุ้ย

22. ชมรมสายสัมพันธ์ผู้มีประสบการณ์ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
23. ครอบครัว “เชิดชู”
24. ฐิติพงศ์ ดาวพิเศษ
25. พล.ท.ณัฐศักดิ์-พ.อ.พิเศษ หญิง ทัศนีย์ วรรโณทยาน
26. ผศ.ดร.ณัฏฐินี พันธ์พิศวาส
27. พล.ต.อ.ดรุณ โสตถิพันธุ์ และครอบครัว
28. บริษัท ดวงฤทธิ์ บุญนาค จำกัด
29. พล.ต.ไตรรงค์-อรวรรณ สรรค์ศุภศิริกุล
30. ครอบครัว “เติมพิทักษ์”
31. ทวี พันธุ์เสือ และครอบครัว
32. พล.ต.ท.ธีรวัฒน์ ณ ป้อมเพชร
33. พล.ต.อ.นภดล-ชูชื่น สมบูรณ์ทรัพย์
34. พ.ต.ท.หญิง นุชนาถ แพรงาม คุณอนงค์ แพรงาม
35. พ.ต.อ.นิธิ บัณฑุวงศ์
36. ดร.นพดล ธรรมวัฒนะ บ.บีจีพี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
37. รศ.สพญ. ดร.นันทริกา นพ.เอกวรรณ ชันซื่อ
38. คุณนิคม-คุณคมขำ คล้ายวิจิตร
39. นักบริหารหลักสูตรคุณธรรม รุ่น 64 (NIDA)
40. ภาควิชา นิติเวชศาสตร์ คณะแพทย์ฯ จุฬาฯ
41. หลักสูตรนิติวิทยาศาสตร์ มอ.หาดใหญ่
42. พ.ต.ท.บัณฑิต-สุปาจรีย์ สุวรรณสุทธิ
43. ครอบครัว “บุณยรัตพันธุ์”
44. ครอบครัว “บุหงาศรีกลัด”
45. ลูกหลานคุณยายบุญนาค สวัสดิรักษา
46. ครอบครัว “บุญค้ำ”
47. ครอบครัว “บุญเหมือนนึก”
48. พล.ต.ต.ปิยะ อุทาโน ผบก.สท.

49. ประทุม โสณมัย และครอบครัว
50. ประยงค์-ศรีสุก ชูแผน และ หลานๆ
51. ปิ๋ว ศรี ต๋อย
52. ปรีชา-โสภา อมรรัตน์
53. คุณตา ผล คงเที่ยง และ ครอบครัว
54. พลเรือเอก พินิจ - สมใจ ทองอร่าม
55. ไพรัช อรรถกามานนท์ ผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ครู กทม. จำกัด
56. พ.ต.อ.พัฒนา กิจไกรลาศ
57. ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 1
58. พาณิชย์นาวี รุ่น 19
59. ครอบครัว “พิณพิพัฒน์”
60. ครอบครัว “พัฒโนดม”
61. พูลสุข-ธนิศร โสณมัย และ ครอบครัว
62. พยูร ทักธิการ และ ครอบครัว
63. ฝ่ายพิพิธภัณฑ์ตำรวจ
64. มาสวิมล รักบ้านเกิด รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
65. ครอบครัว “เมืองวัฒนะ”
66. พ.อ.ร่มไทร วงษ์เจริญ และ ครอบครัว
67. รัฐศาสตร์ จุฬา รุ่น 8
68. โรงเรียนวัดดอกไม้
69. โรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนาราม
70. บ. ศูนย์การค้า “รุ่งเจริญ” จำกัด
71. สำนักบริหารร้านค้าสินค้าทั่วไป กรมการค้าต่างประเทศ
72. พล.ต.อ.วีระ-รศ.มธุรส วิสุทธกุล
73. วิระ-อรนุช โอสถานนท์
74. ครอบครัว “วิสุทธกุล”
75. พ.ต.อ.วราวุธ สกลธนารักษ์ รอง ผบก.สท.
76. ร.ศ.วิชิต- รศ. วิไลวัจส์ กฤษณะภูดิ และครอบครัว

77. เพื่อนวัฒนา รุ่น 80
78. วิทยา ยาม่วง ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า
79. ส.ข.วัฒนา-ศิริพร คุ้มรอด
80. ร้านดอกไม้ วีชา ฟลอรีสท์
81. หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา
82. ครอบครัว "ศรีธนสัณห์"
83. ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทีมชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
84. ส.ส.สุกิจ ก้องธรนินทร์
85. พ.ต.อ.หญิง สุรางค์กุล โพธิ์ไทรย์
86. ลูกหลาน คุณสุวัจน์ โสณมัย
87. สรัญญา พันธ์เสือ ผอ.กศฯ. เขตยานนาวา
88. ครอบครัว "สมฤกษ์"
89. สมจิตต์-เสวียน โสณมัย
90. สมบูรณ์ ขำสีทอง และ ครอบครัว
91. ลูกๆ คุณลุง สิน (ด้วยอาลัยรักจากลูกๆ คุณลุงสิน)
92. สยมภูว์-ธีรนุช เศตะพราหมณ์
93. แฟตท "โสณมัย"
94. คุณครูหวี และ ครอบครัว
95. สาธิตเกษตร รุ่นที่ 11
96. ส.ส.มล.อภิมงคล โสณกุล พรรคประชาธิปัตย์
97. อาจารย์อรุณ เศตะพราหมณ์
98. อำนวยวิทย์ รุ่น 2493
99. ส.ก.อมรเทพ เศตะพราหมณ์
100. ส.ข.เอกศักดิ์ สังขบุณย์
101. ส.ข.อุทัย กนกวุฒิพงศ์ รองประธานสภาวัฒนธรรม เขตยานนาวา
102. อำนวย โสณมัย
103. อ.พันธ์ชนิด บุญนาค และ ครอบครัว

104. เพื่อนอัสสัมชัญคอนแวนต์
105. อุดมศักดิ์ นาดี ผู้อำนวยการสำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา
106. ครอบครัว "อุดมศรี"
107. ครอบครัว "อนันตกุล"
108. บ.มจ. ธนาคารกรุงไทย สาขาถนนประชาอุทิศ (ทุ่งครุ)
109. B.B.C 138
110. Australian Pederal Police
111. Training and Development center, Royal Thai Police
112. บจก. ไอซายเอนซ์เทคโนโลยี

กราบขอประทานอภัย หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง หรือความผิดพลาดในการสะกดตัวอักษา... ยศ... ตำแหน่ง

ขอกราบขอบพระคุณ พระคุณเจ้า
และขอบพระคุณผู้ร่วมทำบุญ
อุทิศส่วนกุศลให้ คุณ อุทัย ชูแผน

1. พระพรหมมุนี "วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม"
2. พระมหาสมชาติ สุวิชาโน "วัดทองบน"
3. พลตำรวจโท กิตติรัช เรือนทิพย์ และ ครอบครัว
4. ศาสตราจารย์ เกียรติคุณเพ็ชรี สุมิตร
5. ครอบครัว "กาญจนาภา"
6. คุณกุลยารัตน์ รัตนสุวรรณทวี "ทราย อิฐ ปูน"
7. คุณกฤษณจา ศรีสวย และ ครอบครัว
8. คุณกัลยา พิพัฒน์วรพงศ์ "ร้านเต็กเซ่งเฮง"
9. พ.ต.ท.หญิง เกษมศรี อัศวานุวัตต์
10. พ.ต.ท.กิตติศักดิ์ ศิริจันทราวงษ์ กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ พฐก.
11. พ.ต.ท.หญิง กนิษฐา ชื่นแย้ม
12. กลุ่มงานตรวจยาเสพติด พฐก.
13. กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน "อ้อ แม็ค และเอ๋"
14. ร.ต.อ.หญิง กรอุษา เตชบวรเกียรติ
15. พ.ต.ท.หญิง กนกวรรณ สุขจิต และครอบครัว "กลุ่มงานตรวจยาเสพติด พฐก."
16. คุณกิจจา "หมู อัญชลี" ลี SEC2KASET U.
17. คุณกิม-คุณปุ๊กลุก "KU"
18. พ.ต.ท.กล้าหาญ โชคพิพัฒน์ไพบูลย์
19. คุณกี้
20. กลุ่มงานตรวจชีววิทยาและดีเอ็นเอ พฐก. "อ้อย-ต้าร์-เก๋"
21. คุณกุ่ง และ ครอบครัว
22. น.อ.กาลิทัศ กมุทชาติ และ ครอบครัว
23. กองพิสูจน์หลักฐานกลาง

24. คุณกุหลาบ ศรีชนะ “แม่แก้ว”
25. นาวาอากาศเอก ขจรฤทธิ์ แก้วอำไพ
26. คุณขนบ-คุณพวงรัตน์ วงษ์โพธิ์ และ ครอบครัว
27. คุณเขมทัต อัญชื่น
28. พ.ต.อ.คมกฤช อมรปิยะกฤษฐ์
29. เครือข่ายนิติพันธุ์ศาสตร์ แห่งประเทศไทย
30. ร.ต.อ.หญิง จิตติมา เลิศชัยพร “กลุ่มงานตรวจเลือดชีวเคมีฯ นต.รพ.ตร.”
31. คุณจิ๋ม-คุณตุ๊ก พึ่งรัศมี
32. คุณจิราภา วัชรากร
33. คุณจินดา-คุณทัศนีย์ ผ่องศิริ
34. ครอบครัว “จิรปิติกุล”
35. คุณจุล-คุณบุญส่ง จรุงกลิ่น
36. คุณจารุภา ปรีชาว่อง
37. คุณจามรี
38. คุณจันทรวดี วิชชพันธุ์
39. คุณจิตติศักดิ์ - คุณณิชกานต์ วงษ์ศิริ
40. คุณจรัส กิตติสมบูรณ์สุข
41. คุณฉัตรชัย สุขสำราญ “อ๊อด 23 จตท.สปว.”
42. คุณฉวีวรรณ กลิ่นจุ้ย
43. คุณฉัตรชัย-คุณดำรงโรจน์ และภรรยา
44. คุณเฉลียว สวัสดี
45. ร.ต.ท.เฉลิมพล เนียมหอม “รพ.ตร.”
46. คุณเชิดศักดิ์ มาลาธรรม
47. คุณเชอรี่ เทีย
48. พ.ต.ท.เชิดพงศ์-ร.ต.อ.หญิง สรัลนุช ชูกลิ่น
49. พ.อ.ชูเลิศ จิระรัตนเมธาการ
50. พ.ต.ท.หญิง ชวัลลักษณ์ วรวงศ์ “กนฝ.พฐก.”
51. พ.ต.ต.หญิง ชัดชนก โชคชัยเจริญ “กอส.พฐก.”
52. คุณชุบ กมลศรี

53. คุณชาลี-คุณมาลี ถาวรานุรักษ์
54. คุณไชยสิทธิ์ ศรีสวัสดี "ช่างเล็ก"
55. ครอบครัว "ครูชินสุดา"
56. คุณชัย-คุณสมใจ ชลวัฒนสกุล
57. คุณชาญชัย ชัยเฉลิมศักดิ์
58. ร.ต.อ.ณัฐณิชา วงศาสุข
59. คุณณรงค์ คัหฎฐา
60. พล.ต.ต.หญิง ณุตตมา ชาวาลเวชกุล ผบก.ประจำ รพ.ตร.
61. พล.ท.ณัฐศักดิ์-พ.อ.(พ) หญิง ทัศนีย์ วรรโณทยาน
62. ร.ต.อ.หญิง ณัฐิกา กีรติธรรมกฤต
63. คุณณรงค์ เหมือนสุวรรณ
64. พ.ต.ท.ณัฐสวาท - จันทรา เธียรเงิน "จุก"
65. น.ต.ดนุภพ - พ.ต.ต.ฉันฉาย รัตนพานิช
66. พ.ต.ต.หญิง ดลฤดี เพ็ชรประดิษฐ์
67. คุณดอลลี่ สุนทรโรดก
68. คุณดำรง - คุณวัลลภา รัตนพานิช
69. คุณดิ๊ก - คุณเจี๊ยบ
70. คุณดารินี ชูแผน
71. คุณติ๊ก - คุณฮุง
72. คุณดา "ซักรีด"
73. พ.ต.ท.เดชา ศรีชัย
74. ร.ต.อ.เอกดนัย ธิมาชัย
75. หลานเด่นครับ
76. คุณต็อก
77. คุณตี๋-คุณเจ๋ง และคุณหยก "The Gang"
78. คุณต้น "KU"
79. รองศาสตราจารย์ เตือนใจ คันงามตรง
80. อาจารย์ เตือนใจ แก้วโอภาส
81. คุณตี๋ และ ครอบครัว

82. คุณเติมศิริ-คุณสายสวาท สุขสถิต "ติ๋ว"
83. คุณเติมเกียรติ
84. คุณตุ๊ก เมืองวัฒนะ
85. คุณถวิล พินพิพัฒน์
86. คุณเถวียง ทองใบ
87. พ.ต.อ.ถนอม มุสิกะ
88. พ.ต.ท.หญิง ทิพยา นิยมธรรม
89. คุณทวีพงษ์ จันทร์งาม์ ตรวจท้า
90. คุณทศพล ดำรงรัตน์
91. คุณทวี-คุณวรรณี เสถียรเดช
92. คุณทรงศักดิ์-คุณวันเพ็ญ จารุเกียรติขจร
93. คุณทองดี วงษ์เลิศ และ ครอบครัว
94. พ.ต.ท.เทียนชัย - ร.ต.อ.หญิง สุมาลี ศรีภิรมย์
95. คุณไทยงาม ทรงกิจทรัพย์
96. ร.ต.ท.ทศพร ทับทิม "ใหญ่"
97. กัปตันธีรชัย อยู่สมบูรณ์ "เป้า"
98. คุณธัญดุล คงเสรี
99. คุณธีรวัฒน์-คุณปาริชาต และ ครอบครัว "เล็ก-จุ่น"
100. พ.ต.อ.ธวัชชัย เมฆประเสริฐสุข รอง ผบก.ศพฐ.4
101. พ.ต.ท.ธีรศักดิ์ ศรีประเสริฐ ผู้ช่วย นว.(สบ 3) รอง ผบ.ตร.
102. พ.ต.ท.ธีรนันต์-พ.ต.ต.หญิง ทิพย์อาภา นคินทร์พงษ์
103. พ.ต.อ.ธวัช-สุกานดา อังสโวทัย
104. พ.ต.ท.ธนสิทธิ์ แตงจั่น และ ครอบครัว
105. พ.ต.ท.หญิง ธัญยธรณ์ นารอง
106. พ.ต.ต.หญิง ธิดารัตน์ ช่วยสงค์ สว.ตม.จว.สระแก้ว
107. คุณธานินท์ หอมเขียว "หมูหวาน" MMTC16
108. พ.ต.ต.หญิง นิลรัตน์ นาคสุวรรณ์ "น้องโน๊ต"
109. คุณน้อย-คุณปิ๊ก-คุณอุย "BCC"
110. คุณนิทรา ครุฑทะยาน "สปว. กรมเจ้าท่า"

111. นายแพทย์ นิคม-สมทรง ศิริไทย
112. คุณนงเยาว์-พ.ต.ท.ฐานันดร วิทยาวุฑฒิกุล และ ครอบครัว
113. กัปตันนันทวัฒน์ ณ ราศี "โน๊ต" และ ครอบครัว
114. น้องๆ หน่วยมนุษย์พันธุศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี
115. คุณนงโภช วงศ์ตระกูล และคุณครู-บุคลากร
โรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนาราม
116. คุณนิพนธ์ "โรงพิมพ์"
117. น้องๆ กนฝ.พฐก.
118. คุณนิสา เผือนน้อย "หน่อย"
119. คุณย่านวย และ ครอบครัว "อุ่นใจ"
120. คุณน้อย-คุณนิด-คุณม็อก และคุณติ๋ว
121. คุณเนตร พินพิพัฒน์ และ ครอบครัว
122. คุณนัดดา พึ่งรัศมี
123. คุณน้อย ซ. พาสุข 949/141
124. คุณแม่น้องตินน์
125. คุณนิตยา ชูศักดิ์
126. คุณนก-คุณอ้น
127. ร.ต.อ.หญิง นพรัตน์ ป.ปาน "สพฐ.ตร."
128. พ.ต.ต.หญิง นริศรา สุวรรณโภชน์
129. ส.ต.ต.หญิง นภาพร นวนสันเทียะ
130. คุณนงลักษณ์ ร่างน้อย
131. คุณบดินทร์ อูนากูล
132. พ.ต.ท.หญิง บุศรินทร์ บัวศรี "กนฝ.พฐก."
133. พ.ต.อ.บุญชัย ฤาชัยสา
134. พ.ต.ต.หญิง บัญชิต สมพงษ์
135. คุณบุญล้อม คุณซาตี๋
136. คุณเบญจรงค์ รามัญวงศ์
137. คุณบุญยิ่ง-คุณสมศักดิ์

138. คุณบุญเทียม-คุณติ๋ม และ ครอบครัว
139. คุณบุรินทร์-คุณหยุ่น
140. คุณบุญมา บัณฑิตไทย และ ครอบครัว
141. คุณเบิร์ด
142. รศ.ดร.บุษบา ฤกษ์อำนวยโชค
143. คุณบุญสิษฐ์กรณ์ สิริภาคย์โสภณ์ นักเดินเรือชำนาญการ (นำร่องฝึก)
144. คุณแป๊ป-คุณแนน
145. คุณปรเมศร์
146. คุณปณัสย์-คุณปราณิศา บุญค้ำ
147. คุณปกาศิต-คุณเยาวภา พึ่งรัศมี “โจ้-เล้ง”
148. พ.ต.อ.หญิง ปิยธิดา สินไชย
149. ร.ต.อ.หญิง ปัทม์คีตินา ศฎาพร
150. ร.ต.อ.หญิง เปลมลภัส นิลสิทธิ์สถาพร และ ครอบครัว
151. พ.ต.ต.ปิยะ ตันติสิระ
152. คุณประภาวดี ทุมมานนท์
153. คุณเปิ้ล-คุณมด-คุณส้ม-คุณอ๊อด-คุณล้ำ
154. คุณปิค-คุณอุ
155. คุณปริญญา สุนทรรังสี และ ครอบครัว
156. คุณประเสริฐศรี สินเหลือ
157. คุณปฐม-คุณเทียมพันธ์ สมบูรณ์สิน
158. คุณประทุม โสณมัย และ ครอบครัว
159. คุณประจักษ์ สวัสดิวงศ์
160. คุณประคอง สธูป
161. คุณปรุงจิตร์ อนันตนากรกุล
162. คุณพี่ปู
163. คุณประเสริฐ ไวยธารี
164. คุณประเสริฐ วงศ์สุวรรณ
165. คุณประพันธ์ ไวยธารี
166. คุณประทวน-คุณพะนอ คเชนทรัสย์

167. คุณปอง
168. พ.ต.ท.ประเสริฐ-ประจง แก้วสว่าง
169. คุณปู่
170. พ.ต.ท.หญิง ประทุม พรมมี
171. ครอบครัว "แม่เปียก"
172. คุณพรนิวัฒน์ แป้นเพชร
173. คุณพิเชษฐ-คุณยุ้ย
174. คุณพิทักษ์ วัฒนพงศ์พิศาล
175. ร.ต.อ.หญิง พรรธิพา จันทรโคตร และ ครอบครัว
176. นพ.พัฒนา กิจไกรลาศ
177. พ.ต.ท.หญิง เพ็ญศรี บุญเฉลี่ยว
178. คุณพีรัชต์ สุจริตกุล
179. คุณพรสิทธิ์ ดอกนาค
180. เพื่อนสาธิตเกษตร รุ่น 11
181. คุณพร-คุณอ๋อง "แฟลตเจริญพร"
182. คุณนิตยา-คุณสายพิน วิริยะรักษ์
183. คุณพิม และ ครอบครัว
184. คุณพรชัย จันทร์สุวรรณ
185. คุณพิน-คุณพร "ซาลอน"
186. คุณพรสวรรค์ อาภรณ์รัศมี "กบ"
187. พ.ต.ท.หญิง พรสวรรค์ คล้ายสุบรรณ์
188. ร.ต.อ.พงพัฒน์ - พ.ต.ต.หญิง อินทรา สุทธิประภา
189. คุณฟลุ๊ค-คุณปุ้ย "SCAD"
190. พ.ต.ท.หญิง ภัทราพร อมรไชย "โอ๋" นวท.(สบ 2) กนฝ.พฐก.
191. คุณภัทรา สกุลไทย
192. คุณมัทนา โชควรวัฒนกร
193. คุณมณีรัตน์ เห็นแก้ว "เหมียว" สปว.เจ้าท่า
194. คุณมงคล-คุณชาลินี อิสระมโนรส
195. คุณมยุรี เดชดี

196. คุณมังกร-คุณประไพ ฤกษ์อร่าม
197. บ้านมนูรัตน์
198. คุณยอด
199. คุณยงยุทธ กมลศรี
200. คุณเยี่ยม
201. คุณยุพิน วรพุทธานนท์
202. คุณยุคเลศร์-คุณราตรี อุ่นใจ
203. คุณย้อย-คุณประไพ งามสุวรรณ "ระยอง"
204. นาวาตรี รพีพล อุณยเกียรติ
207. คุณรัตนะ ณ ป้อมเพชร
208. ครอบครัว์ รามดิลก
209. คุณเรวดี วิสุทธกุล
210. คุณเรณู โสณมัย
211. ด.ต.หญิง ระเบียบ คะใจ
212. คุณลดา อังสโวทัย
213. คุณเลิศ พิมพ์สกุลานนท์
214. ร.ต.อ.เลิศศักดิ์ พันธุ์สุวรรณกิจ และ ครอบครัว
215. คุณเลขา-คุณสุธน สินเหลือ และ ครอบครัว
216. คุณเล็ก
217. คุณวิบูลย์-คุณสุกัญญา พึ่งรัศมี
218. คุณวรชัย ศิริวิภานันท์ "ตี๋"
219. พ.ต.อ.วิวัฒน์-สุภาพร สิทธิสรเดช
220. คุณวิชัย รอดนุสนธิ์ "รุ่นน้องสุธิ"
221. ร.ต.อ.หญิง วารี แสงแสน "กอส.พฐก."
222. คุณวนิดา สิรินต์ประดิษฐ์
223. คุณฤจพจน์ ใสสะอาด
224. พ.ต.ท.หญิง แววกาญจน์ ดวงชาทม
225. พ.ต.ท.วสันต์ ปริยวิชญภักดี
226. พ.ต.ท.วาที อัศวุตมางกูร

227. รองศาสตราจารย์ วัธนี พรรณเชษฐ์
228. พ.อ.วราห์-มาลินี ตุลคะสามน
229. คุณวุฒิ เวณุจันทร์
230. คุณวิภาพรรณ-จันทนี วิริยะรักษ์
231. คุณวิภาส-คุณเพ็ญศรี กุลวงษ์
232. คุณวารุณี สัมพันธุ์ธนรักษ์
233. คุณวรจิตร ผาริวงศ์ "ร้านโบว์"
234. คุณเวศาวี ตราโมท "เปปเปอร์"
235. พ.ต.ต.หญิง วิมลธารา-พ.ต.ท.อุดมศักดิ์ พาลี
236. ส.ต.ต.วรเชษฐ์ บุญยัง
237. ร.ต.อ.หญิง ศุภมาศ เดชอรัญ และ ครอบครัว "กชว.พฐ."
238. พ.ต.อ.ศิริพงษ์ ติมุลา และ ภรรยา
239. พ.ต.ท.ศราวุธ ตันกุล
240. ร.ต.อ.หญิง โศรดา ปิติเลิศปัญญา
241. พ.ต.อ.ศักดา สุวรรณศิริพัฒน์
242. คุณศุภกิจ กมลนาวิน
243. ร.ต.อ.หญิง ศิริกัญญา เรืองศรี "กยส.พฐก."
244. ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี รุ่น 16, 15 และ 19
245. พ.ต.ท.เศรษฐสิริ นิพภยะ-พ.ต.ต.หญิง อรุชา จันทร์คง
246. พ.ต.ท.หญิง ศิริประภา รัตตัญญู "กสก.พฐก."
247. ร.ต.อ.หญิง ศศิวรกาญจน์ สุวรรณดิษ "กสก.พฐก."
248. คุณศึกษา-คุณเยาวนิจ ครองสิทธิเดช "กรมศุลากากร"
249. คุณศรีสุข-คุณอรุณ ทองใส
250. ศึกษานิเทศก์ กทม.รุ่น 60
251. คุณศิริจันทร์-คุณทับทิม-คุณมะลิ มหิสรากุล
252. ส.ต.ท.ศราวุธ อินสมพันธ์
253. ว่าที่ พ.ต.ท.หญิง ศิริพร จันทขันธ์
254. คุณศรียา วิเศษสินธุ์
255. คุณหญิง สมบูรณ์ สหนาวิน

256. พลเรือโท สุริยะ สหนาวิน
257. พลตำรวจเอกเสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส และ ครอบครัว
258. รองศาสตราจารย์ สุนีย์ สินธุเดชะ
259. คุณสุขสวัสมิ์ ศาตรา
260. คุณสุทธิพันธ์ ปิณฑะรุจิ
261. คุณสุกัญญา ชูชาติไทย
262. คุณสุปรีชา และ ครอบครัว
263. ครอบครัวโสณมัย ถนนตกิ
264. พลเรือตรีสมหวัง-คุณดารณี ตัณเสถียร
265. คุณโสภณ-คุณวาริน สุวรรณวงศ์
266. ครอบครัว "สมัย แก้วคง"
267. คุณสมชาย-คุณสอาด พินพิพัฒน์
268. คุณสุดารัตน์ นิลม่วง
269. คุณสุนทรี โง้วธนะวัฒน์
270. คุณสุนทร-คุณญาดาณี
271. คุณสันติ-คุณรุ่งอรุณ จันทรรวงทอง
272. ผู้ใหญ่สมพงษ์ เกสรพีเจริญ
273. คุณสนาน รอดเลิศไร้
274. คุณสมพงษ์ "เหลา"
275. คุณสำเภา เดชดี
276. คุณสง่า-คุณปราณี สินทรัพย์
277. คุณสรณ์ "ข้าวมันไก่"
278. คุณสาธิต สินเหลือ
279. คุณสมคิด แซ่อื้อ "หร้านหนึ่งนภาบาร์เบอร์"
280. คุณสัมพันธ์-คุณศรีสุดา แจ่มศรีจันทร์
281. พันเอก (พิเศษ) สำเริง จันทร์พุ่ม และ ครอบครัว
282. คุณสันต์ จันทร์พุ่ม
283. คุณพี่สวิง ศรีสวย
284. คุณสายสมร โสณมัย

285. คุณสมรัก "ร้านร่ำรวย"
286. คุณสุวรรณี แซ่ตั้ง
287. คุณสมศักดิ์ เครือจิตต์อนันต์
288. คุณสุพล-คุณเพลินจิต-คุณวงศ์กร-ด.ญ.ชนกนันท์ คำอุ่น
289. คุณสุนันทา ไพบูลย์รัตน์
290. ส.ต.ท.สรรพสิริ ศิริรังสรรค์กุล
291. พ.ต.ท.สมชาย เทพรักษ์
292. พ.ต.ท.สรรพสิทธิ์-ส.ต.อ.หญิง ปริศนา โพธิ์ประสิทธิ์ "พฐ.จว.สุโขทัย"
293. ร.ต.ต.สุวิช ชัยแก้ว "สภ.เมืองภูเก็ต"
294. พ.ต.ท.เสน่ห์ เสนน้อย
295. พ.ต.ท.หญิง สุภาพรรณ ปานทั่ง
296. ด.ต.สุบิน สำเริงราษฎร์
297. ร.ต.อ.สมเดช และภรรยา "เหน่ง
298. คุณแสงมาลี โสณมัย
299. พ.ต.อ.สมภพ พุฒศรี
300. คุณสุภา ศักดามินทร์
301. คุณสุลักษณ์ คชเสนี
302. คุณสินนงค์-ธัญทิพย์ ฉายโฉมเลิศธารี
303. ร.ต.อ.สกล-คุณเชิญขวัญ อิงอุดมนุกูล
304. ร.ต.อ.สมพงษ์-ร.ต.อ.หญิง ศิรินทิพย์ เอกวัฒ
305. กัปตันเสกสรร ปานทับ "รุ่น 16"
306. พ.ต.ต.สมเจตน์ ซ้ายเส้ง
307. พ.ต.ท.หญิง สุพัตรา ขันรุ่ง "กนฝ.พฐก."
308. คุณสุรพล-คุณพนมวัณณี บุณยรัตพันธุ์
309. คุณสาคร มาสมบูรณ์
310. คุณสุทธิกร พันธุศาสตร์ "โอม"
311. พ.ต.ท.หญิง สุรินทร์ ชมเสาร์หัศ "กนฝ.พฐก."
312. พ.ต.ท.สุทธิชัย ค้าพานิช
313. พลเอกสมยศ-พลตรีหญิง ธราวี คล่องวิชา

314. ร.ต.ท.หญิง สุภารัตน์ เชิญทอง
315. น.ท.สุทธิ์กร เขมันเขตการณ์
316. ร.ต.อ.หญิง แสนสุข บุญสืบ
317. ร.ต.ท.หญิง สุภาภัทร อินทร์ใจเอื้อ "กสก.พฐก."
318. คุณสุนนท์ อิทลบล และ ครอบครัว
319. พล.ต.ต.หญิง สุนีย์ หาญชัยวัฒน์
320. คุณสวัสดิ์-คุณบุษยา สอนดี
321. พ.ต.อ.หญิง สุรางค์กุล โพธิ์ไทรย์
322. พ.ต.ต.สุรนาท วงศ์พรหมชัย
323. คุณสุคนธ์ สุรีย์ ประมวลทิพย์
324. คุณสายหยุด-คุณธัญญา พูลกลั่น
325. คุณหนอน-คุณเอ๋ย
326. คุณหน่อย-คุณตี๋ OKUS 11th
327. ร.ต.อ.หญิง หทัยชนก บุญญฤทธิ์ "กลุ่มงานตรวจเลือดชีวเคมีฯ นต.รพ.ตร."
328. คุณหมึก
329. พี่หนุ่ย
330. คุณอมรชัย "ตลาดรุ่งเจริญ"
331. พ.ต.อ.อภิชาติ โกญจนาท
332. คุณเอ๊ะ
333. คุณอนุศักดิ์ วนาปกรณ์ นวท.(สบ 3) กสก.พฐก.
334. บริษัท อู่เรือ มารีน แอ็คมี ไทย จำกัด
335. ด.ต.หญิง อนงค์ บุญทิพย์
336. นายเอกชัย ศิริรังคะรัตน์ "เอก เพื่อน จว."
337. ร.ต.ท.หญิง อภิญญา บุญโญ "ต่าย"
338. พ.ต.ท.หญิง เอื้ออารี พันธุ์ศิริ กคม.พฐก.
339. ด.ต.หญิง อัญชลี โพธิ์สุข
340. คุณอุทัย-คุณวีราพรรณ อุทัยศรี
341. คุณอัมพร บุญยะประภูติ
342. คุณป้าโอ๊ค-คุณป้าปุ๊-คุณน้าอู๊

343. คุณอารินทร์-คุณศรีอำไพ อัจฉริยะสุธา
344. คุณอุไรวรรณ ธรรมกรบัญญัติ
345. อาจารย์อรุณ เศตะพรหมณ์
346. อาม่า ชั้น 4
347. คุณอุทัย ทวีคงศักดิ์สกุล "ร้านต้นเสื้อเกรท"
348. คุณแอ๋ว
349. คุณอุดม-เยาวภา บุญทรง
350. คุณอินทิรา-คุณติ๋ว เสนะเปรม
351. คุณอ้อม-คุณเป็ด
352. คุณอ้อย "โสณมัย ซ.2"
353. ร้านอรุณ
354. คุณอุลูกแม่หุน
355. บ้านแม่อิ๋ว 1140/34
356. ร.ต.อ.อัมพร สอนสี และ ครอบครัว
360. พ.ต.ท.หญิง อรอุมา อังธารารักษ์ "อุ๊" และสามี
361. คุณเฮง-คุณปราณี นวลรัตนตระกูล
362. DBALP
363. MR. MARIO__LUTZ

กราบขอประทานอภัย หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง หรือความผิดพลาดในการสะกดตัวอักษา... ยศ... ตำแหน่ง

สัจธรรมแห่งความสุข

หนังสือ time magazine บอกว่า ที่อเมริกา มีงานวิจัยพบว่าคนที่มีความสุขมากที่สุดในโลก คือ พระในพุทธศาสนา โดยทดสอบด้วยการ สแกนสมองพระที่ทำสมาธิและได้ผลลัพธ์ออกมาว่าเป็นจริง

หลักความเชื่อของศาสนาพุทธ คือ เหตุที่ทำให้เกิดความสุขนั้นก็คืออยู่กับปัจจุบัน ขณะปล่อยวางได้ในสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ควบคุมความอยาก ที่ไม่มีสิ้นสุด

ไม่ใช้ความรุนแรง ไม่ทะเลาะ และใช้หลักเวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ให้อภัยตัวเองและผู้อื่น มีจิตใจเมตตา กรุณา และเสียสละเพื่อผู้อื่น

อริยะสัจ 4 สิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบและบอกไว้ด้วย ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค แท้จริงแล้วก็คือทางเดินไปหาคำว่า็ ความสุข เพราะถ้าเมื่อไรเรา กำจัด “ความทุกข์” ได้ แล้วความสุขก็จะเกิดขึ้น

อุปสรรค ของความสุขก็ คือแรงปรารถนา และตัณหา คนเราจะมีความสุขไม่ขึ้นอยู่กับว่า “มีเท่าไร” แต่ขึ้นอยู่ที่ว่าเรา “พอเมื่อไร” ความ สุขไม่ได้ขึ้นกับจำนวนสิ่งของที่เรามี หรือเราได้ ...

ดังนั้นวิธีจะมี ความสุข อันดับแรกต้อง “หยุดให้เป็นและพอใจให้ได้” ถ้าเราไม่หยุดความอยากของเราแล้วละก็ เราก็จะต้องวิ่งไล่ตามหลายสิ่งที่เรา “อยากได้” แล้วนั้นมันเหนื่อย และความทุกข์ก็จะตามมา ...

ข้อต่อมาที่ทำให้เราเป็นสุข คือ การมองทุกอย่างในแง่บวก ชีวิตแต่ละวัน แน่นอนเราต้องเจอทั้งเรื่องดีและไม่ดี ถ้าเราอยากจะมีความสุข เราต้องเริ่มด้วยการมองแต่สิ่งดีๆ มองให้เป็นบวกเพื่อใจเราจะได้เป็นบวก คิดถึงสิ่งที่เราทำสำเร็จแล้วในวันนี้ สิ่งดีๆ ที่เราได้ทำ

ข้อต่อมาคือการให้ หมายรวมถึงการให้ในรูปแบบ สิ่งของหรือเงิน เรียกว่าบริจาคและการให้ความเมตตากรุณาต่อกัน ให้อภัยทั้งตัวเองและคนอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยทำให้เรามีความสุข ...

การปล่อยวางให้ได้ ในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตไม่ว่าเรื่องจะร้ายแรงและเศร้าโศกเพียงใด จำไว้ว่ามันจะโดนเวลาพัดพามันไปจากเราไม่ช้าก็เร็ว เราจะผ่านพ้นไปได้ ... และยอมรับในความเป็นจริงของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เราไม่ชอบเพียงใด ไม่ว่าผิดหวัง สูญเสีย เจ็บป่วยล้วนแล้วแต่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา ทุกคนต้องได้ผ่านบททดสอบนี้ทั้งสิ้นไม่ว่าเราจะเป็นใคร ...

ทำตนเองให้สดใส ด้วยการยิ้มให้ตนเอง ทำคนอื่นให้สดใสได้ ด้วยการยิ้มให้เขา การยิ้มไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่สร้างความสดใสได้มาก ทำให้เราเป็นสุขอยู่เสมอ เพราะความสุขมันอยู่ใกล้แค่นี้เอง แค่ที่ใจของเรานี่เอง

ยิ้มแย้มอย่างแจ่มใส เห็นใครทักก่อนนี่คือ .. วิธีแสดงเสน่ห์แบบง่ายๆ แต่ให้ผลมาก

การให้อภัยไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่การแก้แค้นลงทุนมาก

เขาด่าว่าเราไม่ถึงนาที เขาอาจลืมไปแล้วด้วย แต่เรายังจดจำ ยังเจ็บใจอยู่... นี่เราฉลาดหรือโง่กันแน่

บ่นแล้วหมกปัญหาก็น่าบ่นบ่นแล้วมีปัญหาไม่รู้จะบ่นหาอะไร

เรายังเคยเข้าใจผิดผู้อื่น ถ้าคนอื่นเข้าใจเราผิดบ้าง ก็ใช่ว่าจะเป็นเรื่องแปลกอะไร ทำไมต้องเศร้าหมอง ในเมื่อเราไม่ได้เป็นอย่างที่ใครเข้าใจ

อย่าโกรธฟุ่มเฟือย อย่าโกรธจุกจิก อย่าโกรธไม่เป็นเวลา อย่าโกรธมาก จะเสียสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

แม้จะฝึกให้เป็นผู้ไม่โกรธไม่ได้ แต่ฝึกให้เป็นผู้ไม่โกรธบ่อยได้ ฝึกให้เป็นผู้รู้จักให้อภัยได้

การนินทาว่าร้ายเป็นเรื่องของเขา การให้อภัยเป็นเรื่องของเรา

การชอบพูดถึงความดีของเขา คือความดีของเรา การชอบพูดถึงความไม่ดีของเขา คือความไม่ดีของเรา

โทษคนอื่นแก้ไขอะไรไม่ได้ โทษตนเองแก้ไขได้

แก้ตัวไม่ได้ช่วยอะไร แต่แก้ไขช่วยให้ดีขึ้น

การนอนหลับเป็นการพักกาย การทำสมาธิเป็นการพักใจ คนส่วนใหญ่พักแต่กาย ไม่ค่อยพักใจ

รู้จักทำใจให้รักผู้บังคับบัญชา รู้จักทำใจให้รักลูกน้อง รู้จักทำใจให้รักเพื่อนร่วมงาน สวรรค์ก็อยู่ที่ทำงาน เกลียดผู้บังคับบัญชา เกลียดลูกน้อง เกลียดผู้ร่วมงาน นรก ก็อยู่ที่ทำงานการที่เรายังต้องแสวงหาความสุข แสดงว่าเรายังขาดความสุข แต่ถ้าเรารู้จักทำใจให้เป็นสุขได้เอง ก็ไม่ต้องไปดิ้นรนแสวงหาที่ไหน อ่อนน้อม อ่อนโยน อ่อนหวาน นั้นดี... อ่อนข้อให้เขาบ้างก็ยังดี แต่ ... อ่อนแอนั้น ไม่ดี

ในการคบคนศิลปะใดๆ ก็สู้ความจริงใจไม่ได้ จงประหยัดคำติ แต่อย่าตระหนี่ คำชม

อภัยให้แก่กันในวันนี้ ดีกว่าอโหสิให้กันตอนตาย ถ้าคิดทำความดี ให้ทำได้ทันที ถ้าคิดทำความชั่ว ให้เลิกคิดทันที ถ้าเลิกคิดไม่ได้ ก็อย่าทำวันนี้ ให้ผลัดวันไปเรื่อยๆ

ถึงจะรู้ร้อยเรื่องพันเรื่อง ก็ไม่สู้รู้เรื่องดับทุกข์ โลกสว่างด้วยแสงไฟ ใจสว่างด้วยแสงธรรม แสงธรรมส่องใจ แสงไฟส่องทาง

ผู้สนใจธรรมสู้ผู้รู้ธรรมไม่ได้ ผู้รู้ธรรมสู้ผู้ปฏิบัติธรรมไม่ได้ ผู้ปฏิบัติธรรม สู้ผู้ที่เข้าถึงธรรมไม่ได้

มีทรัพย์มาก ย่อมมีความสะดวกมาก มีธรรมมะมาก ย่อมมีความสุขมาก

เมื่อก่อนยังไม่มีเรา เราเพิ่งมีมาเมื่อไม่นานมานี้เอง และอีกไม่นานก็จะไม่มีเราอีก จึงควรรีบทำดี ในขณะที่ยังมี...เรา

โรงพยาบาลธรรมชาติ
หัวจดเท้ารักษาเองได้ ก่อนไปหาหมอ

ไขมันในเลือดสูง หากระเทียมสดมากินสักวันละ 10 กลีบ กับ กินหอมหัวใหญ่สดวันละครึ่งหัว

กระเพาะปัสสาวะอักเสบบ่อย กินน้ำกระเจี๊ยบไม่หวานจัดวันละ 3 มื้อ หรือน้ำแครนเบอรี่ของฝรั่งในปริมาณเท่ากัน (เปรี้ยวจัดมาก)

ปวดหัว ผักคะน้าหรือปวยเล้ง (แมกนีเซียม) กินวันละ 5 ขีด และกินปลาทูอีกวันละ 2 ตัว (น้ำมันปลาลดการอักเสบได้) หรือจะชงโกโก้กินหน่อยก็ช่วยได้

เป็นหวัด ไอ จามบ่อย ให้หมั่นแปรงลิ้น และกินกระเทียม, หอม, พริก ให้มากเข้าไว้

แพ้ฝุ่นละออง ไรฝุ่น หาโยเกิร์ตแบบรสธรรมชาติ และนมเปรี้ยวไม่หวานจัดมากิน

ภูมิแพ้ แค่กินฝรั่งวันละ 5 ชิ้น กับเมล็ดฟักทองวันละ 1 กำมือ (สังกะสี)

โรคหืดหอม ไอเรื้อรัง กินต้มยำไก่, กินหัวหอมใหญ่, หอมแดง, ต้นหอม และเอาหอมซุกไว้ใต้หมอน

ไขข้ออักเสบ หาปลาเนื้อมันกินวันละ 1 ขีด เช่น ปลาทู ปลาสวาย, ปลาแซลม่อน, ปลาซาร์ดีน, ปลาทูน่า หรือแม้แต่ปลากระป๋อง

ท้องอืด แก๊สมาก ให้กินกล้วยหักมุกปิ้งหรือขิงบ่อยๆ

ท้องผูก ชงน้ำผึ้งดื่มวันละ 3 ช้อนโต๊ะ และให้กินน้ำมะขามต้มติดเนื้อมาก เช้า เย็น

โรคกระเพาะอาหาร หากล้วยหักมุกปิ้งกิน, กินกล้วย หรือกินผักกระหล่ำปลีให้มาก

เวียนหัว คลื่นไส้ง่าย ให้หาอาหารทำจากขิงรับประทาน เช่น ปลาผัดขิง, ไก่ผัดขิง, น้ำขิง, ชาขิง หรือเต้าฮวย

วัยทอง วูบวาบ อารมณ์แปรปรวน ให้กินปลาทูน่าให้มาก และกินเต้าหู้เหลือง วันละ 1 แผ่น ถ้ากินเต้าหู้แล้วเบื่อให้สลับกับถั่วลิสงวันละ 1 กำมือก็ได้

ความจำไม่ดี ให้กินปลาทูวันละ 2 ขีด หอยแครง และหอยนางรม ซึ่งมีธาตุสังกะสีช่วยสมองได้

กระดูกพรุน ให้กินงาดำวันละ 4 ช้อนโต๊ะ (ได้แคลเซียมเท่ากับเม็ดใหญ่) มะม่วงจิ้มกะปิ และสับปะรด ซึ่งมีธาตุสมานกระดูกอยู่มาก (แมงกานีส)

หงุดหงิดง่าย ให้กินอาหารร่าเริง คือ ข้าวเหนียวดำ ข้าวโพด กลอย กล้วยหอม และปลาทูน่า

มะเร็งเต้านม ให้กิน บร็อคโคลี หรือคะน้าวันละ 5 ขีด

มะเร็งปอด ทางเดินหายใจ ให้กินเสาวรส ฝรั่ง ส้ม มะนาว มะขามป้อม มะละกอ มะม่วง ให้มาก เพราะวิตามินซีช่วยสมานหลอดเลือดในปอดได้ดี แต่ต้องระวัง วิตามินเอ โดยเฉพาะผู้ที่ยังสูบบุหรี่อยู่

ท้องเสีย ลำไส้แปรปรวน กินแอปเปิ้ลเขียว วันละ 1-2 ผล หรือน้ำแอปเปิ้ลเขียว ปั่นทั้งกาก จะเป็นการล้างพิษในตัวด้วย

เจ็บอก โรคหัวใจ หลอดเลือดตีบ กินปลาทะเล น้ำมันมะกอกเอ็กซ์ตร้าเวอร์จิน ผลอโวคาโดเพราะเหล่านี้มีไขมันดี ไปช่วยขับตะกรันน้ำมันเก่าออก ถ้าชอบดื่มชาให้หาชาเขียวสดมาชงดื่มเองวันละถ้วย

เบาหวาน ให้เลี่ยงแป้งกับน้ำตาล และกินผักเขียวจัดอย่างคะน้า บร็อคโคลี ผักโขมให้มาก ถ้าอยากหวานให้กินส้มโอ และฝรั่ง เพราะมีน้ำตาลอยู่น้อยมาก

ความดันสูง ต้องตัดบุหรี่และอาหารเค็ม ลองหาข้าวโอ๊ตไม่ขัดสีมากินและผักขึ้นฉ่ายสดหรือปั่นก็ได้ จะช่วยคุมความดันให้ดีขึ้น

คมธรรม

พุทธทาสภิกขุ

ความแก่หง่อม ย่อมทุกลัก ทุเลมาก
ดั่งคนบอด ทีมฝาด ฝั่งคลอง หา
วิธีไต่ โผ่ลำ คลานคลำมา
กิริยา แสนทุกลัก ทุเลแล
ที่ไม่อยาก ให้ทลัก ทุเลมาก
ต้องข้ามฟาก ให้พ้น ก่อนคนแก่
ก่อนตามืด หูหนวก สะดวกแท้
ตรองให้แน่ แต่เนิ่นๆ รีบเดินเอยฯ

จากหนังสือ แสงส่องใจ

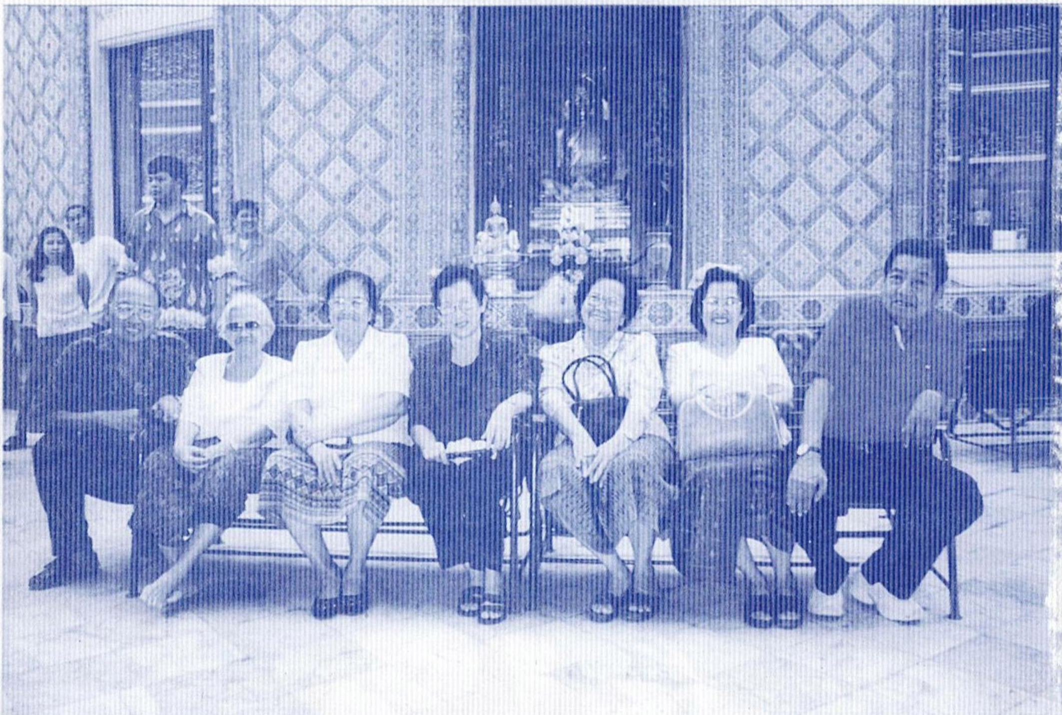
ขอกราบขอบพระคุณ

ขอกราบนมัสการพระคุณเจ้า พระเถระทุกรูป ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาไปเยี่ยมและให้กำลังใจ คุณอุทัย ชูแผน ที่บ้านและที่โรงพยาบาล และเมื่อคุณอุทัย ชูแผน ได้วายชนม์ลง ทุกท่านให้เกียรติมาร่วมรดน้ำศพ งานสวกอภิธรรมศพ ร่วมทำบุญ นำพวงหรีดมาเคารพศพ และร่วมเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม จนกระทั่งร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2555

คณะเจ้าภาพรู้สึกซาบซึ้งในไมตรีจิตที่ท่านให้กับคุณอุทัย ชูแผน ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง หากการจัดงานมีข้อผิดพลาดประการใด คณะเจ้าภาพขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะเจ้าภาพ
ภรรยา บุตรธิดา
ญาติ พี่น้อง และหลานๆ

พระราชทานเพลิงศพ นายอุทัย ชูแผน